

A hand in a black glove is shown reaching out from the bottom left towards the center. The background is a dark blue and black image of a human brain scan, with the brain's structure visible in lighter shades of blue and white. The overall mood is serious and scientific.

3. International Interdisciplinary Violence Conference

**April 2-3, 2022
New York City, US**

PROCEEDINGS BOOK

Editors
Prof. Dr. Cristina Mirela Nicolaescu
Assoc. Prof. Rumeysa AKGÜN

**3. International
Interdisciplinary VIOLENCE Conference**
April 2-3, 2022, New York City, US
(Online via Zoom and face-to-face participation)

**3. ULUSLARARASI
Disiplinlerarası ŞİDDET Kongresi**
2- 3 Nisan 2022, New York (Online ve yüz yüze katılım)

Proceedings Book

Editors

Prof. Dr. Cristina Mirela Nicolaescu
Assoc. Prof. Rumeysa AKGÜN

Copyright © 2021 by iksad publishing house All rights reserved. No part of this publication may be reproduced, distributed or transmitted in any form or by any means, including photocopying, recording or other electronic or mechanical methods, without the prior written permission of the publisher, except in the case of brief quotations embodied in critical reviews and certain other noncommercial uses permitted by copyright law. Institution of Economic Development and

Social Research Publications® (The Licence

Number of Publicator: 2014/31220)

TURKEY TR: +90 342 606 06 75

USA: +1 631 685 0 853

E mail: iksadyayinevi@gmail.com
www.iksadyayinevi.com

It is the responsibility of the author to abide by the publishing ethics rules.
IKSAD Publications – 2021©

İKSAD ULUSLARARASI YAYINEVİ

www.iksadyayinevi.com

www.iksadinstitute.org

ISBN:978-625-8377-42-2

VIOLENCE & ABUSE
STUDIES PLATFORM

CONFERENCE ID

CONFERENCE TITLE

3.International Interdisciplinary Violence Conference

DATE AND PLACE

April 2-3, 2022 New York City, US

ORGANIZATION

Capital City Conferences / IKSAD / Violence & Abuse Studies Platform

ORGANIZING COMMITTEE

Dr. Umza Nadeem-*University of Delhi | DU · Mata Sundri College for Women*

Dr. Dipanwita Pal- *Galsi Mahavidyalaya, Department of English*

Dr. Zukhra Kalakhanova- *Moscow State University*

Assoc. Prof. Nazlı TÖRE- *Turkish Women Association, Head of Law Commission*

Assoc. Prof. Dr. Ayla ERGİN-*Kocaeli University, Health Sciences*

Dr. Mukaddes ÖRS- *Akdeniz University, Health Sciences*

Dr. Gizem ORÇİN-*İstanbul Esenyurt University, Journalism*

Dr. Tuğba GÖRGÜLÜ-*Ankara Science University Department of Psychology*

Dr. Selahattin YAKUT- *Bozok University, Social Sciences Institute*

Dr. Halide ASLAN-*Ankara University*

Elvan CAFAROV- *Azerbaijan State Pedagogical University*

PARTICIPANTS COUNTRY

Turkey, Brazil, India, Romania, Nigeria, Pakistan, Azerbaijan, Iran

TOTAL ACCEPTED ARTICLE: 29

Rejected papers: 9

Turkey: 12

Other Countries: 17

SCIENCE AND ADVISORY COMMITTEE

Prof. Dr. Sefa BULUT

Ibn Haldun University, Counseling and Guidance Psychology

Prof. Dr. Ramazan BİÇER

Sakarya University, Islamic Studies

Prof. Dr. Ayşe CANATAN

Ankara Hacı Bayram Veli University

Prof. Dr. Bushra KHURRAM

University of Karachi

Prof. Dr. Tatiana Ivushkina

English Department No. 3 at MGIMO, Moscow, Russia

Assoc. Prof. Dr. Seda ÖZ YILDIZ

Police Academy Institute of Security Sciences

Assoc. Prof. Dr. Ülker YÜKSELBABA

Istanbul University, Law Faculty

Assoc. Prof. Zennure KÖSEMAN

İnönü University, Literature

Assoc. Prof. Dr. Fatma BAŞAR

Kütahya Health Sciences University

Dr. Uzma Anjum

Assistant Professor Editor, Erevna, Pakistan

Dr. Zehra SEVİM ADIGÜZEL

Siirt University

Dr. Sema ÇİFÇİ

Mardin Artuklu University, Health Sciences

Dr. Akhtar ABBAS

Air university, Pakistan

Dr. Ferrah Nur DÜNDAR

Kırklareli University, Marketing and Advertising

Dr. Umar FAROOQ

Taif University, Saudi Arabia

Dr. Deepanjali MISHRA

KIIT University, Bhubaneswar

3. International Interdisciplinary Violence Conference April 2-3, 2022 New York City, US

Dr. Muhammad Sheraz DASTI
International Islamic University

Dr. Orhun Burak SÖZEN
Gaziantep University, Turkey

Dr. Ayşe AYDIN
Atatürk University, Health Sciences

Dr. Göklem TEKDEMİR
İstanbul University

Dr. Priya J
CHRIST (Deemed to be University), Bangalore, Karnataka, India

Assist. Prof. Hina RAFIQUE
Govt. P. G. College (W) S/T Gujranwala, Pakistan

PHOTO GALLERY

Recording...

Hall 2 Gabriela Gandolfi

Michel Foucault

- Excessive control and excessive regulation by society
- The panopticon

Émile Durkheim

- Four types of suicide
- Egoistic and fatalistic suicide

Activate Windows
Go to Settings to activate Windows.

Recording...

Social Function of Junior Enterprises: partnership between APOIO – Junior Consultant and NGO SOS-Women&Family (Uberlândia/Brazil)

Authors:
Claudia Regina Braga da Cruz;
Gabriela Stabile Lemos;
Juliana Korndorfer dos Santos;
Monayhá Percílio da Silva;
Peterson Elizandro Gandolfi;
Suyane Darla de Almeida Rodrigues.

UFU Universidade Federal de Uberlândia | **FAGEN** | **APOIO CONSULTORIA** | **SOS** Mulher e Família

H-2 Gabriela Lemos

Activate Windows
Go to Settings to activate Windows.

3. International Interdisciplinary Violence Conference April 2-3, 2022 New York City, US

ORHAN PAMUK
VEBA GECELERİ (THE PLAGUE NIGHTS)

Violence experienced during epidemics is also seen in Orhan Pamuk's novel called *Plague Nights* (2021). This novel is a novel about the plague epidemic that took place in "Minger", an imaginary Ottoman island, which was the 29th Province of the Ottoman Empire in the Mediterranean in 1901.

The author, who refers to the claim that the epidemic spread through the pilgrimage, with the incident called "Hacı Ship Revolt" in the novel, also reveals the violence applied by the government officials in this rebellion. In the novel, pilgrims who want to escape from quarantine are killed, but it is never learned how many pilgrims were killed because the Governor Sami Pasha forbade talking about it.

Sabitmeyi Kaldır

H-1 Nurullah ULUTAŞ

INTRODUCTION

This paper focuses on violence in gender relations from a social and psychological perspective with the aim to reflect the personality attributes of both victims and victimizers, informed by individual and social psychology in order to contemplate the different types of victims.

As an example from contemporary literature, the novel "The Stone Diaries" 1993 by American-Canadian author Carol Shields is chosen for the type of silenced victim. The main character in the analyzed fiction, Daisy Goodwill, has the desire to change her life that is dissatisfying, but she is powerless and helpless, struggling to overcome her misfortunes. The conclusion will present how these items elucidate the challenges in theory as well as in private and social life as to break the patterns of victimization and becoming self-empowered.

H-1 Mode: Cristina

observer-hall 1,...

observer-hall 1, SESSION-1

Hall 1, Arikdeep Kaur Attwal

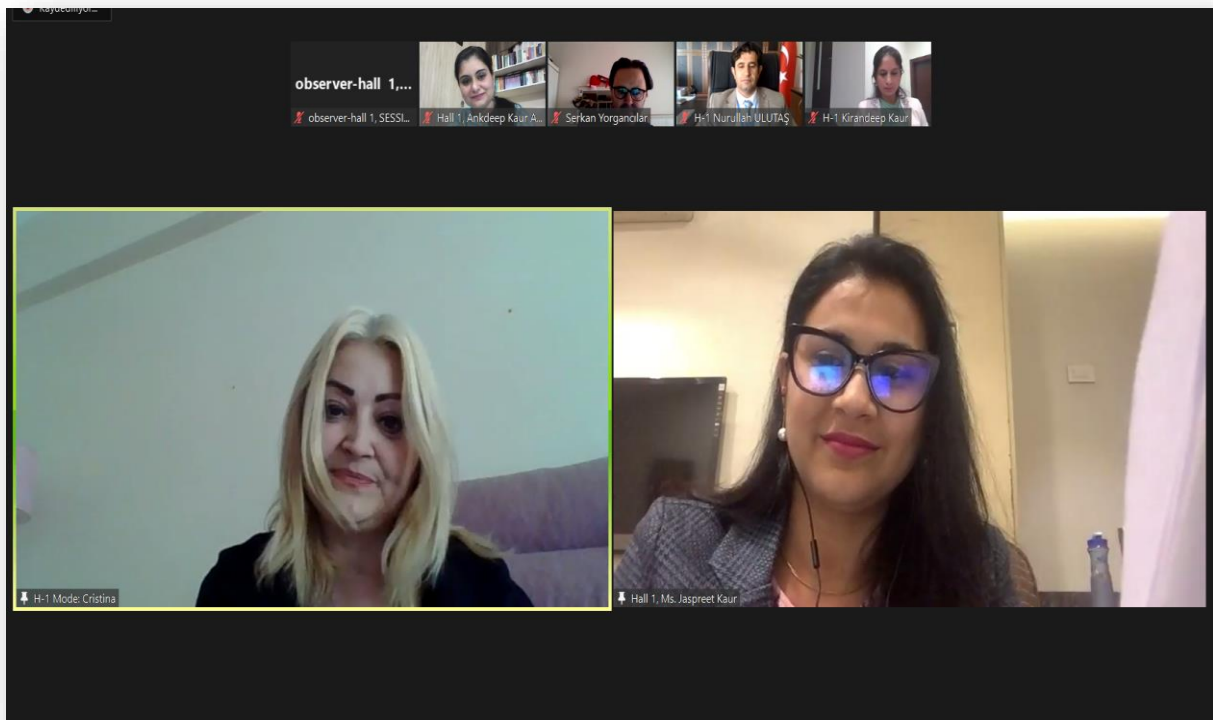
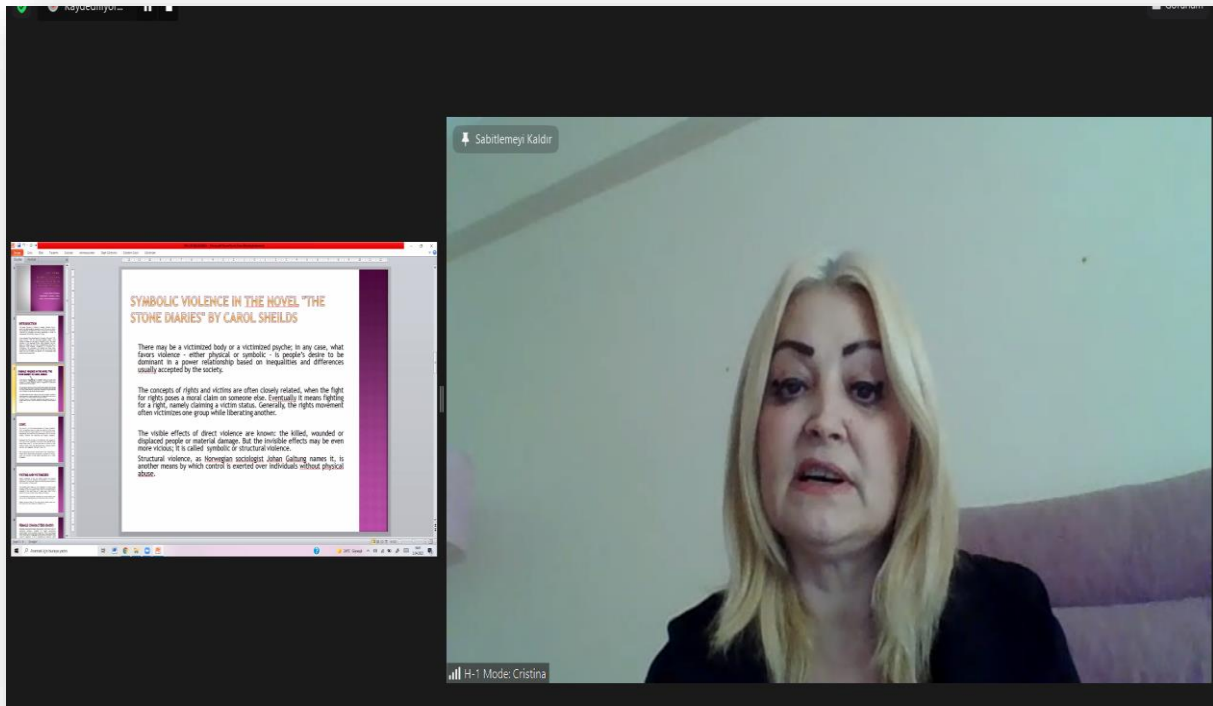
Serkan Yorgancilar

Hall 1, Ms. Jaspreet Kaur

H-1 Kirandeep Kaur

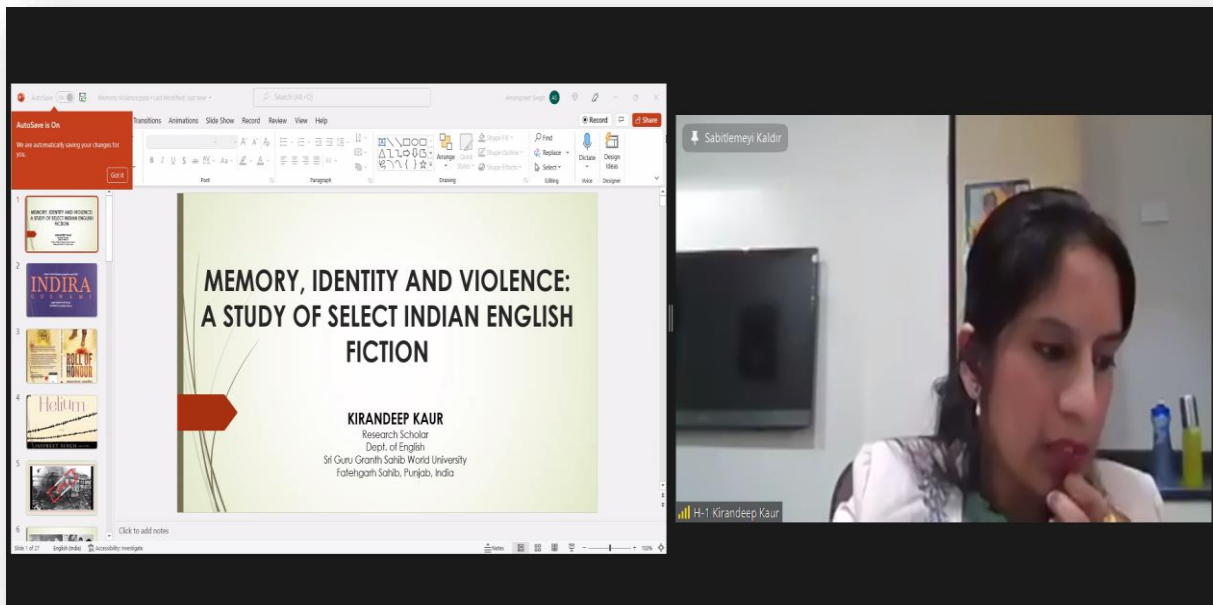
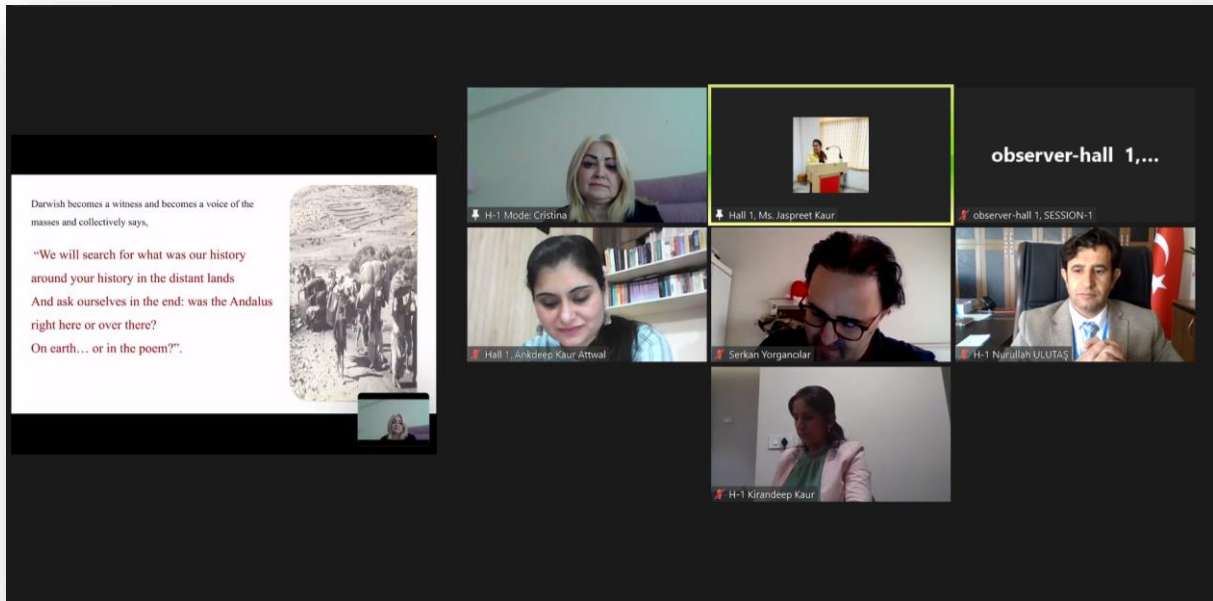
H-1 Nurullah ULUTAŞ

3. International Interdisciplinary Violence Conference April 2-3, 2022 New York City, US

3. International Interdisciplinary Violence Conference April 2-3, 2022 New York City, US

3. International Interdisciplinary Violence Conference April 2-3, 2022 New York City, US

ORHAN PAMUK VEBA GECELERİ (THE PLAGUE NIGHTS)

Violence experienced during epidemics is also seen in Orhan Pamuk's novel called Plague Nights (2021). This novel is a novel about the plague epidemic that took place in "Minger", an imaginary Ottoman island, which was the 29th Province of the Ottoman Empire in the Mediterranean in 1901.

The author, who refers to the claim that the epidemic spread through the pilgrimage, with the incident called "Hacı Ship Revolt" in the novel, also reveals the violence applied by the government officials in this rebellion. In the novel, pilgrims who want to escape from quarantine are killed, but it is never learned how many pilgrims were killed because the Governor Sami Pasha forbade talking about it.

H-1 Kirandeep Kaur

H-1 Narullah ULUTAS

Introduction

Since its inception, literature has had an enduring relation with nature. The close-knit relationship between nature and mankind is evident in the works of writers down the ages irrespective of their culture, country and era.

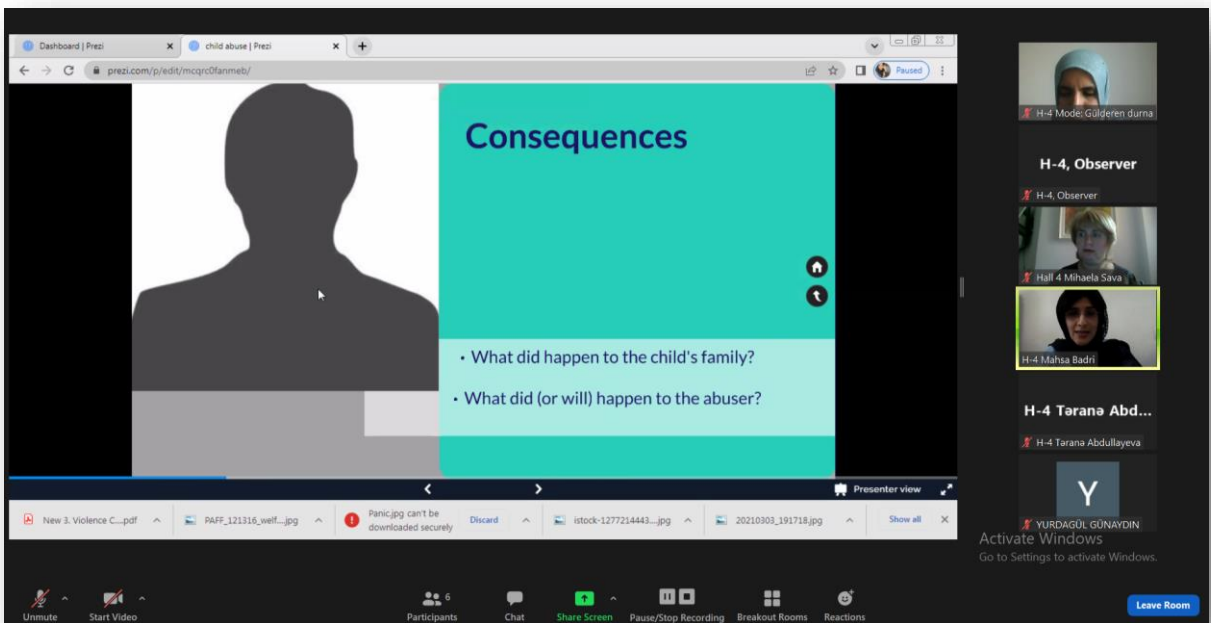

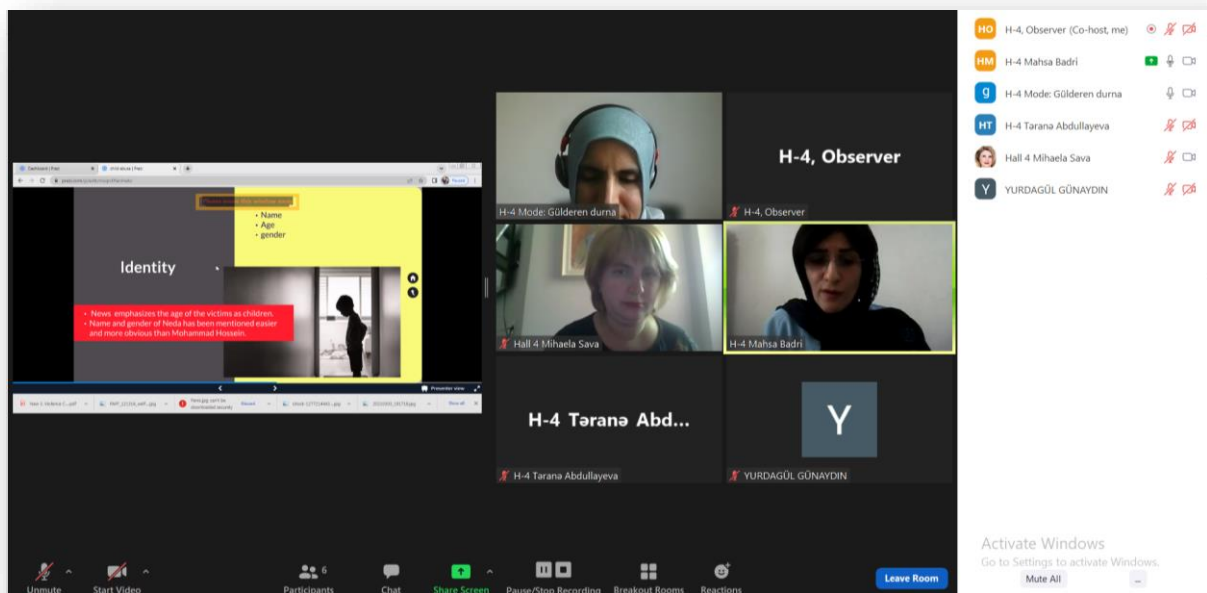
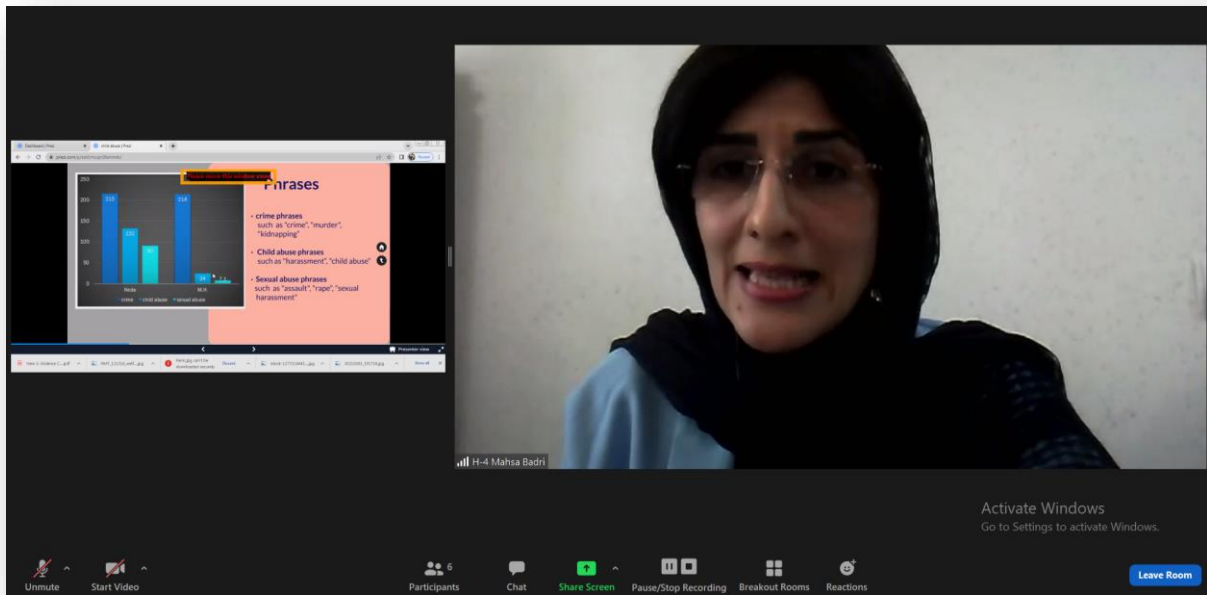
Sabitlemeyi Kaldır

Hall 1, Anikdeep Kaur Attwal

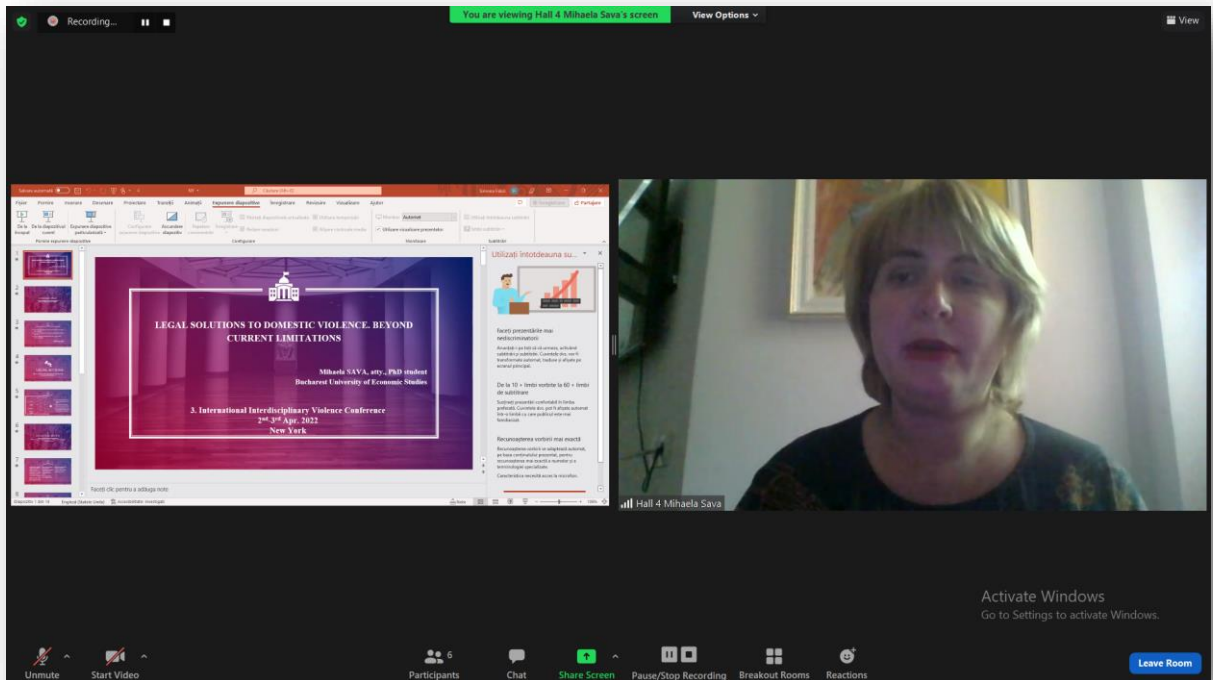
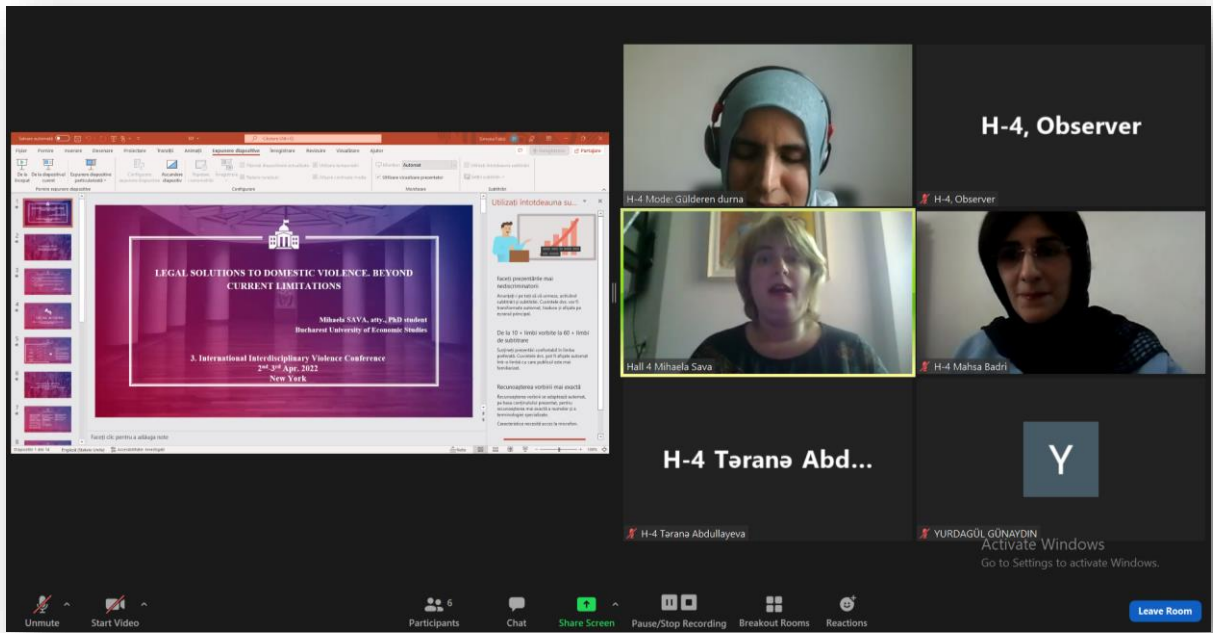
3. International Interdisciplinary Violence Conference April 2-3, 2022 New York City, US

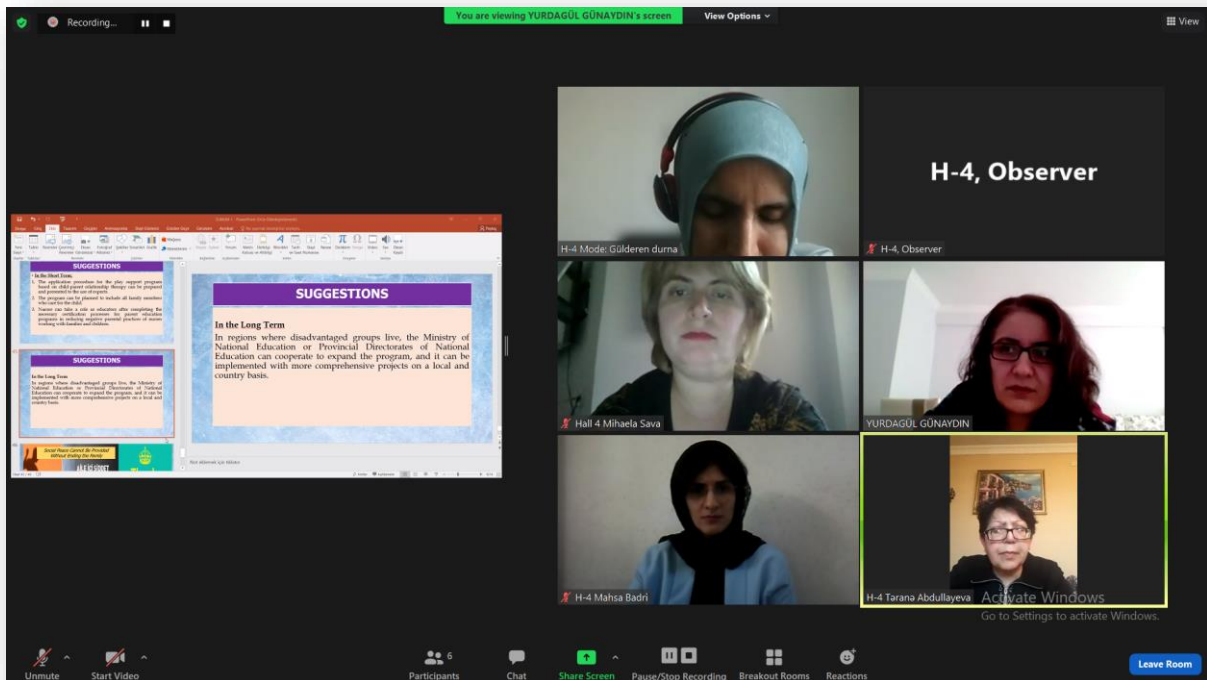
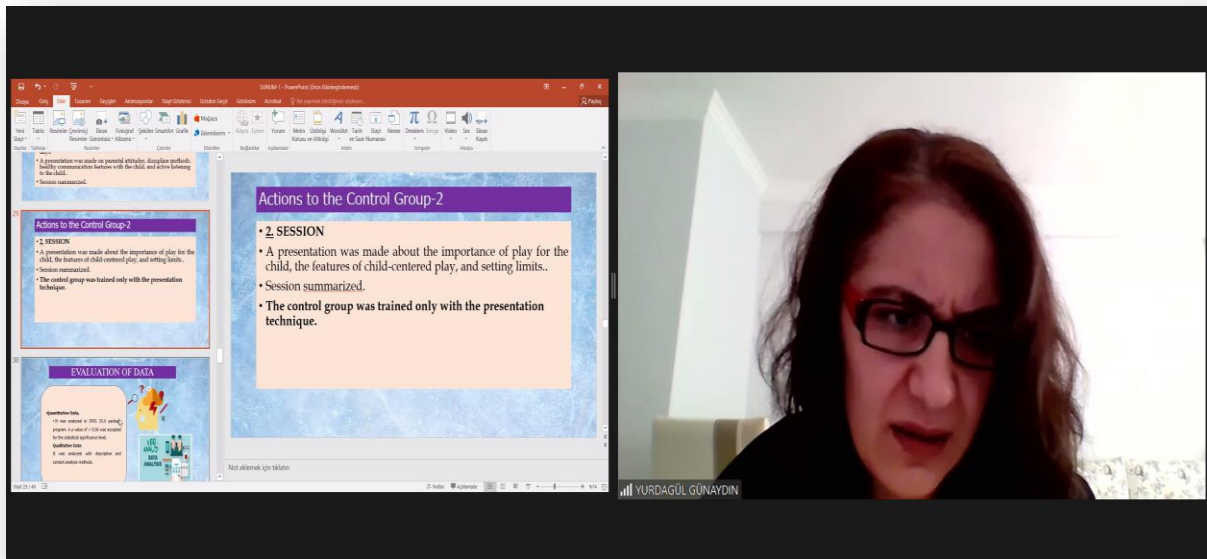
3. International Interdisciplinary Violence Conference April 2-3, 2022 New York City, US

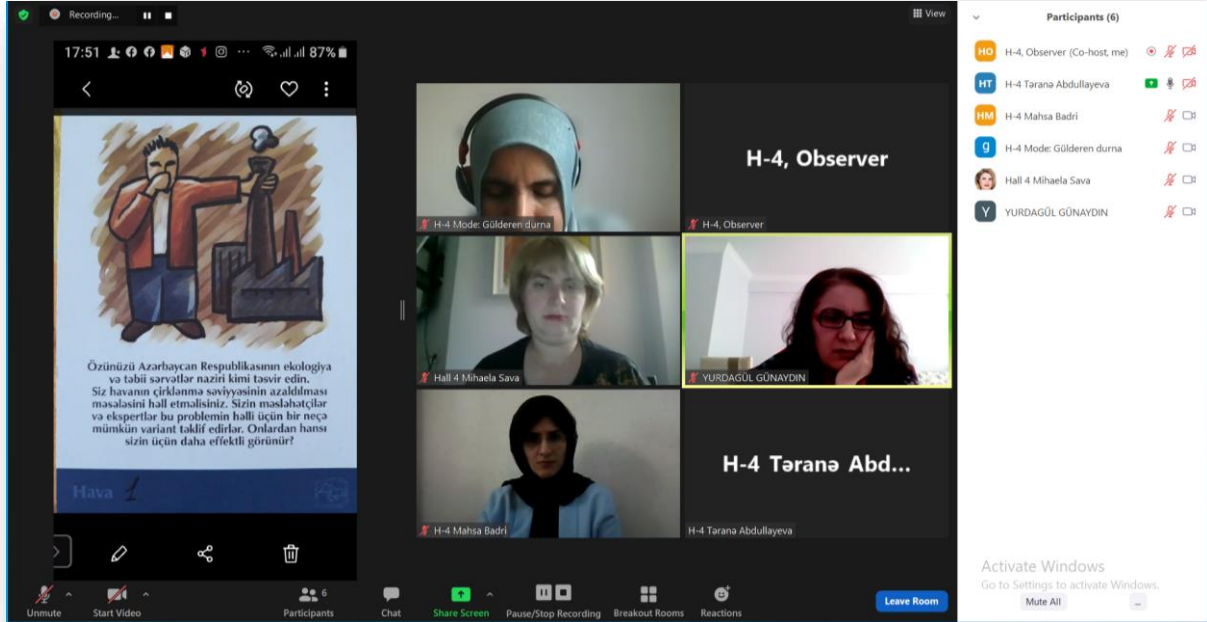
3. International Interdisciplinary Violence Conference April 2-3, 2022 New York City, US

3. International Interdisciplinary Violence Conference April 2-3, 2022 New York City, US

3. International Interdisciplinary Violence Conference April 2-3, 2022 New York City, US

3. International Interdisciplinary Violence Conference April 2-3, 2022 New York City, US

Recording...

DENIPLANT
Remedii naturale alimentare

**centrul medical
aide sante**
Laboratorul de analize medicale
Centrul de Biomedicina

**UNIVERSITATEA
DE
MEDICINA**

Long-term alcohol abuse exerts a spectrum of potent effects on different body systems, ranging from psychiatric symptoms, malnutrition and chronic pancreatitis to alcoholic liver disease, hepatocellular carcinoma, and coronary heart disease.

Central and peripheral nervous systems are vulnerable and strongly affected by ethanol.

Alcohol and the products of its degradation by human organism can strongly modulate the human gut microbiota

Gut dysbiosis contribute to neuroinflammation in the context of alcohol exposure and withdrawal, subsequently leading to the psychiatric symptoms of alcoholism

H-2 Mode Gheorghe Giurgiu

3rd International Interdisciplinary Violence Conference
April 2-3, 2022, New York

3

Activate Windows
Go to Settings to activate Windows.

Recording...

H-2 Hafize

observer Hafize

H-2 Peterson Gandolfi

H-2 Gabriela Lemos

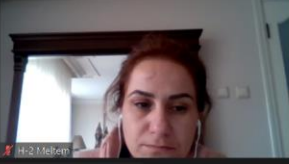
Hall 2 Gabriela Gandolfi

Hall 2 Maria Cazellato

H-2 Mode Gheorghe Giurgiu

H-2 Meltem

Nihal

Nihal

Ecem Özgül

Ecem Özgül

Hall-2, ibrahee...

Hall-2, ibraheem kazeem

Activate Windows
Go to Settings to activate Windows.

3. International Interdisciplinary Violence Conference April 2-3, 2022 New York City, US

Recording...

Suicide in Brazilian Prisons: an introductory analysis according to Durkheim and Foucault

Authors: Gabriela Gandolfi, Maria Clara Cazellato and Peterson Elizandro Gandolfi

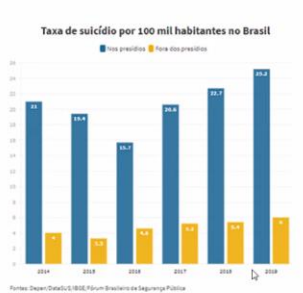

Activate Windows
Go to Settings to activate Windows.

Recording...

The case of Brazilian prisons

Taxa de suicídio por 100 mil habitantes no Brasil

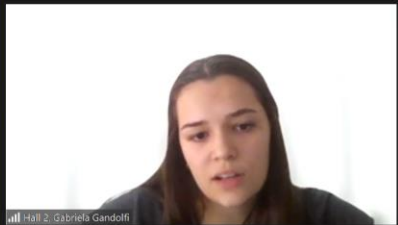

Year	Non-prisoners	Prisoners
2017	20.1	3.2
2018	19.4	3.1
2019	18.7	3.0

Fonte: Departamento de Segurança Pública do Brasil

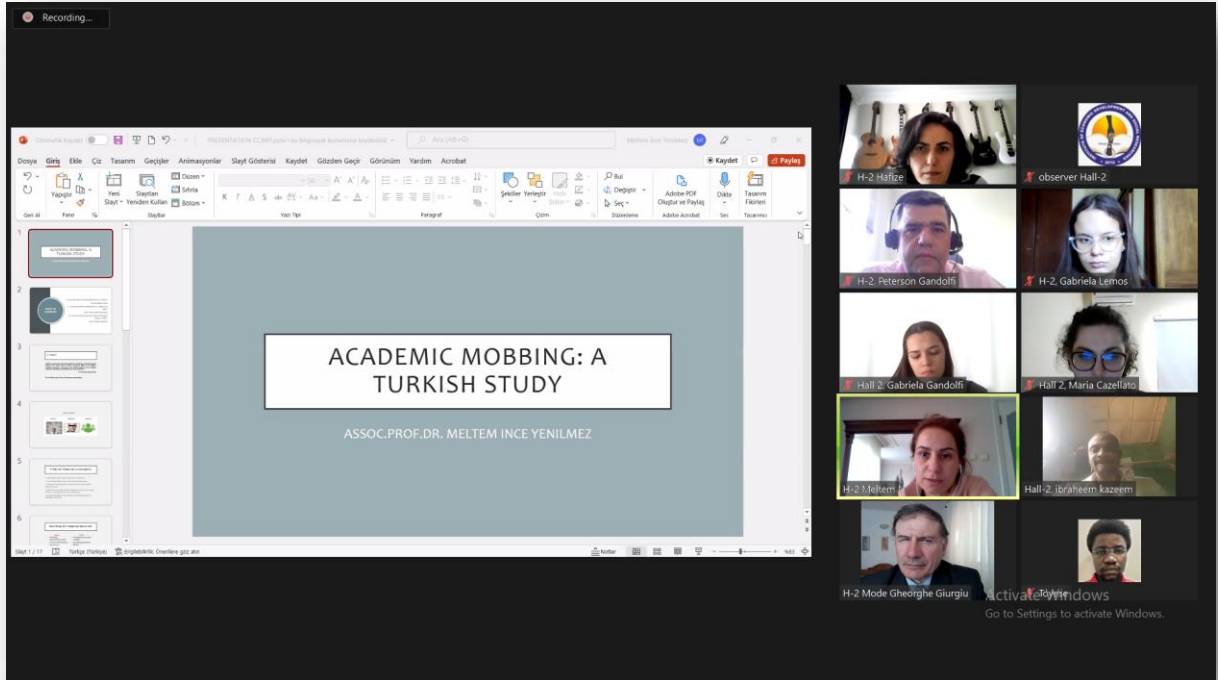
Main causes:

- Precarious infrastructure
- Prison overpopulation
- Mistreatment of prisoners
- Negligence of the police and legal authorities
- Lack of medical and psychological assistance
- Excessive regulation and control over detainees

Activate Windows
Go to Settings to activate Windows.

3.International Interdisciplinary Violence Conference April 2-3, 2022 New York City, US

3. International Interdisciplinary

Violence

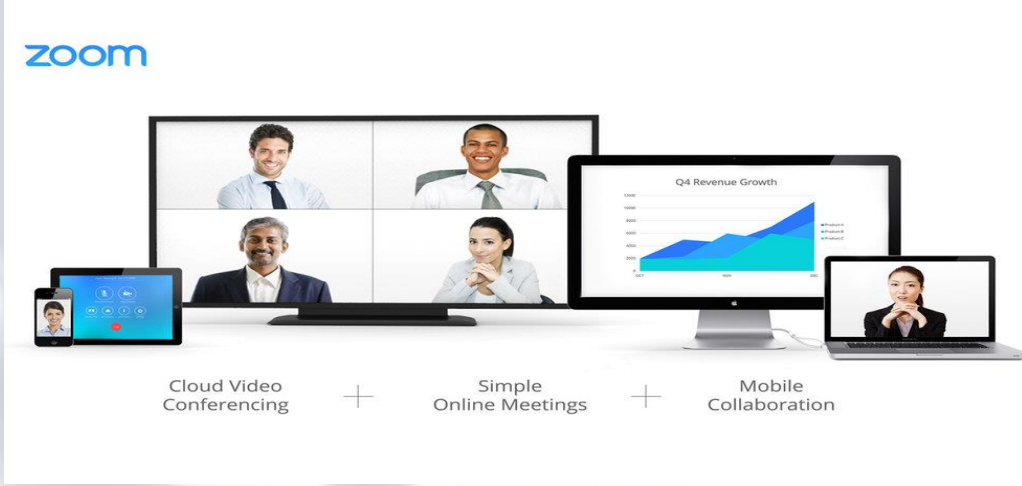
Conference

April 2-3, 2022 New York City, US

CONFERENCE PROGRAM

Meeting ID: 835 9989 8219
Passcode: 202202

ÖNEMLİ, DIKKATLİ OKUYUNUZ LÜTFEN

- Kongremizde Yazım Kurallarına uygun gönderilmiş ve bilim kurulundan geçen bildiriler için online (video konferans sistemi üzerinden) sunum imkanı sağlanmıştır.
- Online sunum yapabilmek için <https://zoom.us/join> sitesi üzerinden giriş yaparak “Meeting ID or Personal Link Name” yerine ID numarasını girerek oturuma katılabilirsiniz.
- Zoom uygulaması ücretsizdir ve hesap oluşturmaya gerek yoktur.
- Zoom uygulaması kaydolmadan kullanılabilir.
- Uygulama tablet, telefon ve PC’lerde çalışıyor.
- Her oturumdaki sunucular, sunum saatinden 5 dk öncesinde oturuma bağlanmış olmaları gerekmektedir.
- Tüm kongre katılımcıları canlı bağlanarak tüm oturumları dinleyebilir.
- Moderatör – oturumdaki sunum ve bilimsel tartışma (soru-cevap) kısmından sorumludur.

Dikkat Edilmesi Gerekenler- TEKNİK BİLGİLER

- Bilgisayarınızda mikrofon olduğuna ve çalıştığına emin olun.
- Zoom'da ekran paylaşma özelliğine kullanabilmelisiniz.
- Katılım belgeleri kongre sonunda tarafınıza pdf olarak gönderilecektir
- Kongre programında yer ve saat değişikliği gibi talepler dikkate alınmayacaktır

IMPORTANT, PLEASE READ CAREFULLY

- To be able to make a meeting online, login via <https://zoom.us/join> site, enter ID instead of “Meeting ID or Personal Link Name” and solidify the session.
- The Zoom application is free and no need to create an account.
- The Zoom application can be used without registration.
- The application works on tablets, phones and PCs.
- Moderator - responsible for the presentation and scientific discussion (question-answer) section of the session.

Points to Take into Consideration - TECHNICAL INFORMATION

- Make sure your computer has a microphone and is working.
- You should be able to use screen sharing feature in Zoom.
- Attendance certificates will be sent to you as pdf at the end of the congress.
- Requests such as change of place and time will not be taken into consideration in the congress program.
- If you think there are any deficiencies / spelling mistakes in the program, please inform by e-mail until April 1, 2022 (17:00) at the latest.
- **(All speakers required to be connected to the session 15 min before the session starts)**
- Moderator is responsible for ensuring the smooth running of the presentation, managing the group discussion and dynamics.
- **Before you login to Zoom please indicate your name_surname and HALL number, exp. Hall 1, Jan Alimgerey.**

02.04.2022
New York Time: 09:00-11:00

Meeting ID: 835 9989 8219
Passcode: 202202

SESSION-1, HALL-1
MODERATOR: Cristina Mirela Nicolaescu

YAZARLAR AUTHOR	ÜNİVERSİTE AFFILIATION	BİLDİRİ BAŞLIĞI ABSTRACT TITLE
Cristina Mirela Nicolaescu	Yozgat-Bozok University, Turkey	"The Stone Diaries": Victims and Victimizers in Gender Relations
Jaspreet Kaur	Sri Guru Granth Sahib World University Fatehgarh Sahib, Punjab, India	Bearing Witness to Violence: A Study of the Select Poetry of Mahmoud Darwish
Kirandeep Kaur	Sri Guru Granth Sahib World University Fatehgarh Sahib, Punjab, India	Memory, Identity and Violence: A Study of Select Indian English Fiction
Nurullah Ulutas	Bitlis Eren University, Turkey	Epidemic and Violence in Novels
Ankdeep Kaur Attwal	Sri Guru Granth Sahib World University, India	Ecological Violence and Indian Environmental Ethics: An Ecocritical Study of Arundhati Roy's "The Greater Common Good"
Nurullah Ulutas	Bitlis Eren University, Turkey	Stephen King's novel The Stand Violence
Serkan Yorgancılar	Ankara Bilim University	The Invention of the Other Who Brings the Spiral of Violence in Lord of the Flies

02.04.2022

New York Time: 09:00-11:00

Meeting ID: 835 9989 8219
Passcode: 202202

SESSION-1, HALL-2
MODERATOR: Giurgiu Gheorghe

AUTHOR	AFFILIATION	ABSTRACT TITLE
Giurgiu Gheorghe Cojocaru Manole	Deniplant-Aide Sante Medical Center, Biomedicine, Bucharest, Romania Titu Maiorescu University, Faculty of Medicine, Bucharest, Romania	The Link Between Alcohol Dependence, Violent Behavior, And Gut Microbiota Composition
Gabriela Caixeta Gandolfi Maria Clara Perez Cazellato Peterson Elizandro Gandolfi	Institute of Psychology – Universidade Federal de Uberlândia/Brazil	Suicide in Brazilian Prisons: an introductory analysis according to Durkheim and Foucault
Gülsüm Nihal Çürük Ecem Özgül Hafize Özdemir Alkanat	Izmir University Giresun University, Giresun, Turkey	Psychometric Properties of Turkish Version of The Readiness to Encounter Partner Abuse Patients Scale
Claudia Regina Braga da Cruz Gabriela Stabile Lemos Juliana Korndorfer dos Santos Monayhá Percílio da Silva Peterson Elizandro Gandolfi Suyane Darla de Almeida Rodrigues	Institute of Psychology – Universidade Federal de Uberlândia/Brazil; SOS-Women AND Family Team	Social Function of Junior Enterprises: partnership between APOIO – Junior Consultant and NGO SOS- Women & Family (Uberlândia/Brazil)
Ibrahim Kazeem Ajadi Yahweh Hassan Jesse C. Nkwiri Toyese Oyegoke	Orientation Forum, Pencil Team, Nigeria; Ahmadu Bello University Zaria, Nigeria; University of Port Harcourt, Port Harcourt, Nigeria; Foundations Academy Jos, Nigeria	Crisis Emergency Response Efficiency and Palliative Looting Violence in Jos Communities
Meltem Ince Yenilmez	Izmir Democracy University	Academic Mobbing: A Turkish Study

02.04.2022
New York Time: 09:00-11:00

Meeting ID: 835 9989 8219
Passcode: 202202

SESSION-1, HALL-3
MODERATOR: Rumeysa Akgün

AUTHOR	AFFILIATION	ABSTRACT TITLE
Rumeysa Akgün	Kırıkkale University Faculty Of Health Sciences Department of Social Work	Impact of Violence on Women's Lives Case Example
Halime Korkmaz	Diyanet İşleri Başkanlığı, Başvaiz	Content Analysis of Violent Acts Against Women in Divorce Events in Written Media: The Example of Hürriyet Newspaper
Hatice Ceylan Halil İbrahim Taşdemir	Burdur Mehmet Akif Ersoy University, Burdur, Turkey;	The Role Of Nurses In Determining And Preventing Violence Against Women, Children And Infants
Bahar Tunca Hale Uyar Hazar	Uşak Eğitim ve Araştırma Hastanesi; Bitlis Eren University Bitlis/Türkiye	The Relationship Between Attitudes Towards Gender Roles In Women's Exposure To Violence And Gender Perception: Siirt Population
Naseem Akhter	Shaheed Benazir Bhutto Women University, Peshawar, Pakistan.	Honor killing as a Worst Dilemma Against Women: Pakistan's Current Situation in an Islamic Context
Abdul-Rahman Balogun Muhammed-Shittu	Khazar University	How Peaceful Protest led to Violence: addressing roles of Muslim scholars, Western ideology, and tragedies associated with end SARS protest in Nigeria
Favour C. Uroko	University o Nigeria, Nsukka	Religious commitment and Violence against women in Nigeria: a Phenomenal Analysis
Priyanka Singh	Shaheed Bhagat Singh College, Delhi University	Women Empowerment In India: Myth Or Reality

02.04.2022

New York Time: 09:00-11:00

Meeting ID: 835 9989 8219
Passcode: 202202

SESSION-1, HALL-4

MODERATOR: Gülderen Durma

AUTHOR	AFFILIATION	ABSTRACT TITLE
Paula-Carmen Andrei	State University from Tiraspol "Miron Costin" School from Bacău, Romania	The Manifestation Of Violence In The School Environment
Yurdagül Günaydın Handan Zincir	Yozgat Bozok University, Erciyes University	The Effect Of Play Support Based On Child Parent Relationship Therapy On Parent's Stress And Acceptance And Child Behavior In Children Who Have Witnessed Domestic Violence
Mahsa Badri Alireza Dehghan Azam Ravadard	University of Tehran	Study of representation of child sexual abuse in Persian news sites
Mihaela Sava	Bucharest University	Legal solutions to domestic violence. Beyond current limitations
Gülderen Durma	Sociology of Religion English Teacher	The Role of Violence in Searching for Spirituality
Abdullayeva Tarana Ibrahimova Khoshgadam	Azerbaijan State Pedagogical University	Technology Of Situative Problem Solution In Biology Problem Solution
Farida Tagiyeva	National Academy of Science of Azerbaijan	Aristotle's view of virtue and the Study of Why Spirit in Ethics How to Study His Doing and Spirit
Vignesh K Livitha R Meenatch S	Annamalai University, Annamalai Nagar	Triggered Immunity In Plants Through Recognition Receptors And Signaling In Plant-Microbe Interactions

3. International Interdisciplinary Violence Conference April 2-3, 2022 New York City, US

CONTENT

CONFERENCE ID	I
SCIENTIFIC COMMITTEE	II
PHOTO GALLERY	III
PROGRAM	IV
CONTENT	V

AUTORS	TITLE	No
Abdul-Rahman Balogun Muhammed-Shittu	HOW PEACEFUL PROTEST LED TO VIOLENCE: ADDRESSING ROLES OF MUSLIM SCHOLARS, WESTERN IDEOLOGY, AND TRAGEDIES ASSOCIATED WITH END SARS PROTEST IN NIGERIA	1
Major Giurgiu Gheorghe Cojocaru Manole	THE LINK BETWEEN ALCOHOL DEPENDENCE, VIOLENT BEHAVIOR, AND GUT MICROBIOTA COMPOSITION	2
Vignesh K Livitha R Meenatch S	TRIGGERED IMMUNITY IN PLANTS THROUGH RECOGNITION RECEPTORS AND SIGNALING IN PLANT- MICROBE INTERACTIONS	3
Farida Tagiyeva	ARISTOTLE'S VIEW OF VIRTUE AND THE STUDY OF WHY SPIRIT IN ETHICS HOW TO STUDY HIS DOING AND SPIRIT	4-10
Favour C. Uroko	RELIGIOUS COMMITMENT AND VIOLENCE AGAINST WOMEN IN NIGERIA: A PHENOMENAL ANALYSIS	11
Rumeysa AKGÜN	IMPACT OF VIOLENCE ON WOMEN'S LIVES CASE EXAMPLE	12-18
Paula-Carmen Andrei	THE MANIFESTATION OF VIOLENCE IN THE SCHOOL ENVIRONMENT	19
Cristina Mirela Nicolaescu	“THE STONE DIARIES”: VICTIMS AND VICTIMIZERS IN GENDER RELATIONS	20
Halime KORKMAZ	BOŞANMA OLAYLARINDA KADINA YÖNELİK OLARAK GERÇEKLEŞTİRİLEN ŞİDDET EYLEMLERİNİN YAZILI BASINDAKİ İÇERİK ANALİZİ: HÜRRİYET GAZETESİ ÖRNEĞİ	21

3. International Interdisciplinary Violence Conference April 2-3, 2022 New York City, US

Abdullayeva Tarana	TECHNOLOGY OF SITUATIVE PROBLEM SOLUTION IN BIOLOGY PROBLEM SOLUTION	22-23
Serkan YORGANCILAR	SINEKLERIN TANRISI ROMANINDA ŞİDDET SARMALINI DOĞURAN ÖTEKİNİN İCADI	24
Jaspreet Kaur	BEARING WITNESS TO VIOLENCE: A STUDY OF THE SELECT POETRY OF MAHMOUD DARWISH	25-30
Meltem INCE YENILMEZ	ACADEMIC MOBBING: A TURKISH STUDY	31-32
Nurullah ULUTAS	EPIDEMIC AND VIOLENCE IN NOVELS	33-53
Nurullah ULUTAS	VIOLENCE CAUSED BY EVIL IN STEPHEN KING'S NOVEL <i>THE STAND (MAHŞER)</i>	54-62
Priyanka Singh	WOMEN EMPOWERMENT IN INDIA: MYTH OR REALITY	63
Gabriela Caixeta Gandolfi Maria Clara Perez Cazellato Peterson Elizandro Gandolfi	SUICIDE IN BRAZILIAN PRISONS: AN INTRODUCTORY ANALYSIS ACCORDING TO DURKHEIM AND FOUCAULT	64
Claudia Regina Braga da Cruz Gabriela Stabile Lemos Juliana Korndorfer dos Santos Monayhá Percílio da Silva Peterson Elizandro Gandolfi Suyane Darla de Almeida Rodrigues	SOCIAL FUNCTION OF JUNIOR ENTERPRISES: PARTNERSHIP BETWEEN APOIO – JUNIOR CONSULTANT AND NGO SOS-WOMEN&FAMILY (UBERLÂNDIA/BRAZIL)	65-66
Gülsüm Nihal ÇÜRÜK Ecem ÖZGÜL Hafize ÖZDEMİR ALKANAT	PSYCHOMETRIC PROPERTIES OF TURKISH VERSION OF THE READINESS TO ENCOUNTER PARTNER ABUSE PATIENTS SCALE	67
Ibrahim Kazeem AJADI Yahweh HASSAN Jesse C. NKWIRI Toyese OYEGOKE	CRISIS EMERGENCY RESPONSE EFFICIENCY AND PALLIATIVE LOOTING VIOLENCE IN JOS COMMUNITIES	68
Ankdeep Kaur Attwal	ECOLOGICAL VIOLENCE AND INDIAN ENVIRONMENTAL ETHICS: AN ECOCRITICAL STUDY OF ARUNDHATI ROY'S	69-77

3. International Interdisciplinary Violence Conference April 2-3, 2022 New York City, US

“THE GREATER COMMON GOOD”

Hatice Ceylan Halil İbrahim Taşdemir	THE ROLE OF NURSES IN DETERMINING AND PREVENTING VIOLENCE AGAINST WOMEN, CHILDREN AND INFANTS	78-84
Mihaela Sava	LEGAL SOLUTIONS TO DOMESTIC VIOLENCE. BEYOND CURRENT LIMITATIONS	85
Yurdağül GÜNAYDIN Handan ZINCİR	THE EFFECT OF PLAY SUPPORT BASED ON CHILD PARENT RELATIONSHIP THERAPY ON PARENT'S STRESS AND ACCEPTANCE AND CHILD BEHAVIOR IN CHILDREN WHO HAVE WITNESSED DOMESTIC VIOLENCE	86
Mahsa Badri Alireza Dehghan Azam Ravadard	STUDY OF REPRESENTATION OF CHILD SEXUAL ABUSE IN PERSIAN NEWS SITES	87
Bahar TUNCA Hale UYAR HAZAR	THE RELATIONSHIP BETWEEN ATTITUDES TOWARDS GENDER ROLES IN WOMEN'S EXPOSURE TO VIOLENCE AND GENDER PERCEPTION: SİİRT POPULATION	88-92
Gülderen Durna	MANEVİYAT ARAYIŞLARINDA ŞİDDETİN ROLÜ	93
Naseem Akhter	HONOR KILLING AS A WORST DILEMMA AGAINST WOMEN: PAKISTAN'S CURRENT SITUATION IN AN ISLAMIC CONTEXT	94
Kirandeep Kaur	MEMORY, IDENTITY AND VIOLENCE: A STUDY OF SELECT INDIAN ENGLISH FICTION	95-100

HOW PEACEFUL PROTEST LED TO VIOLENCE: ADDRESSING ROLES OF MUSLIM SCHOLARS, WESTERN IDEOLOGY, AND TRAGEDIES ASSOCIATED WITH END SARS PROTEST IN NIGERIA

Abdul-Rahman Balogun Muhammed-Shittu

Khazar University (Neftchilar Campus), Baku, Azerbaijan

Abstract

This topic discusses some heartbreaking occurrences that dented the potentiality of some Nigerian Muslim scholars. Recently, a movement tagged “end SARS” just occurred in Nigeria. SARS refers to Special Anti-Robbery Squad, a Nigerian Police Force unit created in late 1992 to manage crimes linked to robbery, vehicle theft, cattle rustling, firearms, and kidnapping. The end SARS movement was a protest by Nigerian youths against the Republic of Nigeria government to disband SARS because of its brutality. Sincerely, several cases and facts have buttressed the police brutality in Nigeria. Incidentally, while this discussion is not about SARS, the focus is on Islamic rules on protest against leaders or government. It is linked with SARS because of misleading “fatwa” on the protest, which encouraged the majority of Nigerian Muslim and non-Muslim youths to participate in the movement that ended in a series of calamities cum atrocities. Indeed, as it was the case in Nigeria, many Muslim facilitators around the world equally legitimize protest with baseless arguments.

Keywords: Protest; end SARS; violence; scholars; tragedies; Muslim scholars.

THE LINK BETWEEN ALCOHOL DEPENDENCE, VIOLENT BEHAVIOR, AND GUT MICROBIOTA COMPOSITION

Major Giurgiu Gheorghe

¹Deniplant-Aide Sante Medical Center, Biomedicine, Bucharest, Romania
<https://orcid.org/0000-0002-5449-2712>

Prof. dr. Cojocaru Manole

²Titu Maiorescu University, Faculty of Medicine, Bucharest, Romania
<https://orcid.org/0000-0002-6871-577X>

ABSTRACT

Background Studies have shown a relationship between excessive alcohol use and violent behavior. Alcohol is another dietary disruptor of the intestinal microbiota. Alteration in the composition of the gut microbiota has recently been shown to be present in psychiatric disorders, which suggests the possibility of gut-to-brain interactions in the development of alcohol dependence and violent behavior.

Objectives To identify the changes in the composition of the gut microbiota affected by alcohol, and to explore whether changes in gut permeability are linked to gut-microbiota composition in alcohol-dependent subjects.

Materials and methods Dysbiosis can be caused by alcoholic beverage consumption. We examine alcohol-induced effects on microbiota and how interventions targeted at normalizing alcohol-induced dysbiosis may mitigate some of the detrimental effects of alcohol.

Results Alcoholic dependence was inversely associated with the levels of butyrate-producing. Subjects with increased gut permeability also had altered composition and activity of the gut microbiota. These results suggest the existence of a gut-brain axis in alcohol dependence, which implicates the gut microbiota as an actor in the gut barrier and in violence. Alcohol-associated diseases can be controlled by gut microbiota, and it can be considered a 'hidden organ' with essential functions in host homeostasis

Conclusion This paper addresses the effect of alcohol consumption on the microbiota in violent behavior. The intestinal hyperpermeability due to alcohol intake makes it easier for bacterial cells and their metabolites to enter the portal and the systemic circulation system, thus changes in gut microbiota, due to alcohol, can affect the gastrointestinal tract and human behavior. Alcohol-dependent subjects developed gut leakiness.

Keywords: violent behavior, alcoholic dependence, gut microbiota; gut-brain axis

TRIGGERED IMMUNITY IN PLANTS THROUGH RECOGNITION RECEPTORS AND SIGNALING IN PLANT-MICROBE INTERACTIONS

Vignesh K

Ph.D Scholar, Department of Plant Pathology, Annamalai University, Annamalai Nagar
ORCID ID - 0000-0003-4484-3862

Livitha R

Ph.D Scholar, Department of Plant Pathology, Annamalai University, Annamalai Nagar
ORCID ID - 0000-0002-8968-7739

Meenatch S

PG Scholar, Department of Agricultural Microbiology, Annamalai University, Annamalai
Nagar

ABSTRACT

Plants and pathogens continually compete for supremacy as they coevolve. In nature, many plants are resistant to most pathogens, but some pathogenic microbes are capable of causing severe diseases. The primary barrier of plants against pathogenic invasion is the preformed defense layer, including the plant cell wall and pre-produced metabolites. The first layer of induced immunity, called PTI is activated by the recognition of pathogen-associated molecular patterns (PAMPs) or damage-associated molecular patterns (DAMPs) through pattern recognition receptors (PRRs). Several PTI signaling events occur, such as activation of the mitogen-activated protein kinases (MAPK) kinase cascades, an influx of Ca²⁺ into the cytosol, and production of reactive oxygen species (ROS). Antimicrobial compounds are produced and the defense genes are activated. However, to suppress PTI, the pathogens deploy effectors. When they are recognized by nucleotide-binding (NB) and leucine rich-repeat (LRR) - containing receptors (NLRs), the second immune layer (ETI) takes place. NLRs directly or indirectly perceive pathogenic effectors, leading to a conformational change, which together with several intracellular signaling events, ultimately trigger the hypersensitive response (HR) or other defense responses. Surprisingly, the most recent studies reported that PTI and ETI are mutually linked and together potentiate the immune response in crop plants.

Keywords: PAMP, DAMP, MAPK, ROS, Hypersensitive response

ARISTOTELES'İN ERDEM GÖRÜŞÜNÜ VE ETİKTE NEDEN RUH İNCELEMESİ YAPTIĞINI VE RUHU NASIL İNCELEMESİ

Farida Taġiyeva

Azerbaycan Milli İlimler Akademisi'nden AA Bakikhanov'un adını taşıyan Tarih Enstitüsü Araştırmacısı

ÖZET

Aristoteles, Yunan felsefesinin son verimli günlerinde doğdu. Ölümünden yaklaşık 2000 yıl sonra onun gibi bir filozof ortaya çıkmamıştı. Russell'a göre Aristoteles'in bu dönemdeki yeri ve ikametgahı, şüphesiz Katolik Kilisesi'nin hegemonyası ve ikametgahı ile aynı düzeydedir. Bu nedenle Aristoteles'in bilimsel gelişme konusundaki fikirleri en büyük engellerden biri olarak kabul edilir. 17. yüzyılın başından itibaren, herhangi bir bilimsel atılım, yalnızca Aristoteles'in herhangi bir fikrine muhalefetle sonuçlandı. Aristoteles'e göre erdem, ahlaki ve entelektüel olmak üzere ikiye ayrılır. Bunlar nefsin iki kısmına tekabül eder. Aklın erdemi öğrenmekle, ahlak erdemi ise alışkanlıkla (tekrarla) elde edilir. Yasal vergilendirmenin ana görevi, iyi alışkanlıkları yaymaktır. Bu konu iyi vatandaşlar yaratacaktır. Adaleti destekleyerek adil olacağız. Erdem adalet gibidir. Aristoteles'e göre insan, iyi işleri tekrar ederek yavaş yavaş zevk alır. Bu arada ortalarda hareket etme konusu çok önemli. Erdem ve erdem doğrudan aşırılıklar ile aşırılıklar arasında yer alır.

Aristoteles'e göre Erdem, dönüp-dolaşım sonunda insana varır, insanı hedefler. İnsan, tür olarak insan, belirli türden bir yapı taşır. İşte bu varlığın yapısına, neliğine dair bütün veriler, onun ruhunda barınır. Fakat bu, ne mistik anlayışta bir ruh betimidir ne de modern psikolojinin tasarladığı anlamda... Ruh, bütün canlılığı, bütün insani eylem, edim ve etkinlikleri barındıran bir tözdür

Ruhun akla sahip yanı, "biri asıl ve kendisi akıl sahibi olan, ötekisi ise babanın sözünü dinleyen [akıl alan] anlamda iki kısma ayrılır. Bu bölümlenme ayrıca, "biri, ilkeleri başka türlü olmayacak nesnelere, öteki de ilkeleri başka türlü olabilecek nesnelere baktığımız" kısım olarak da geçer. Yine ruhun akla sahip yanının "bu parçalarından birine tartan ya ötekine bilimsel" kısım da denir. Ruhun akla sahip yanı, bilme ve akıl yürütme gücünü sahiptir ve yalnızca insanda bulunur. Aristoteles'in Etik Görüşü ataklık değil eksiği olan korkaklık gibi görünür. Bunun ise iki nedeni vardır. İlki nesnenin kendisinden kaynaklanır: Bir uç ortaya daha yakın ve ona benzer görünür. İkincisi ise bizden kaynaklanır: Eğilimimiz olan eylemler çoğu kez ortaya karşıtmiş gibi görünür.

Aristoteles'e göre erdem, insanın aşırılıklardan ve eksiklikten kaçması, daima ortayı araması, onu tercih etmesidir. Bu orta, elbette matematik kesinlikte bir orta değil, "bize göre" orta olandır. Erdem, işte bu ortayı hedef edinmektir.

Aristoteles bize göre ortayı "gerektiği zaman, gereken şeylere, gereken kişilere karşı, gerektiği için gerektiği gibi davranmak" olarak tanımlar ve bunu erdeme özgü bir hal tarzı olarak kabul eder.

ARISTOTLE'S VIEW OF VIRTUE AND THE STUDY OF WHY SPIRIT IN ETHICS HOW TO STUDY HIS DOING AND SPIRIT

Farida Tagiyeva

Research Fellow at the History Institute near the National Academy of Science of Azerbaijan

ABSTRACT

Aristotle was born in the last fruitful days of Greek philosophy. Nearly 2,000 years after his death, there was no philosopher like him. According to Russell, Aristotle's place and residence in this period is undoubtedly on the same level as the hegemony and residence of the Catholic Church. This is why Aristotle's ideas on scientific development are considered one of the greatest obstacles. From the beginning of the 17th century, any scientific breakthrough resulted only in opposition to any of Aristotle's ideas. According to Aristotle, virtue is divided into moral and intellectual. These correspond to the two parts of the soul. Virtue of reason is acquired by learning, moral virtue by habit (repetition). The main task of legal taxation is to spread good habits. This issue will create good citizens. We will be just by supporting justice. Virtue is like justice. According to Aristotle, man gradually takes pleasure in repeating good deeds. In the meantime, the issue of moving in the middle is very important. Virtue and virtue lie directly between extremes and extremes.

According to Aristotle, Virtue, in the end, ends up in the human, it aims at the human being. Man, man as a species, carries a certain kind of structure. Here, all the data about the structure and nature of this being resides in his soul. But this is neither a description of the soul in mystical understanding, nor in the sense conceived by modern psychology... The soul is a substance that contains all vitality, all human actions, actions and activities.

The wise side of the soul is divided into two parts, one being the original and the wise one, the other obedient to the father's word [receiving reason]. This division is also referred to as the part where we "look, one, at objects whose principles may not be otherwise, and on the other, at objects whose principles may be otherwise." Again, the rational side of the soul is also called "the weighing one of these parts or the scientific part of the other". The rational side of the soul has the power of knowing and reasoning and is found only in man. Aristotle's Ethical View does not appear to be impulsiveness but rather cowardice which is lacking. There are two reasons for this. The first arises from the object itself: one end looks closer and more like the middle. The second originates from ourselves: the actions that we are inclined to do often seem counterintuitive.

According to Aristotle, virtue is man's avoidance of excesses and deficiencies, always seeking the middle, and choosing it. This middle, of course, is not a mathematically precise middle, but rather the middle "for us". Virtue is aiming at this middle ground.

According to us, Aristotle defines middle as "to act as necessary, when necessary, towards the necessary things, towards the necessary people", and accepts this as a manner of conduct peculiar to virtue.

Keywords: Aristotle, Virtue, Spirit, Study of Spirit

Giriş

Aristoteles, Yunan felsefesinin son verimli günlerinde doğdu. Ölümünden yaklaşık 2000 yıl sonra onun gibi bir filozof ortaya çıkmamıştı. Russell'a göre Aristoteles'in bu dönemdeki yeri ve ikametgahı, şüphesiz Katolik Kilisesi'nin hegemonyası ve ikametgahı ile aynı düzeydedir. Bu nedenle Aristoteles'in bilimsel gelişme konusundaki fikirleri en büyük engellerden biri olarak kabul edilir. 17. yüzyılın başından itibaren, herhangi bir bilimsel atılım, yalnızca Aristoteles'in herhangi bir fikrine muhalefetle sonuçlandı.

Aristoteles'in felsefesi, etik üzerine üç bağımsız çalışmayı içeriyordu. Bunlardan biri "Nicomachian Ethics" broşürüdür. Aristoteles'in felsefesinde madde, imge, ruh, ruh ve erdem gibi terimlerin karmaşıklığı ve açıklanması, kuşkusuz onun felsefesinde ruh ve erdem çalışmalarının önemini artırmıştır. Bu temelde, ruhun ne olduğunu inceliyoruz. Aristoteles'in "manevi dünya" üzerine çalışması, psikoloji üzerine'de ilk monografi olarak kabul edilir. Ona göre zihin ve beden ayrımı imkansızdır. Aristoteles'e göre, ruhun bu üç kademesinin birbirleri ile olan ilişkisi, maddenin formla olan ilişkisi gibidir. Hayvani ruh bitkisel ruha, insani ruh ise hayvani ruha hakimdir. Fakat akla sahip olan insani ruh, aynı zamanda, bilen bir ruhtur. Ruhun bu en alt derecesi, kendisini izleyen diğer dereceler tarafından da içerilmektedir. Zaten Aristoteles için insanı hayvandan ayıran başlıca fark, insanın bilen bir varlık olmasıdır. Çünkü insan etrafındaki olayları algılamakla kalmaz, onların sebeplerini de bilir. Aristoteles, insanın bilen bir ruh olduğu görüşünde Platon'la birleşmektedir. Gerek Platon, gerekse Aristoteles insanın algılamakla kalmadığını, daha ileri giderek düşünme ile kavramlar meydana getirdiğini kabul ederler. Fakat kavramların ortaya çıkışı meselesinde tekrar birbirleri ile fikir ayrılığına düşerler. Platon'a göre ruh doğmadan önce de vardı ve ölümden sonra da var olacaktır. Ruh, kavramları doğmadan önceki hayatında elde etmiş ve bu kavramları doğarken dünyaya beraber getirmiştir. Bundan dolayı Platon'a göre kavramlar doğuştur. Aristoteles ise, Platon'un bu görüşlerini reddetmiştir. Ona göre, bütün kavramlar deney ve algıdan meydana gelir, zihinde algılanmayan hiçbir şey bulunmaz.

Ruhun Doğması Aristoteles, ruhun araştırılması ve bilinmesinin tüm gerçeğin incelenmesine ve özellikle doğa bilimlerine önemli bir katkıda bulunacağından dolayı çok önemli olduğunu vurgulamaktadır. Aristoteles'e göre ruh hakkında güvenli bir bilgi edinmek, tümüyle ve her anlamda en güç şeylerden biridir. Çünkü ruhun ne olduğu sorusunu çözecek genel bir yöntem yoktur. Aristoteles, ruh hakkındaki görüşlerine, kendisinden önce gelen düşünürlerin fikirlerine ilişkin bir tartışmayla başlamaktadır. O, kendisinden önceki filozofların ruh hakkındaki yapmış oldukları tartışmaların daha çok insan ruhu üzerinde yoğunlaşmış, insanın dışında diğer organizmalarda da var olan ruhun, insan ruhuyla aynı türden olup olmadığı hakkında yeterli bir bilgiye sahip olmadıklarını iddia etmektedir.

Araştırma ve bulgular

Aristoteles'e göre her beden kendine özgü bir biçime ve şekle sahiptir ve ruhun başka bedene girmesi, aşağı yukarı flüt yapan marangozun sanatının flütlerden geldiğini söylemek gibidir. Bir örsle flüt sesi, bir flütle örs sesi çıkarılamayacağı gibi bir at bedeniyle de insan ruhuna sahip olunamaz. Her ruh kendi bedeni için özel olduğu gibi, her beden de kendi ruhu için özeldir (Aristoteles, 2001: 38). Aristoteles'e göre, ruh beden hareketlerini gerçekleştiren

bir form, her türlü hareketin sebebi olmakla birlikte bedenden bedene dolaşan bir gezgin değildir. Aristoteles burada Platon'a ve Pythagorasçılara karşı çıkmaktadır. Platon, ruhların doğumdan önce var olduklarına, can verdikleri bedenlerin ölümünden sonra da hayatta kalmayı sürdürdüklerine ve başka bedenlere göç ettiklerine inanmıştı.

Ruhun akla sahip yanı, "biri asıl ve kendisi akıl sahibi olan, ötekisi ise babanın sözünü dinleyen [akıl alan] anlamda iki kısma ayrılır. Bu bölümlenme ayrıca, "biri, ilkeleri başka türlü olmayacak nesnelere, öteki de ilkeleri başka türlü olabilecek nesnelere baktığımız" kısım olarak da geçer. Yine ruhun akla sahip yanının "bu parçalarından birine tartan ya ötekine bilimsel" kısım da denir. Ruhun akla sahip yanı, bilme ve akıl yürütme gücünü sahiptir ve yalnızca insanda bulunur.

Aristoteles'e göre ruhun dereceleri birbirinden aktiflik dereceleri ile ayrılırlar. Hiyerarşik bir yapıya sahip olan bu sıralamada aşağıdan yukarıya çıktıkça aktiflik de artar. Ruhun yetilerinden birisi de hayal gücüdür. Hayal gücü ruhun yetileri hiyerarşisinde duyumun hemen üstünde yer alır. Fakat duyuma sıkı sıkıya bağlıdır. Duyum olmazsa hayal gücünden söz edilemez. Aristoteles, hayal gücü yetisini duyum yetisi ile karşılaştırır. Duyumların her zaman gerçek olmasına karşın hayal sonucu meydana gelen şey her zaman gerçek olmayabilir. Çünkü gerçek olmayan bir şeyi de hayal etme imkanı vardır. Aristoteles ayrıca hafıza ile hayal gücü arasında bir ayrım yapar. Hafıza da hayal gücü gibi bir imgeye sahip olur. Ancak ondan farklı olarak imgesi olduğu şeyin kopyası olarak göz önüne alınan imgeye sahip olur. Ayrıca hafızada hayal gücünden farklı olarak geçmiş kavramı mevcuttur (Bolay, 1993: 90).

Aristoteles'in metafiziğindeki önemli konulardan biri madde ve görüntü arasındaki farktı. Orada, madde ve görüntü arasındaki ilişki, modern felsefede incelenen madde ve ruh arasındaki ilişkiden tamamen farklıdır kişinin ruhu tam olarak aktif olmasa da vardır ve zamanla (uyandığında) aktif hale gelebilir. Beden, ruhun özü ve gücüdür. Örneğin, uyuyan "Göz bir hayvan olsaydı, ruhu görme olurdu ve balta canlı bir şey olsaydı, kesme ruhu olurdu." Aristoteles'e göre, düşünen veya akıllı bir ruh nedir? Bilgiyi yaratan pasif zihin değil, Aktif Akıldır. Aktif zihin ışık gibidir, bu sayede pasif zihin aktive olur. Aristoteles, "yalnızca aktif zihin ölümsüz ve ebedidir" der. Aktif Zihnin ne olduğu hakkında çok tartışma olmuştur. Aristoteles, pratik zihnin arzudan, teorik zihnin düşünceden doğduğunu söyler. (Ruh hakkında, 407-415).

Aristoteles'e göre erdem, ahlaki ve entelektüel olmak üzere ikiye ayrılır. Bunlar nefsin iki kısmına tekabül eder. Akıl erdemi öğrenmekle, ahlak erdemi ise alışkanlıkla (tekrarla) elde edilir. Yasal vergilendirmenin ana görevi, iyi alışkanlıkları yaymaktır. Bu konu iyi vatandaşlar yaratacaktır. Adaleti destekleyerek adil olacağız. Erdem adalet gibidir. Aristoteles'e göre insan, iyi işleri tekrar ederek yavaş yavaş zevk alır. Bu arada ortalarda hareket etme konusu çok önemli. Erdem ve erdem doğrudan aşırılıklar ile aşırılıklar arasında yer alır.

Aşırılıkçılık ve ayrılıkçılık hor görüldü. Erdemler incelendiğinde, korkaklığın ve utanmazlığın ortasında cesaretin, kıskançlığın ortasında cömertliğin, bencilliğin ortasında görkemin, utancın ve utanmazlığın ortasında utancın olduğu görülür. Bütün bunlar bir erdem olarak kabul edilir. Bütün bunlara rağmen, Aristoteles'in ruh ve erdem hakkındaki fikirleri tamamen zamanın hegemonik fikirlerine dayanmaktadır.

Antik Yunan filozofu olan Aristoteles'e göre insan akıllı olan bir varlıktır. İnsan türünü diğer canlılardan ayıran şey ise akla sahip olmasıdır. İnsan akıllı sayesinde erdemli davranışlar gerçekleştirir. Aristoteles'e göre erdem, insanın orta yolu bulmaya çalışması, aşırılıklardan

kaçınmasıdır. Aristoteles'in insani erdem olarak nitelendirdiği ve ona göre her insanda bulunması gereken bazı özellikler vardır. Söz konusu olan etik olduğundan Aristoteles erdem araştırmasında öncelikle karakter erdemlerinden 2 yola çıkar. O halde düşünce erdemleri daha çok eğitimle oluşan ve gelişen erdemlerken; karakter erdemleri adının da gösterdiği gibi alışkanlıkla (ethos) edinilir. Bundan apaçıktır ki karakter erdemlerinden hiç biri bizde doğa vergisi bulunmaz; çünkü doğal olarak bir özelliğe sahip hiçbir şey başka türlü bir alışkanlık edinemez.

Erdem nedir? Düşüncenin gücüne başvuramazsak ilerleyemeyiz. İlgilendiğimiz şey değerler ve erdemler, peki erdem ne ile ilgilidir; iyi ile, o zaman iyi nedir sorusunu sormamız gerekecek. Görüyoruz ki erdem nedir sorumuz, bizi iyi nedir sorusuna götürdü. Aristoteles iyi nedir sorusunu cevaplamaz isek erdem nedir sorusuna yanıt bulunamayacağını düşünmektedir. Aristoteles bizlere bütün bilimlerin, bütün sanatların aynı şekilde bütün eylem ve bütün tercihlerin bir iyiyi amaçladığı varsayılır diyecek, yani insan dünyasında yapılan her şey bir iyiyi amaç ediniyor. Peki neden dünya bu kadar kötü? Her şey bir iyiyi amaçlıyor ise ama yine de dünya da kötülük varsa o zaman amaçlarımızı yanlış tesbit ediyor olabiliriz. Aristoteles bir amacın iyi olup olmadığını belirlemede ölçüt olarak ; en yüksek iyi, kendinden iyi olan bir şey bulursam, buna bakarak bir belirleme yapabilirim diyecek

Her erdem aynı şeylerin yapılmasıyla hem oluşur hem de yok olur. Sözelimi etkinlikte bulunularak adil ya da zalim olunur. Aynı şeylerin yapılması erdemlerin oluşmasını, artmasını ya da bozulmasını sağladığı gibi; erdemli olmak da bu etkinlikleri tekrarlamayı sağlar. Söz gelimi hazlardan uzak kalmakla ölçülü olunurken, ölçülü olunmakla hazlardan uzak kalınır. Dolayısıyla gerek erdem gerekse siyaset konusunda yapılan her araştırma haz (hedone) ya da acılarla (lupe) ilgilidir; bunları iyi yönde kullanan iyi, kötü yönde kullanan ise kötü olacaktır. Ancak erdemlerin yapa yapa edinilmesi bir soruna neden olur: Şöyle ki erdemli eylemlerde bulunan biri zaten erdemlidir. O halde erdemi meydana getiren eylemler ile erdemini meydana getirdiği eylemler arasında ayırım olduğu kabul edilmelidir. Erdemlere uygun yapılanlar kendileri belirli özellik taşıyarak erdemli bir eylem olmazlar; erdemi gerçekleştirenin belirli özelliklere sahip olması ile bu eylemler erdemli olurlar. Erdem akla uygun etkinlik olduğundan ve akıl insan için tercih yapmayı sağladığından, erdemli kişi eylemini bilerek, tercih ederek (kendileri için tercih ederek), emin ve sarsılmaz bir biçimde yapmalıdır. Nikomakhos'a Etik boyunca Aristoteles karakter erdemi yerine erdem kavramını kullanır.

Bunlardan sonra Aristoteles erdemini cinsini (eidos) soruşturur. Erdem zorunlu olarak ruhta olan üç şeyden – etkilenimler (pathos), olanaklar (dynamis), huylar (hexis)- biri olmalıdır. Etkilenimler arzu, öfke, korku, yüreklilik, kıskançlık, sevinç, sevgi, kin, özlem, hırs ve acımanın, genel olarak da haz ya da acının izlediği şeylerdir. Bunlardan etkilenebilmemize sağlayanlar ise olanaklar (etkilenim potansiyeli); etkilenimler ile ilgili iyi ve kötü durumlar da huylardır. Erdem bir etkilenim değildir, zira öfkelenmek ya da korkmak övülmez ya da yerilmez; belirli bir tarzda öfkelenmek ya da korkmak övülür ya da yerilir. Ayrıca kendi tercihimizle öfkelenmez ya da korkmayız; oysa erdemler bazı tercihlerdir. Yine erdem bir olanak da olamaz, nitekim erdeme yatkın olunabilir, oysa olanak harekete geçirilme potansiyeline işaret eder. Ayrıca olanaklar insanda doğal olarak vardır; oysa erdemler doğa vergisi değildir. Öyleyse erdemler etkilenim ya da olanak değilse geriye bir tek huy olmaları kalır. Böylece Aristoteles erdemini cinsinin huy olduğunu belirtir. Ancak erdemini bir huy olduğunu söylemek yetmez; onun nasıl bir huy olduğunun yani ayırıcı bilinmesi gerekir. Nasıl sürekli ve bölünebilir olan her nesnede bir aşırılık, bir eksiklik ve bir orta olma varsa ve her şey

için orta olma en iyiye, erdemın orta olma ile ilgisi olmalıdır. Ancak bu orta, şeyin matematiksel ortası değil; bize göre olan ortadır. Erdemli Kisi gerektiği zaman, gereken şeylere, gereken kişilere karşı, gerektiği için, gerektiği gibi eyleyerek orta olanı ve en iyiyi yapandır. O halde erdem aşırılığını yanlış olan, eksikliği yerilen, ortası övülen ve isabetli olan etkilenimlerle ve eylemlerle ilgili olmak durumundadır. Erdem tercihlere ilişkin akıl tarafından ve akılı başında insanın belirleyebileceği, bizle ilgili orta olanda bulunma huyudur. Ancak erdem söz bakımından orta olmakla birlikte en iyi ile iyi bakımından en uçta olandır. Bununla birlikte adlandırıla bilir tüm etkilenim ve erdemler bir doğru ortayı Kabul etmezler. Kendinden kötü olan eylemlerin (hırsızlık, kıskançlık, Adam öldürme vb.) ortası yoktur. Genel olarak söylenirse ne aşırılığın ne de eksikliğin ortası, ne de ortanın eksikliği ya da aşırılığı vardır. İkisi aşırılık ile eksiklik şeklinde kötülük, biri de orta olma erdemi olan bu üç tutumun ilişkisi ise şöyledir: Aşırılık ve eksiklik hem orta olana hem de birbirlerine karşıttır, ortada olan ise bu ikisine karşıttır. Yine ortada olan aşırıya göre eksik, eksige göre aşırıdır. Fakat bazı durumlarda bazı eylemler erdeme göre daha karşıt gözüktürler.

Aristoteles'in Etik Görüşü ataklık değil eksiki olan korkaklık gibi görünür. Bunun ise iki nedeni vardır. İlki nesnenin kendisinden kaynaklanır: Bir uç ortaya daha yakın ve ona benzer görünür. İkincisi ise bizden kaynaklanır: Eğilimimiz olan eylemler çoğu kez ortaya karşıtmış gibi görünür.

Sonuç

Aristoteles'e göre Erdem, dönüp-dolaşıp sonunda insana varır, insanı hedefler. İnsan, tür olarak insan, belirli türden bir yapı taşır. İşte bu varlığın yapısına, neliğine dair bütün veriler, onun ruhunda barınır. Fakat bu, ne mistik anlayışta bir ruh betimidir ne de modern psikolojinin tasarladığı anlamda... Ruh, bütün canlılığı, bütün insani eylem, edim ve etkinlikleri barındıran bir tözdür.

Erdem için, herhangi bir eylem ya da etkinliğin erdemli olması için, aklın asıl belirleyici ya da etkin unsur olduğunu gösteren bir sonuç... bu varlığı üç kavram üzerine kuruludur: huy, tercih akıl sayesinde, akılı başında insan tarafından yapılır. Bu üç kavramın göndermede bulunduğu şeyler arasında ontik bakımından bir düzen vardır. Huy tercihe, tercih akla bağlıdır. Ama tercih olmasa huy olur, tercih olmazsa, orta olma olarak betimlenen bir huy olmaz. Erdeme işaret eden huy tercihi gerektirir. Tercih derin tefekküre, enine-boyuna düşünmeye bağlıdır. Akılsal bir edim olarak enine-boyuna düşünme, böylece, erdemi akla bağlar.

Erdemin temelinde, önemli olmakla birlikte tek başına bilginin mevcut olmadığı düşünülecek olursa erdemsizliğin temelinde de yalnızca bilgisizliğin bulunduğu söylenemez. Zira, erdemsizlikte belli bir irade ve tercih de söz konusudur. Bununla birlikte, erdemsizliklerin giderilmesinde bilginin önemi inkar edilemez. Düşünce erdemlerinin kazanılmasında bilginin payı büyüktür; zira bu erdemler eğitimle kazanılır. Asistoteles "erdeme göre eyleme" yetenek ve kapasitesi doğuştan mevcuttur. Erdemlilik, bu yetinin uygun biçimde işlenmesi yoluyla yine bu yetiden çıkan bir eğilimdir. İnsanlar erdemli iş yapa yapa erdemli, adil iş yapa yapa adil, ölçülü iş yapa yapa ölçülü olurlar (Nikomakhos'a Etik, 1105a).

Yani tüm erdemler, dayanaklarını insanın doğal bazı yeteneklerinde, kapasitelerinde bulurlar ama bunlar ancak akıl ve bilgelik tarafından idare edildiklerinde, insanda tabii bir eğilim haline getirildiklerinde gerçek birer erdem halini alırlar (Zeller, 2008: 265).

Aristoteles'e göre erdem, insanın aşırılıklardan ve eksiklikten kaçması, daima ortayı araması, onu tercih etmesidir. Bu orta, elbette matematik kesinlikte bir orta değil, "bize göre" orta olandır. Erdem, işte bu ortayı hedef edinmektir.

Aristoteles bize göre ortayı "gerektiği zaman, gereken şeylere, gereken kişilere karşı, gerektiği için gerektiği gibi davranmak" olarak tanımlar ve bunu erdeme özgü bir hal tarzı olarak kabul eder.

Kaynakça:

1. Yavuz Adugit Etikte Akıl ve Duygu Çatışması sayfa 135, 164
2. Ömer Yıldırım Atatürk Üniversitesi Açık Öğretim Felsefe Ders Kitabı
3. Bertrand Russell Batı felsefesi tarihi kitabı sayfa 145-146
4. Alper Tunga Ünal makale
5. Aristoteles'in Etik Görüşü Melike Molacı Medeniyet ve Toplum/ Bahar 2018 cild 2 sayı 1
6. Bertrand Russell Batı felsefesi tarihi kitabı sayfa 136, 139-140, 143-145
7. İslami Ansiklopedisi 3.cilt
8. Pamukkale Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi sayı 18, 2014, sayfa 91-98
9. Medeniyet ve Toplum 2018 cilt 2 sayı 1

RELIGIOUS COMMITMENT AND VIOLENCE AGAINST WOMEN IN NIGERIA: A PHENOMENAL ANALYSIS

Favour C. Uroko (Ph.D)

Department of Religion and Cultural Studies, Faculty of the Social Sciences, University of
Nigeria, Nsukka

ABSTRACT

The abuse of women in Christian families in Nigeria is the subject of this study. Christian wives are facing a growing number of cases of violence and abuse from their husbands. These husbands force their wives to obey by quoting the Torah and the New Testament. Christian women are frequently coerced into having sex with their husbands, even when they are in pain. Some of these women have been forced to endure pain, suffering, and starvation as a result of their husbands' negligence. Outsiders admire the husband's religiosity and spirituality in the church, while the wife is subjected to emotional, physical, and sexual abuse. Women's peace, safety, and growth have all been challenged by these difficulties. Women have become deafeningly quiet because no one would believe them if they cried out loud. They have chosen to sit side by side with gloom. Women also face socioeconomic violence when they refuse to have sex with their husband and are denied money to support themselves. In fact, many men tell their wives not to work and to stay at home as domestic helpers and sexual objects. As a result, patriarchy is upheld by Christian homilies and aphorisms. These have massive ramifications. Findings reveal that it has caused Christian males to be perceived as gender abusers by women. It has caused women to experience melancholy, powerlessness, insanity, and suspicion of others, among other things. Most of these women who summon the courage to speak out are deemed as rebellious people to their husband; hence, they are punished by the church authorities for insubordination. The phenomenological method was adopted. The recommendations given are believed to speak anew to the increasing spate of violence against Christian women in Nigeria.

Keywords: Religiosity, Spirituality, Violence, Justice, Abuse, Women, Nigeria

IMPACT OF VIOLENCE ON WOMEN'S LIVES CASE EXAMPLE

Ass. Prof. Rumeysa AKGÜN

Kırıkkale University, Faculty of Health Sciences, Department of Social Work

ORCID: 0000-0003-4226-2191

ABSTRACT

Violence is so widespread in the World especially against women, children, and elderly people. It negatively affects people's whole lives both physically and mentally. Particularly, when people were exposed to violence in childhood. There are five kinds of violence: economical, physically, sexual, emotional and cyber. All kinds of violence influence humans however, these types of violence affect women the most. Because women are fragile, they experience violence from different people such as husbands, darlings, fathers etc. Some women are aware of violence but unfortunately, some women aren't because previous generations have been exposed to violence, so they see it as a normal part of life. In addition, some women believe that the violence is their destiny, so they don't think about divorce. When women are aware of the violence they try to come up with solutions. For example, some try to divorce their husbands, or they run away from home. Unfortunately, these women experience violence again when they meet another man. Based on the view that violence has a devastating effect on women's lives, the purpose of this article is to see how violence affects women's lives. In this study we are meeting a woman who experienced violence in her life. While interviewing her, we asked about her life story. Our sample case lives in the east side of Turkey and she is 30 years old. This resource method is a qualitative method and a sampling method which has an easily accessible example. After the interview, the data will be analyzed.

Keywords: Case example, Violence, Women

Introduction

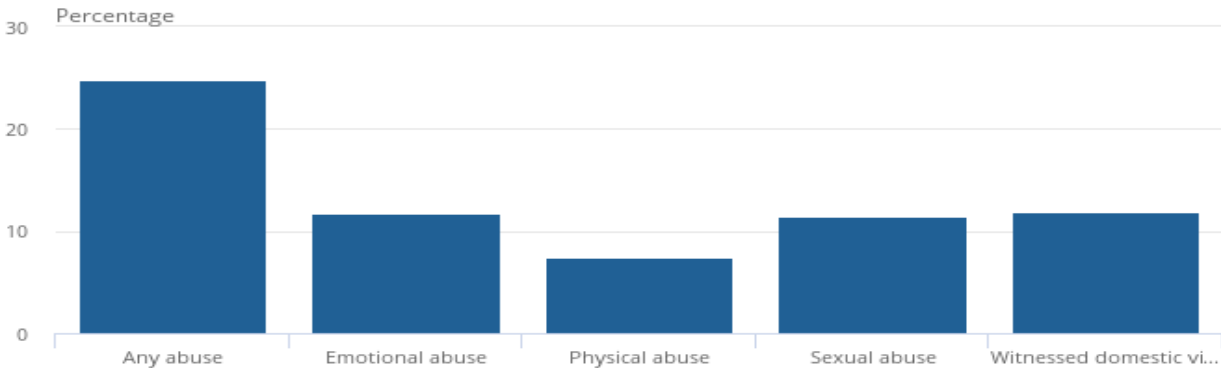
Violence means, someone who experiences aggressive behavior from another person such as abuse, damage, or destruction. Violent history started when people first came to the World, so this topic is quite an old event. There are five types of violence. These are; physical, sexual, economical, emotional and verbal violence. Even if there are five types of violence, generally people only know of physical and sexual violence. In addition, economical violence and verbal violence are quite widespread throughout communities, but people don't recognize these as violence. If this violence is seen in family life, we call it domestic violence. In family life, sometimes there can be only type of violence but sometimes there can be several types of violence. In household life, generally women are abused through physical violence. Moreover, if a man wants to have sexual intercourse with his wife but his wife doesn't want to, the man disregarding this doesn't consider it as sexual violence. In addition, a woman could be verbally abused, or she could work long hours in her job, and she is expected to give all her money to her husband, but these situations aren't seen as violence. They are perceived as normal to most of the community because of the patriarchal system.

All types of violence effects women's lives' badly but especially physical and sexual violence, which have long lasting. These acts of violence's effects each stage of women's lives.

Women can experience these violence’s from their husbands, brothers and/or fathers. Firstly, she can encounter violence from her father and brother and then when she marries, she can encounter violence from her husband. Some women don’t think of escaping this situation. Some women see violence as faith, some of them are afraid of divorce and some of them are waiting for their children to grow up. Thus, some women are domestically abused for all of their lives. Table 1 shows the rates of childhood abuse of women.

Table 1: Childhood Abuse Rate Women’s
Emotional abuse and witnessing domestic violence were the most common types of child abuse
 Proportion of women aged 18 to 74 years who experienced abuse before the age of 16 years by type of abuse in England and Wales

Source: Office for National Statistics - Crime Survey for England and Wales, March 2019

In table 1, we see domestic violence is only looked at for women and not for girls. Table 2 shows violence against women and girls in 2014-2019 in England and Wales (Crown Prosecution Service Delivering justice).

Table 2: Violence Against Women and Girls Report

	2014-2015		2015-2016		2016-2017		2017-2018		2018-2019	
Convictions after trial	5.333	49,4%	6.637	51,4%	6.469	53,0%	5.970	54,8%	4.704	56,3%
Acquittals after trial	5.471	50,6%	6.270	48,6%	5.726	47,0%	4.916	45,2%	3.655	43,7%
TOTAL CONTESTS	10.804		12.907		12.195		10.886		8.359	

As we see in Table 2, Conviction rates increased in the last years. This situation shows us that courts are giving longer sentences to abusers, so it is a good improvement.

As in other countries like Turkey women can be abused by their fathers, brothers, lovers, or husbands. In Table 3 we see an age range of women victims of violence (Ediz and Altan, 2017).

Table 3: Age Range of Women Victims of Violence

Age Range	
Under 20	1,5
21-30	27,6
30-40	39,9
41-50	28,6
51-60	7,4
Above 60	1,5

As we see the Table 3 most women encounter violence between 30-40 and 41-50 years of age but some women can encounter violence under 20 and between 21-30 years old. This table shows us women may see violence all her life.

Domestic violence affects families, but not all families are affected equally. This troubling pattern varies by age, race, socioeconomic status, and marital status. But the impact of domestic violence extends even further (www.fatherhood.gov). Children, especially girls, who are exposed to domestic violence have poor results. Hold et al. (2008) found that children and adolescents living with domestic violence are at an increased risk of experiencing emotional, physical, and sexual abuse, and developing emotional and behavioral problems that increase psychological issues in their lives (Hold et al., 2008).

There are many reasons after abusing domestic violence for girl. First, when daughters grow up, they can suffer abuse from someone. For example, when they see domestic violence especially from their fathers, they can try to escape this situation and want to love. Because of this, sometimes, they find wrong friend and these men can suffer abuse to girls.

Second, daughters have poorer relationships with parents. Result of this situation, girls can escape home and they attend bad environment. Moreover, they can use substance.

Third daughters may be having poorer academical outcomes. Result of bad academic points, girls do not go to school and they try to find a job. Sometimes they find a good job but sometimes they do not.

Fourth, when daughters be adult, they can have poorer behavioral. Such as, they can be criminal situation.

Fifth, when daughters expose paternal violence, they may have mental health problems. Such as, depression, some phobias, anxiety, post-traumatic stress disorder.

Finally, when daughters see domestic violence, they can take wrong decisions, they marry wrong mand, and they can see violence again.

This article about a young woman life's who saw domestic violence from her father and brother. The main purpose of this article how does childhood violence effect of women's lives.

Research Method

This article's method was qualitative research and sampling methods. We interviewed a woman who was abused her childhood and puberty from her father and brother. Our interview was

duration almost one hour. Because of the pandemic situation, we interview her with zoom program.

Interview questions prepared to semi structured questions by interviewer. After interview, interviewer-transferring meeting notes to computer. After that, interviewer analyzed interview questions with descriptive analysis.

Findings and Discussion

This chapter about resource findings and discussion. Interviewer gave interviewee a code name Yesim. We analyzed it in five parts. Firstly socio-demographic characteristic. Secondly, childhood and violence. Third, suicide attempt and abuse, fourth, adulthood and effects of violence and five job life and violence.

Socio-Demographic Characteristics

She is 35 years old and she was born in East side of Turkey. She has 8 siblings. Her father dead. She has working for 5 years in a company. She started university very late because of her father and brothers. They didn't allow her to go to the university until age of 28 but finally her father and brothers allow her. She started university and after than she has started a company. Now she lives alone away from her family.

Childhood and Violence

First, interviewer ask to Yesim how her childhood and family life was. She said that she hasn't remember childhood very well. Her first memory for childhood stepmother came home. She described her childhood as;

I grew up in an authoritarian family. My father was going to Syria. I don't remember the time before my stepmother came to our house. We all lived in the same room as brothers. My earliest memory is when my stepmother washed my head. But I never wanted him. My father met my stepmother while commuting at the Syrian border gate. My mother didn't want him at first, but then he went and asked for it himself.

As we see Yesim hasn't recognized her childhood memories, but she remembers stepmothers came their home. When we talk with her, she told us her domestic violence in their home.

I grew up in an environment where my mother was abusive. My father used to beat my mother with a belt a lot. My stepmother was a very pretty woman. Because of this my mother was going through a very difficult time. It was an environment where my mother was excluded. But my father used to say you have to respect her. That's how it was with gambling. I grew up very introverted.

As we see she hasn't good childhood. Her father was violence against her mother, and she didn't fell power herself. After that we ask her, her father's violence against her. She told us father's violence against her as;

My father used to beat my sister more. Because when my mother was beaten, when my sister wanted to separate her, she would beat her. He often beat us too. He beat him with a belt.

When we think how important childhood for children life, we can see she hasn't lived good childhood. This situation is affected hall of life. When we asked her why her mother didn't think divorce? She said that her mother situation as;

She didn't think. It was abandoned in the courtyard of the mosque while she was as a baby. She hasn't any relative. So, she did not think of divorce. She didn't think about divorce when we had an income, because she said she had children.

As we see if a woman a mother, she always thinks of her children, so she didn't think of herself. When we asked her how many times violence was go? She said to us when she encountered violence from her father when just before died. Moreover, she said that after her father died, she saw violence her elder brother. When we asked why? She said to us;

There was no violence against stepmother. In general, the problems were caused by the stepmother's problems. The violence continued until my father passed away. I experienced violence from my brother more than my father. My brother couldn't have a good relationship with my aunt. There were problems with the children. My brother used to come and use violence without asking. In addition, this, I am so talkative person compared to them. They did not accept it either. When an event happened, I would not be silent, I would answer. Naturally, I saw more violence. This situation was affected my relationships. One day, he even beat my mother and me with a stick in the street one day. I was even thinking of marrying someone at that time. He said that since he was beaten in the middle of the street, you must have talked a boy and he finished. When my brother had beaten me, I even received a report of assault a few times.

As we see the conversation Yesim's brother abuses her generally any reason. When we asked her if her father used violence against her brothers. She said that;

We were all exposed to violence, but my eldest sister was the most abused. For taking my mother's side. In addition, my other brother was exposed to a lot of violence. I also saw a lot of violence from my elder brother. My little brother, who was a drug addict, was more exposed to violence. At that time, my father showed violence to my brother because he used drugs. He even tied my brother with a thick chain one day and left him on the street for a few days. So that he doesn't run away and use drugs.

Suicide Attempt and Abuse

When we talked Yesim she said us, she tried to suicide attempt twice time when she 16-18 years old. They were both after abuse someone's. When we asked her why she tried to suicide attempt she told us;

Violence was already in my life. It was there before and after the suicide attempt. I attempted suicide twice. He was between the ages of 16-18. I drank too many antidepressants in one. They took him to the hospital. They wrote about drug poisoning and the case was closed. I slept uninterrupted for 2 days. In the other, I drank 38 pills. One of the suicides was a very different experience. Family meeting of the person who abused me. Family elders gathered. Only I entered the room. They said to me you have two solutions; you will marry, or you will commit suicide, or we will kill you. Then they asked me from my family. My stepmother said to my father that they must love each other. My father said that if they love me, I would not give them. Then I attempted suicide. Because there was fear and anxiety about what to do. Different people abused me until I went to high school.

When we asked her why she did not say anything when she had abused, she said that;

I was very introverted. While everyone was fighting for the remote, I would read a book and write something. I did not share it with anyone. I shared it with someone. I consulted a family friend about what I can do. Then he abused me. He continued until I got the job. One day he said to me I know something about you, and I will tell your family. I said you could say I am not afraid. The abuse has stopped.

Adulthood and effect of Violence

When we talked Yesim how effects of violence her life we saw that it has given a lot of damage for her life. Firstly, she did not defend herself when she met a problem such as abuse. Moreover, she always fears of men and their behaviors. She told us how violence affects her life as;

Fear of a man from childhood, not rejection. I could not refuse men because of fear from my father. For this reason, I was abused many times since childhood. When I was a kid, I had a problem with my stepmother once, I wanted to tell my father, but he said do not tell me. I could not tell my mother either. Because my mother was weak. My first abuse was abused a year after my stepmother arrived. I had boyfriends, but I became fearful and anxious towards them. If I said something, I would be very afraid if he would use violence against me, punish me or leave me. That is why my relationships did not work out. I had a hard time saying no to men. Even after I started work, I could not say no. For the last two years, I have been able to say no. I am not doing something I don't want.

Job Life and effect of Violence

When we asked Yesim how affects her job relationship against violence she said to us she had some problem in her job because of violence history. She told that her situation as;

I had some problems in my business life. Because of the violence. I could not say anything because I was afraid of some injustices from the administration. I could not stand still. I was shy. My friendships were not good. I pulled away for being with people who had not experienced this kind of thing. This has affected my relationships with people. I would not get in anyone's car alone because they would slander me. There were also those who attempted abuse from the administration. For the first 3 years, I did not pay much attention.

When we asked Yesim, what she did abusers? She said to us initially she did not do anything because of her violent history but now she is changing her life. She told us her changing situations;

At first, I could not react. Because I cannot understand. I have experienced abuse several times unintentionally. Now I can say no. I think this is also due to my current boyfriend. For example, the assistant manager was constantly texting me. I did not understand at first. Then when I found out, I threatened to tell his wife. It did not happen again. However, it took me years to say no. I felt that the abuses I experienced during my childhood affected me the most.

When we asked Yesim how relationship is her family members now she said that everything is ok, and it is depending on her get a job. She said to us her relationships her family members;

Very good. It was very good after I got the job. When the woman got the job, her perspectives changed. I know that my brother beat me when he saw me in the market before. Anyone who

has a problem calls me right now. Now I have good relations with my three older brothers. Because of me, he got on well with my mother. Physical violence is over to my mother now. Because I no longer accept it. They cannot say anything about him.

We finally asked her what are recommending for girls who are living your ex life. She said to us;

If I won too late, it was because I spoke too late. Let them talk, do not be silent. I was silent once in neighbor abuse, I was silent in violence, then I always had to keep silent. Let them not be silent. You should not be afraid. I wish I had not been silent. When I got to work, I did not shut up once and the abuse ended there. I did not share the abuse with one of my family; I shared it with a stranger. It had to be shared with the family.

Conclusion and Recommendations

In this study, which aims to examine the effects of childhood violence on women's lives, we interviewed a woman for sampling methods. According to the research result, we saw that violence effects people hall life. When girls expose to violence they can abuse, neglects and have a bad life situation. In addition, they have some problems in their job area.

According to these results;

Girls should learn defend themselves,

Social workers give families how they grow up children,

Especially, teachers should attention for abused girls,

If a girl try to suicide attempt social workers should search of this case,

Parents should say that their daughters could share anything with them.

References

Crown Prosecution Service Delivering justice. Violence against Women and Girls Report 2018-19. <https://www.cps.gov.uk/sites/default/files/documents/publications/cps-vawg-report-2019.pdf>.

Ediz, A., Altan, Ş. (2017). Türkiye’de Kadına Yönelik Şiddet Üzerine Bir Alan Araştırması. TBB Dergisi. Özel Sayı, ss.397-410.

Holt, S., Buckley, H. and Whelan, S. (2008). The impact of exposure to domestic violence on children and young people: A review of the literature. Child Abuse & Neglect, 32(8): 797-810.

<https://www.ons.gov.uk/releases/crimeinenglandandwalesyearendingmarch2019>

https://www.fatherhood.gov/sites/default/files/resource_files/e000001463.pdf

THE MANIFESTATION OF VIOLENCE IN THE SCHOOL ENVIRONMENT

Paula-Carmen Andrei

Ph.D. Student, State University from Tiraspol, Miron Costin School from Bacău, Romania
ORCID <http://orcid.org/0000-0002-6591-6146>

ABSTRACT

Violence is a very vast phenomenon, which has psychological, socio-economic, cultural connotations. School violence is a form of manifestation of this phenomenon. Also in the past, there was violence. Brutality is shown in order to have the children disciplined. However, as the society evolved, higher forms of controlling oneself appeared.

Nowadays, we have the obligation to defend the image of the child, in general, and the violence against the child is no longer tolerated. To prevent violence in school means to promote safety in the school environment. The term of *violence* integrates a series of other manifestations: verbal abuse, sarcasm, insults, physical punishment, pushing, hitting, improper behaviour, offense against the teacher. Under one form or another, violence in our country exists in a high rate: in over 75 % of schools.

In school, we face violence between children, violence of the students against the teachers, violence of teachers against the students.

The first type of violence, between students, is shown especially during teenage period. Causes: the aggressive society, mass media, issues which exist in the families of the children. Boys are considered more violent than the girls are. **The second type of violence is the violence of the students against the teachers** – improper behaviours: skipping classes, verbal and non-verbal aggression, insults, hitting, etc. Regarding **the violence of the teachers against the students**, it exists and can be manifested by ignorance, exclusion from classes, offenses. Indeed, it has a lower form of manifestation. The antiviolent strategies, which involve the students, give results. **Measures of preventing** the violence in the school environment: internal order regulations; the school counsellor, meetings with the parents, meetings with the authorities, program of teacher training, distribution of informative materials, psychological evaluations. School must be a safe environment of performing instructive-educational activities.

Keywords: school violence, prevention of the violence, types of violence.

“THE STONE DIARIES”: VICTIMS AND VICTIMIZERS IN GENDER RELATIONS

Prof. Dr. Cristina Mirela Nicolaescu

Yozgat-Bozok University, Turkey

ABSTRACT

This paper focuses on violence in gender relations from a social and psychological perspective with the aim to reflect the personality attributes of both victims and victimizers informed by individual and social psychology and to contemplate the different types of victims. The main objectives include the analysis of violence and its impact on families and the contemporary society, actual or desired attitudes to any case of victimization between men and women, issues of youth's education on this subject, the influence of news broadcast and pop culture models on people's behavior with the opposite gender, ways of appeasing conflicts from verbal to physical abuse. Revealing the interconnections between conflicts in a society, Norwegian sociologist Johan Galtung in his books warns about an increasing loss of control over certain phenomena of violence. As people are creatures of habit and patterns, there is a need to create a new pattern to supplant the old one. As an example from contemporary literature, the novel “The Stone Diaries” by American-Canadian author Carol Shields is chosen for the type of silenced victim. The main character in the analyzed fiction, Daisy Goodwill, has the desire to change the life that is dissatisfying, but she is powerless and helpless, unable to overcome her misfortunes. The conclusion will present how these items elucidate the challenges in theory as well as in personal and social life as to break the pattern of victimization by becoming self-empowered.

Keywords: violence, victim, victimizer.

**BOŞANMA OLAYLARINDA KADINA YÖNELİK OLARAK GERÇEKLEŞTİRİLEN
ŞİDDET EYLEMLERİNİN YAZILI BASINDAKİ İÇERİK ANALİZİ:
HÜRRIYET GAZETESİ ÖRNEĞİ**

Dr. Halime KORKMAZ
Diyanet İşleri Başkanlığı, Başvaiz
ORCID: 0000-0002-2427-0262

ÖZET

Boşanma sebepleri; Türk Medeni Kanunun ilgili maddelerinde teferruatlı bir şekilde açıklanmıştır. Çiftler, evlilik birliği koruyamadıkları veya sağlayamadıkları taktirde evliliklerini bitirmek için kanun önünde ilgili gerekçe ile boşanma olayını gerçekleştirebilirler. Boşanma esnasında veya boşanma eylemi hazırlığında olan kadınların zaman zaman eşleri tarafından şiddete maruz kaldıkları gerçeği de gerek görsel basına gerek yazılı basına yansımaktadır. Biz bu çalışmada Türkiye’de yazılı basına yansıyan boşanma olayları esnasında ve sonrasında kadınlara yönelik olarak gerçekleştirilen şiddet olaylarını incelemeye çalıştık. Bu çalışmanın araştırma evresi; 01 Temmuz 2012 ile 31 Haziran 2017 tarihleri arasındır. Beş yıllık bir süreç; araştırmamızın kapsamını oluşturmuştur. Türkiye’deki bütün yazılı basını incelemek bu araştırma için oldukça kapsamlı olacağından ve zaman alacağından bu araştırma için bir örneklem tespit edilmiştir. Araştırmanın örneklemi; Hürriyet Gazetesi’dir. Mezkûr gazetenin örneklem olarak seçilmesindeki en önemli etken; bu gazetenin araştırmaya esas olan yıllarda en çok tiraja sahip olmasıdır. Araştırmanın dokümantasyon kısmı; konu ile ilgili çalışmalardan istifade edilerek oluşturulmuştur. Araştırmanın bulguları ise Hürriyet Gazetesi’nin zikredilen yıllarında boşanma ile ilgili basına yansıyan şiddet olaylarının içerik analizi esasına göre gerçekleştirilmiş olup araştırma boşanmanın sebep ve sonuçları üzerinde durulmak suretiyle de incelenmiştir. Bu çalışmanın amacı, 2012-2017 yılları arasında yazılı basına yansıdığı şekliyle Türkiye’de yaşayan çiftlerin evlilik birliğini hangi gerekçelerle nihayete erdirdiklerini, gerek boşanma aşamasında ve gerekse boşanma sonrasında hangi sonuçlarla karşı karşıya kaldıklarını tespit etmeye çalışarak boşanma sonucunda özellikle kadınlar ve çocukların yaşadığı psikolojik, fiziksel şiddeti tespit etmek ve bu şiddetin önüne geçmek amacıyla neler yapılabileceği konusunda öneriler sunmaktır.

Anahtar Kelimeler: Kadın, Şiddet, Boşanma, Yazılı Basın, Hürriyet Gazetesi.

BİOLOGİYADAN MƏSƏLƏ HƏLLİ FƏNNİNDƏ SİTUATİV MƏSƏLƏLƏRİN HƏLLİ TEXNOLOGİYASI

Abdullayeva Təranə Qeyis qızı

Azərbaycan Dövlət Pedaqoji Universitetinin dosenti

ÖZET

Biologiya fənninin tədrisində situativ məsələlər xüsusi əhəmiyyət daşıyır. Bu məsələlərin xüsusiyyətləri odur ki, burada aşağıdakı komponentlər olmalıdır: süjet, nəzərdə tutulan situasiya, onun həlli yollunun tapılması və cavabın izahı. Tapşırığın məzmununu şagirdlərin fərdi xüsusiyyətlərindən, onların maraq dairəsindən, bilik və bacarıqlarından asılıdır. Modelləşdirilmiş situasiya həyat şəraitinə daha yaxın olmalıdır, ona görə ki, həyati reallıq təhrif olunmamalıdır. Situativ məsələlərdə ən mühüm cəhət şagirdlərin biliklərinin möhkəmləndirilməsinə yönəldilmiş didaktik tapşırıqların olmasıdır.

Situativ məsələlər ən əvvəl şagirdlərin xəyali fikirlərinin yaranmasından başlamalıdır. Burada şagirdlərin təxəyyülünə uyğun obrazlar yaranmalıdır. Situativ tapşırıqların hazırlanması zamanı ən çox diqqət onun məzmununa və qoyulan problemə yönəlməlidir. Bu tapşırıqlar məktəblilərin təhsil, inkişaf və tərbiyəvi funksiyalarına uyğun olmalıdır.

Bir sıar və üsulların tədqiqi situativ oyunların əhəmiyyətini bir daha göstərir. Belə ki, biologiya fənninin tədrisində istifadə olunan situativ məsələlər özünü biliklərin mənbəyi və şagirdlərin müstəqil iş görmə fəaliyyəti kimi göstərir. Burada şagirdlərin müstəqil iş görmə fəaliyyəti dedikdə, onların yeni yeni şəraitə uyğunlaşması, problemləri vaxtında görə bilməsi və onları həll etmək yollarını müəyyən etmələri nəzərdə tutulur.

Situativ oyunların həll edilməsi, şagirdlərin biologiya fənninin dərk etmələri üçün olduqca səmərəli üsul kimi qiymətləndirilir.

Açar sözlər: şagird, təxəyyül, ,situativ oyunlar, biologiya fənni

TECHNOLOGY OF SITUATIVE PROBLEM SOLUTION IN BIOLOGY PROBLEM SOLUTION

Abdullayeva Tarana

Associate Professor of Azerbaijan State Pedagogical University

ABSTRACT

Situational issues are of special importance in the teaching of biology. The features of these questions are that they should have the following components: the plot, the intended situation, finding a solution and explaining the answer. The content of the task depends on the individual characteristics of students, their interests, knowledge and skills. The modeled situation should be closer to the living conditions, because the reality of life should not be distorted. The most important aspect of situational issues is the presence of didactic tasks aimed at strengthening students' knowledge.

Situational issues should begin with the formation of students' imaginary thoughts. Images should be created here in accordance with the imagination of students. When preparing situational tasks, the most attention should be paid to its content and the problem posed. These

tasks should be appropriate to the educational, developmental and pedagogical functions of the students.

The study of a number and methods once again demonstrates the importance of situational games. Thus, the situational issues used in the teaching of biology show themselves as a source of knowledge and independent work of students. Here, independent work of students means that they adapt to new conditions, see problems in time and identify ways to solve them.

Solving situational games is considered to be a very effective way for students to understand biology.

Keywords: student, imagination, situational games, biology

SINEKLERİN TANRISI ROMANINDA ŞİDDET SARMALINI DOĞURAN ÖTEKİNİN İCADI

Dr. Serkan YORGANCILAR

ORCID: 0000-0002-8438-2012

ÖZET

Nobel edebiyat ödülü sahibi yazar William Golding tarafından kaleme alınan Sineklerin Tanrısı adlı eser günümüz modern klasikleri arasında yer almaktadır. İlk baskısı 1954 yılında yapılan eser günümüzde Türkçe dahil birçok farklı dile çevirilmiş olup geniş bir okuyucu kitlesine sahiptir. Roman, ıssız bir adaya bir yolcu uçağının düşmesi sonucunda hayatta kalan erkek çocuklarının yaşam mücadelesini konu edinmektedir. Romanda çocukların, büyüklerin dünyasından ve onların kurdukları sosyo-politik kurgulardan uzak bir biçimde kendi süreçlerini, güç alanlarını, iktidar mekanizmalarını ve kendi içlerinde ötekileri nasıl yarattıklarını konu almaktadır. Eserde geleneğin ve toplumsal baskının olmadığı bir ortam resmedilmiştir. Sosyal dayanışmanın ve biz duygusunun yüksek olduğu ilk dönemde çocuklar öncelikle açlık, barınma ve hayatta kalma sorunlarını çözmeye çalışmaktadırlar. Çocuklar öncelikli ihtiyaçlarını karşılamak amacıyla üretici ve avcı gruplara ayrılırlar. Tam da bu süreç sonrasında çocuklar arasında liderlik mücadelesi başlar ve çocuklar kendi yarattıkları öteki ile iç çatışmaya girerler. Bir grup çocuk yaşamdan zevk almaya çalışırken diğer grup ise çözüm arayışı içerisinde. Golding eserinde tüm dış etkilerden arınmış çocukların bile bir müddet sonra farklı çıkar nedenlerinden dolayı toplumsal birliği bozduğu, grup aidiyetinin sarsıldığı, sosyal kimliklerin oluşmaya başladığı ve kendi aralarında ölümcül bir şiddet sarmalına maruz kaldıklarını anlatmaktadır. Ona göre toplumsal şiddeti doğuran çok farklı nedenler olmakla birlikte psikolojik etmenlerde şiddet olgusunun ortaya çıkmasında etkili olan önemli bir nedendir. İlk zamanlar liderlerini bile demokratik bir seçimle seçmiş olan çocuklar ötekini icad ettikleri anda ötekini kendi iktidar alanları için bir tehdit olarak algılamışlar ve şiddet tam da bu noktada doğmuştur. Romanda ıssız bir adada kurtarılmayı bekleyen çocuklar üzerinden iktidar, güç, öteki ve şiddet konularının sosyolojik bağları incelenmiştir. Bu kapsamda roman kahramanları ve romanda geçen olaylar üzerinden toplumsal değişim sürecinde yeni olguların ortaya çıkışı ve çatışmalar incelenmiştir.

Keywords: Öteki, şiddet, iktidar, güç, sosyal dayanışma.

BEARING WITNESS TO VIOLENCE: A STUDY OF THE SELECT POETRY OF MAHMOUD DARWISH

Jaspreet Kaur

Assistant Professor Dept. of English, Sri Guru Granth Sahib World University

Fatehgarh Sahib, Punjab, India

ORCID ID: 0000-0002-9399-0570

ABSTRACT

The phenomenon of violence is not a new one as it has always been discussed and represented by many writers and artists. It has, as a subject, found an important place in all creative arts, particularly in literature. This could be because literature not only intends to supply us with stories but also offers us an insight into various complex human conditions and experiences. Since antiquity, political conflict and war, and the representation of violence associated with them have been important themes in literature. Wars are considered an extreme manifestation of violence. The victims of the wars are not always the ones who actively participated in them, but also are the ones who have no direct relationship with the violent events; for instance, women, children, old people and the like. Mahmoud Darwish (1941-2008), a Palestinian poet of resistance, was also a victim of the 1948 Arab–Israeli War. During the war of 1948, Darwish and his family were forced to leave Palestine. He witnessed the carnage and remembered or revisited his memories associated with war through poetry. Bearing witness helped Darwish in constituting his own self and became a major source for the construction of history of his community. His poetry deals with the pain, anxiety, the complexity of exile, longing and Palestinians’ struggles for harmony of home. Through his poems, he tries to explore his true identity which also marks a struggle between his identity as a Palestinian and the imposed/constructed identity. Along with his own struggle, his poetry poignantly expresses the dilemma of the sufferers who have been forcibly uprooted from their land and, by doing so, it highlights the scars on the psyche of the victims. The paper seeks to study how bearing witness helped Darwish in his anthology, *If I were Another* (2009), in representing the man-made disaster and how he also represents the pain of remembering and losing his homeland and people in his poetry.

Keywords: Witnessing, Violence, Remembrance

One day I will become an idea. No sword will carry it

....

One day I will become what I want

(Darwish 102)

The prophesying lyrics by Mahmoud Darwish, the national poet of Palestine, still echo in the hearts of thousands of people who lost their homes during the Nakba in 1948 and the Naksa in 1967. The world truly witnessed the effects of this puissant “idea” when Darwish died

in 2008. The 'idea' was crystallized when in a speech delivered on the fiftieth anniversary of al-Nakba in 1998, Darwish said, 'The dual injustice of exile and occupation could not break the will of people bent on achieving freedom, dignity and redemption of history' (Hamdi 21). He unquestionably became a powerful idea that gives strength to the masses to raise their voice against injustice. It's been 20 years since he died but still, he is remembered and will be remembered till eternity. Remembering 'the poet of Palestinian wound', Ahmed Fouad Negm, an Egyptian vernacular poet said, "[Mahmoud Darwish] translated the pain of the Palestinians in a magical way. He made us cry and made us happy and shook our emotions" (n.pag.).

Mahmoud Darwish (1941-2008) witnessed the violence that took place in his homeland, Palestine and endeavoured to give words to the "unspeakable" emotions as words often fall insufficient to describe such horrendous events. In 1948 when he was barely seven, during the Israeli Occupation of Palestine, his family was forced to leave their village. He remained in exile for nearly five decades and with special permission, he returned to Israel and Palestine in 1996. On his return, he did not find the home he had left behind rather found the ruins. He witnessed all the destruction with his innocent eyes and later, gave voice to the experiences of thousands of affected people. Commenting upon the nature of a witness writer, the renowned Irish poet, Seamus Heaney writes,

[The witness writer] represents poetry's solidarity with the doomed, the deprived, the victimized, and the under-privileged. The witness is any figure in whom the truth telling urge and the compulsion to identify with the oppressed become necessarily integral with the art of writing itself. (Hamdi 14)

A common approach the victims employ to deal with the violent past is to try to forget the violence. However, it must be noted that prior to the process of remembering and forgetting, there lies a gap. In that gap, the act of bearing witness comes to play. Before dwelling upon how and what the victims witnessed. It is imperative to deal with the meaning of what witnessing means per se.

The word 'witness' is derived from the Old English word 'witness' which means "attestation of fact, event, etc., from personal knowledge;" also "one who so testifies" (n.pag.). Sarah E Anderson in an article, "The Value of 'Bearing Witness' to Desistance" (2016) defines 'bearing witness' as to "see, attend to and testify to lived experience, and is linked to ideas of narrative, voice and truth" (409). Similarly, W.K. Cody in an essay, "The Ethics of Bearing Witness in Healthcare: A Beginning Exploration" (2001) describes it as "attesting to the veracity or authenticity of something through one's personal presence" (289). However, a witness seldom provides any proof of his/her statements. As they are modelled on subjectivity which is extremely difficult to prove. Kelly Oliver in *Witnessing: Beyond Recognition* (2001) develops a theory of witnessing modelled on the victim's subjectivity, which is highly contested and often contradicts the accepted historical records. However, the subjective nature of truths appeals more to the people who share the same traumatic memories.

The act of bearing witness does not necessarily end with the violent event, it continues and visits the victims in a cyclical manner. According to Felman and Laub, the poetry of Mahmoud Darwish articulates the fact that "although traumatic past remains radically unfinished and unknown, it continues to act on, in, and through present events in ways that elude or surpass conscious understanding" (Marder 4). Listening to stories of survivors and witnesses paces up the process of recovery. Here, recovery does not imply fully cured rather, it means that the victims gain a full understanding of the trauma that aids in overcoming the fear.

Bearing witness helps victims in constituting their own selves and resultantly, becomes a major source for the construction of the history of their community. Darwish becomes a witness and gives a voice of the masses and collectively says, “We will search for what was our history around your history in the distant lands / and ask ourselves in the end: was the Andalus/ right here or over there? On earth... or in the poem?” (57). Though he did not directly participate in any violent conflict, it is a well-known fact that Palestine has always been a centre of political conflicts which either end in war or result in similar violent events. However, as a result, the victims and witnesses suffer from various psychological problems which are usually known as trauma.

After the *Naksa*, as noted by the International Society for Traumatic Stress Studies on its website, “By 1968, the cumulative historical events involving war, civil violence, nuclear war, etc. produced more trauma, killing, mass destruction and death in a limited time frame than any prior time in recorded history” (403). Such violent events shaped and reshaped the traumatised identity of Palestinians. Edward Said in the introduction to *After the Last Sky: Palestinian Lives* (1986) pointed out the complexity of the narrative of the shared and individual pasts of the Palestinians and he writes, “The violence of our uprooting and the destruction of our society in 1948, the violence visited upon us by our enemies, the violence we have visited upon others, or, more horribly, on the violence we have wreaked on each other” (420). Here, Darwish takes on “the role of guardian of the society’s historical past, its memory” (Hamdi 23).

Paul Celan, a renowned poet of the Holocaust writes, “No one/bears witness for the / witness” (104-105). To bear witness involves a huge responsibility or it's a matter of great “response-ability” (Oliver 82). It calls for great courage to point out the perpetrators or guilty. A person who bears witness speaks from a unique and difficult position as the act of bearing witness entails speaking in the first person, hence compels the witness to “tell the truth”. By virtue, Felmon and Laub writes, “the testimony is *addressed* to others, witness, from within the solitude of his own stance, of an occurrence, reality, stance or a dimension *beyond himself*” (n.pag.). Darwish points out the perpetrator and speaks in the first person and writes, “I have seen the murdered/ address the murderer who bullet-lit his heart: From now on/ you shall remember only me. I, too, murdered you idly, and from now on/ you shall remember only me... You won’t bear the roses of spring” (7). The confusion and the chaos aroused from the visible destruction led him to question his identity. He writes, “The new conquerors have arrived/ And the old ones have gone. It’s difficult to remember my face / in mirrors. / Be my memory that I may see what I lost... / Who am I after this exodus?” (84)

While asking of his dual-imposed-constructed identity, he replies, “I am Adam of two Edens, I lost them twice” (59). Therefore, his poetry becomes an exploration of his true identity and also marks a struggle between his identity as a Palestinian and the imposed/ constructed identity. Along with his own struggle, his poetry poignantly expresses the dilemma of the refugees who are called “internal refugees” (Jaggi n.pag.) and “present-absent aliens” (Jaggi n.pag.) and, by doing so, highlights the scars on the psyche of the victims. He uses Palestine as a metaphor for exile, loss, and destruction of his beloved homeland and most of his readers look upon his poetry as a voice of the uprooted people. He has been called a poet of resistance and a seeker of his lost home and homeland. Through his poems, Darwish examines human sufferings inflicted by the war and similar violent events, and in doing so; he foregrounds the futility of wars.

The present paper studies how Darwish, who was exiled from his homeland and considered an alien in his own country, bears witness to violence and gave words to such traumatic and violent events in his poetry, particularly, select poems from an anthology *If I Were Another* (2006). The anthology was written during the first Palestinian Intifada (1967) which became a major defining event in the construction of one stable identity for the dispossessed people. However, it carries traces of gruesome and disturbing experiences of displacement and exile. Of all the wars fought in different centuries, the wars fought in the twentieth century have been the cruellest. For this reason, the 20th century has been described by Eric Hobsbawm as “the age of extremes”.

Wars are usually fought in the name of the common good but in turn, they bring only catastrophic results. Major violent events took place in the twentieth century are World War I, World War II, The Arab-Israeli War (1948) popularly known as NAKBA, NAKSA 1967 (the year denotes the creation of Israel as a separate nation), The Vietnam War, and many more.

Speaking of the reasons behind the occurrences of wars, Darwish writes, “nations looking for their bread in other nations’ bread. /It is bread/that ravel us from the silk of sleepiness, and from the cotton of our dreams. /So is it from a grain of wheat that the dawn of life burst... and also the dawn of war?” (8). Many war-affected people take refuge in writing in order to relieve themselves of their grief and pain. Language plays a vital role in communicating such agonising experiences. The act of speaking also has some therapeutic effects which sometimes completely and sometimes partially heal the psychological wounds.

Poetry provides the repressed emotions space to say the unsaid from distinct perspectives. Freud in his work *Psychopathic Characters on the Stage* (1942) highlights how poetry, especially lyric poetry “serves the purpose, more than anything, of giving vent to intense feelings of many sort” (1608). Darwish also believed in the power of poetry which could prevent any war. Through his poetry, he asks ‘the strangers’ who came to their land with ‘a promise’ to bring ‘civilization’ but in return robbed the natives of their homes, “Will you not memorise a bit of poetry to halt the slaughter?” (74).

W B Yeats, a famous Irish poet, in his famous poem “Lapis Lazuli” comments upon how after World War I, people lost their faith in any art form, including poetry. He writes that now people, “are sick of the palette and fiddle-bow

Of poets that are always gay.”

But he reminds people that poets are the witnesses too and always provide much-needed strength to the masses. He writes,

There, on the mountain in the sky,
On all the projects in the stairs.
One asks for monsoon melodies;
Accomplished fingers begin to play.
Their eyes made many wrinkles, there are use,
There ancient, glittering eyes, are gay. (n.pag.)

While addressing ‘the stranger’, Darwish says: “My nation was here. My nation died here. Here the chestnut trees/Hide my nation’s souls. My nation will return as air and light and water” (75). In another poem, he writes, “I will carry my house on my shoulders and walk” (185). Here, Darwish speaks of irreconcilable truths of his vandalised homeland, Palestine and bears witness to the then and now the fate of once a paradise. He is unable to accept the mutilated fate of his homeland.

Darwish, through his poetry, separates 'nation' from its geographical boundations. He carried the nation in his heart. He repeatedly writes: "And here I am. I am I. And here is he. I am I. And I am here . . ." (12). He addresses the perpetrators as 'strange guests' and asks them to "leave" or be ready to bear the consequences after Palestinian leave their homeland. As the colonisers perpetrators/ 'strange guests' would only find, "dead who [will] sleep in rooms you will build/ [and] who visit their past in places you demolish (79). Darwish focussess on the result of any war which always brings only destruction. Darwish witnessed the carnage and remembered or revisited his memories associated with war through poetry.

Bearing witness is just not recording the experience or testimonies of the witnesses, rather it entails "affecting and being affected" (Richardson and Schankweiler 1). It binds the witness and the witnessed event together in a complex web of relationships. This 'affective witnessing' is inherently bodily and relational and enables other co-witnesses in other times and places. The highly mediatized societies escalate the circulation of information and increase the intensity. In this context, Givoni remarks that we are living in "an era of becoming witness" (). Due to advancements in the field of technology, image testimonies are circulated in 'real time' on social networking sites such as Facebook, Twitter, YouTube, etc. However, the role of the media in witnessing is yet to be explored. The testimonies of Individual witnesses become collective and form a collective identity. The affective witnessing of Darwish contributes to the construction of the collective identity of the uprooted people of Palestine. Darwish exposed the gaping wound inflicted by Israelites. Israelites did what Hitler did to Jews in World War II. The ghosts of wars through the poetry of Darwish and the like will continue to torment Israel. Even in such gloomy situations, he asks humanity to take lessons from wars and he optimistically, writes, "Each war teaches us to love nature more / War teaches us to test the air and press the water" (19). He asks us to preserve our nature and pleads not to destroy it for our mean and selfish purposes.

Despite all the courage, Darwish wishes to go back to his country and writes,
I don't want to return to anyone,
I don't want to return to any country
After this long absence...
I want only to return
To my language in the distances of cooing. (127)

To conclude, it can be said that despite all the efforts to erase Palestinians from the face of this earth, they have been rising. Confronting the wrongs and the act of bearing witness have been giving them strength to deal with their traumatic past. However, the scars of the injury are difficult to erase. The poetry of Darwish seems to have some medicinal effects on the affected people. Although it does not cure the wounds in the mind completely, it gives enough strength and courage to deal with the trauma. Darwish proudly writes,

... Get lost, we have climbed the tree top. Here we are now rising
Above the trunks of the story... New grass sprouts over our blood and theirs.
We will load our rifles with a sweet basil and collar the necks of the doors
with the metals for those who have returned... so far
we have found no want except peace... We are not who we are
nor are the others themselves. The rifles are broken... and the doves fly far to fry. (20)

Works Cited

- Anderson, Nancy K. Translator, Introduction, and Essays. "Rediscovering a Lost Generation: *Poem without a Hero.*" *The Word that Causes Death's Defeat: Poems of Memory*, by Anna Akhmatova, Yale University Press, 2004.
- Celan, Paul. "Ashglory," in *Paul Celan: Selections*, trans. Pierre Joris. University of California Press, 2005, 104–105.
- Cody, W. K. "The Ethics of Bearing Witness in Healthcare: A Beginning Exploration." *Nursing Science Quarterly*, vol. 14, no. 4, 288-296.
- Darwish, Mahmoud. *If I Were Another*. Trans. Fady Joudah. Farrar, Straus and Giroux, 2009.
- Hobsbawm, Eric. *The Age of Extremes: The Short Twentieth Century 1914-1991*. Clays Limited, 1994.
- Felman, S., & Laub, D. *Testimony: Crises of Witnessing In Literature, Psychoanalysis, And History*. Routledge. 1992.
- Hamdi, Tahrir. "Bearing Witness in Palestinian Resistance." *Race and Class*. 2011. www.researchgate.net/publication/258182504.
- Givoni, M. "Witnessing/Testimony." *Mafte'akh: Lexical Review of Political Thought*, 2(e), 2019. 147–169.
- Jaggi, Maya. "Poet of the Arab world." 2002, www.theguardian.com/books/2002/jun/08/featuresreviews.guardianreview19.
- Marder, Elissa. "Trauma and Literary Studies: Some "Enabling Questions"." www.academia.edu/2334946/Trauma_and_Literary_Studies_Some_Enabling_Questions. 2006.
- Negm, Ahmed Fouad. "He translated the pain of the Palestinians in a magical way. He made us cry and made us happy and shook our emotions." "National Grief Follows Death of Poet." 2008. www.theguardian.com/books/2008/aug/11/mahmoud.darwish.
- Oliver, Kelly. *Witnessing: Beyond Recognition*. University of Minnesota, 2001.
- Richardson, Michael. Kerstin Schankweiler. "Affective Witnessing." Slaby, J. & von Scheve, C., eds., *Affective Societies: Key Concepts*. Routledge. 2019. www.academia.edu/37251252/Affective_Witnessing_Affective_Societies_Key_Concepts
- Said, Edward. *After the Last Sky: Palestinian Lives*. Columbia UP, 1999
- Yeats, W B. "Lapis Lazuli." *The Collected Poems of W. B. Yeats*. 1989. www.poetryfoundation.org/poems/43297/lapis-lazuli.

ACADEMIC MOBBING: A TURKISH STUDY

Meltem INCE YENILMEZ

Izmir Democracy University, Department of Economics, Izmir, Turkey

Humans, regrettably, tend to behave in unsatisfactory ways at times. Scientists are no different. Scientists' mistreatment of one of their own will focus on harassment, punishment, and humiliation of a fellow scientist with the goal of ejecting him or her from the scientific community, either metaphorically or literally. Workplace mobbing is the term for this unethical behavior. It is described as one or more coworkers or subordinates inflicting different sorts of abuse (e.g., verbal, emotional, and psychological) on a colleague or subordinate. Workplace mobbing is still a problem in academia, even when tenure is in place. The most prevalent sorts of bullying, according to this evaluation of the present state of the literature on academic mobbing, were psychological and emotional attacks, which were often aimed at an academic by administrators, other academics, and professors, or even students. Sex, sexual orientation, gender, color and ethnicity, position or seniority, professional experience, and age are all risk factors for academic mobbing. Academic bullying frequently has a variety of negative effects for victims, including physical, emotional, and psychological harm, as well as numerous work-related and institutional ramifications. The following are a few coping methods that have been summarized. Respectful workplace practices should be developed and implemented, with an emphasis on decreasing or eliminating cases of academic mobbing.

Keywords: Academics, mobbing in academia, higher education.

MEMORY, IDENTITY AND VIOLENCE: A STUDY OF SELECT INDIAN ENGLISH FICTION

Kirandeep Kaur

Research Scholar Dept. of English, Sri Guru Granth Sahib World University,
Fatehgarh Sahib, Punjab, India

ABSTRACT

This research paper attempts to critically explore how violence defines and redefines the concepts of memory and identity for the people associated with violence in one way or the other. It is inevitably clear that violence not only affects the victims, but the witnesses and the perpetrators of violent acts also get affected adversely. This paper will focus on the psychodynamics of violence in Indira Goswami's *Pages Stained With Blood* (2002), Amandeep Sandhu's *Roll of Honour* (2012) and Jaspreet Singh's *Helium* (2013). These texts are written in the backdrop of communal violence in 1984, when thousands of Sikhs were massacred in Delhi in the aftermath of the assassination of the then Prime Minister, Mrs. Indira Gandhi. Goswami's novel portrays with great poignancy how violence affects the relationships and lives of people. The narrator, though does not personally go through the physical pain, however, the mental trauma she gets by bearing a witness to the heinous crimes keeps tormenting her throughout her life. Sandhu's novel is set in a military school in Punjab, where the young cadets experience how the changing political waves impact their lives in hostel, the brutality they witness leaves them in a constant state of psychological trauma. The very idea of identity is questioned by the cadets whether to join the army and be one amongst those who attacked the holy shrine of the Sikhs, the Golden Temple. Singh's novel deals with three kinds of people who have been affected by violence. Raj, the narrator, has witnessed his Sikh professor being burnt alive by the mob and can never forget this memory. His father is responsible for perpetrating violence and in his old age, suffers mental disorder. Nelly, the professor's wife loses her family and spends rest of her life seeking justice.

Keywords: Violence, Psychodynamics (of Violence), Memory, Identity, Trauma.

ROMANLARDA SALGIN VE ŞİDDET

Prof. Dr. Nurullah ULUTAS

The University of Bitlis Eren Dean of the Faculty of Arts and Sciences the Head of
Department Turkish Language and Literature

ÖZET

İnsanın olduğu hemen her yerde şiddetten söz etmek mümkündür. Aslında bu bütün canlılar için de söylenebilir. İnsanlığın tarihi şiddetle başlar ve hiçbir uygarlığın insanın vahşetini durduramadını söyleyebiliriz. İslam inancına göre, ilk insan Hazreti Adem'in çocuklarından Kabil'in kardeşi Habil'i öldürmesiyle ilk Kan dökülür. O günden bu yana şiddet ve savaşlar insanlığın olduğu her yerde vardır. Günümüzde Rusya ve Ukrayna arasındaki savaş bunun son örneğidir. Covid- 19 salgınının üçüncü yıldönümünü yaşadığımız bu günlerde salgın hastalık dönemlerinde de şiddetin olduğunu görürüz. Salgın hastalıkların ölümcül sonuçlara yol açtığı, insanların yakınlarını kaybettiği ve ölüm korkusu yaşadıkları ortamlarda zaman zaman şiddete başvurulduğu görülür. Salgın hastalıkların savaşlarda düşmanı yok etmek için bir silah olarak kullanıldığı ve bazı salgın hastalıkların biyolojik silah olarak kullanıldığını da hatırlatmak gerekir. Günümüzde yaşanan Covid – 19-salgınında bile Amerikalı ve Çinli yetkililerin birbirini bu anlamda suçladığına şahit olduk. Salgınlar, genel olarak yönetimleri de etkiler. Salgın dönemlerinde demokrat yönetimlerin otoriterleştiği; otoriter yönetimlerin ise diktatörleştiği görülür. İktidarların halkı baskı altında tutma ve kontrol etme amacıyla, salgın başladığında salgını gizlediği, basına sansür uyguladığı birçok romanda karşımıza çıkar. Romanın hayatın bir yansıması olduğu düşünüldüğünde salgın hastalıkla ilgili romanlarda da şiddet olgusuna rastlarız. Bu şiddet, bazen bireysel bazen de örgütseldir. Bazı romanlarda salgının yarattığı kargaşada, iktidar hırsıyla karşıdaki insanı sindirme arzusunda olan bazı insanların şiddete başvurduğu görülür. Bazen de şiddet daha örgütlüdür. Devlet eliyle veya bir güç eliyle yapılan şiddete de rastlanır. Bazı romanlarda salgın hastalığa yakalanan insanların, insanlıklarını yitirerek bir canavara dönüştüğü ve sağlam insanlara saldırdığı görülür. Karantina altına alınmış salgının bulaştığı insanlara da salgın yayılmasını diye şiddetin uygulandığını görürüz. Bu, bazen psikolojik şiddet, bazen fiziki şiddettir. Bazı romanlarda uygulanan şiddet, ölümle son bulur. Roman tarama yöntemiyle oluşturacağımız bu çalışmada hem Türk edebiyatından hem de Dünya edebiyatından örnekler vereceğiz.

Bu incelemede, salgın hastalıklarla ilgili romanlarda “Şiddet” olgusunun nasıl ele alındığı üzerinde durulacaktır.

Anahtar Sözcükler: Salgın, Roman, Şiddet, Otorite, Covid – 19.

EPIDEMIC AND VIOLENCE IN NOVELS

ABSTRACT

It is possible to talk about violence almost anywhere there are people. In fact, this can be said for all living things. The history of humanity begins with violence, and we can say that no civilization has been able to stop human brutality. According to the Islamic belief, the first blood was shed when the first human being, Abel, one of the children of the first human, Cain

killed his brother Abel. Since then, violence and wars have existed wherever humanity has been. The current war between Russia and Ukraine is the latest example of this. In these days when we live the second anniversary of the Covid-19 epidemic, we see that there is violence during epidemics as well. It is seen that violence is sometimes used in environments where epidemics lead to deadly results, people lose their relatives and fear death. It should be reminded that epidemics are used as a weapon to destroy the enemy in wars and some epidemics are used as biological weapons. Even in the current Covid-19 epidemic, we have witnessed that the American and Chinese authorities blame each other in this sense. Epidemics also affect governments in general. During the epidemic, democratic governments became authoritarian; authoritarian governments are seen as dictatorships. It appears in many novels that the governments hide the epidemic when the epidemic begins and censor the press in order to keep the people under pressure and control. Considering that the novel is a reflection of life, we also encounter the phenomenon of violence in novels about epidemics. This violence is sometimes individual and sometimes organizational. In some novels, in the turmoil caused by the epidemic, it is seen that some people who desire to intimidate the other person with their greed for power resort to violence. Sometimes violence is more organized. Violence by the state or by a force is also encountered. In some novels, it is seen that people who have an epidemic turn into a monster by losing their humanity and attack healthy people. We see that violence is applied to the people infected by the quarantined epidemic so that the epidemic does not spread. This is sometimes psychological violence, sometimes physical violence. In some novels, violence ends with death. In this study, which we will create with the novel scanning method, we will give examples from both Turkish literature and world literature.

In this review, it will be focused on how the phenomenon of "violence" is handled in novels about epidemics.

Keywords: Epidemic, Novel, Violence, Authority, Covid – 19.

Giriş

Salgın hastalıkların tarihi, insanlık tarihi kadar eskidir. İnsanlık, yaratıldığı ilk günden beri salgın hastalıklarla mücadele edegelmektedir. Tarih boyunca veba, kolera, sarı humma, HIV / AIDS, İspanyol Gribi, Sars ve Ebola gibi salgınlarda milyonlarca insan hayatını kaybetti. 2019 Aralık ayında Çin'in Wuhan kentinde başlayan ve COVID-19 olarak isimlendirilen Corona virüs salgınına bulaşmış insan sayısı bugün itibariyle 470 milyonu çoktan aşmış ve 6 milyondan fazla insan da hayatını kaybetmiştir.¹ Bu salgın hala tüm dünyayı tehdit etmeye devam etmektedir. Salgınlar, binlerce ailenin kaderini değiştirirken toplumlarda ekonomik, sosyolojik ve psikolojik tahribatlara da yol açar. Hastalıklar ve geniş kitleleri etkisi altına alan salgınlar insanlığın en eski zamanlarından beri destanlara, mitolojik metinlere ve kutsal kitaplara konu olmuştur. Modern araştırmacılar bugün de hastalıklar ve salgınlara ilgili pek çok kayda ulaşarak söz konusu dönemlerde hastalıklarla mücadele yöntemleri, ölüm sayıları ve hastalıkların sosyal, kültürel, siyasal etkileri hakkında son derece ilginç bilgilere ulaşmaktadırlar: “Orta çağ Avrupası’ndaki bu yaygın inanışa göre enfeksiyonlar çöplerin mayalanması ve bozulması sonucu meydana çıkan ve havaya karışan bozuk, zehirli ve pis

---

¹ <https://www.worldometers.info/coronavirus/> (Erişim Tarihi: 20 Mart 2022)

kokulardan kaynaklanmaktaydı. Dönemin parfüm üreticilerinin ve aromatik reçinelerle temasta bulunan satıcıların salgın hastalıklara yakalanmadığına inanıldığı bu dönemde hekimler tıbbi uygulama olarak tüsüleri kullanmaya yönelmişlerdir. Birçok hekim veba ve frenginin mür, Mekke balsamı, sarısakız, günlük, akgünlük reçinelerinin yakılmasıyla hastalığın bölgeden kovulacağına inandığı için söz konusu dönemin alametifarikaları arasında sayılan, “gagalı hekimler” ortaya çıkmıştır. “Özellikle, büyük bir cam gözlükle birlikte içi çeşitli koku maddeleriyle doldurulmuş olan gaga şeklindeki bir maskeyi ağız ve burnunun önünde taşıdıkları için hekimlere bu ad verilmiştir. Tez, Avrupa’da yer almayan ancak İslam ülkelerindeki yaygın bir uygulama ve kurum olan “tebhirhane”lere yer verir. “Buhar” kökünden gelen “tebhir” “tebhirhane” terimini bulaşıcı hastalıkların yaygın ve salgın olduğu dönemlerde hastaların ya da bu hastalıklardan ölenlerin kullandıkları çamaşır ve her türlü eşyayı, hastalığın görüldüğü ev, işyeri, okul, araba, kayık gibi her türlü mekânı, kuşkulu görülen ticarî mal, hayvan ve bunların artıklarını, dışarıdan gelen gemileri, postadan gelen mektup ve paketleri dezenfekte edilen sağlık kurumu ya da dezenfeksiyon istasyonu” şeklinde tanımlar.”²

1. Salgın Hastalıkların Ortaya Çıkışı

Bulaşıcı hastalıklar, bireysel olmaktan çıkıp geniş toplumlara bulaştığında ve bir pandemi halini aldığı anda, ağır sonuçlara yol açmaktadır. Bu ağır sonuçlar, yalnızca sağlıkla ilgili olmayıp aynı zamanda sosyolojik, ekonomik, politik ve psikolojik yıkımlar da gerçekleşmektedir: “Bulaşıcı hastalıklar, salgın (epidemi) ve küresel salgın (pandemi) halini aldıkları dönemlerde insanlık ve uygarlık tarihinde derin izler bırakmış ve bizzat tarihi şekillendirmiştir. Salgınlar, sadece bir tür olarak insanı değil aynı zamanda içinde yaşadığı toplumu, doğayı, diğer canlı türlerini ve toplumsal yapıları da etkilemiştir. Şüphesiz salgınlar insanları yalnızca bedensel açıdan değil ruhsal açıdan da tahribata uğratmış, toplum hafızasında ve psikolojisinde derin izler bırakmıştır.”³

Tarihin hemen her döneminde insanların bir bölümü, yaşanan salgınları, işlediklerinin cezası olarak Tanrı’dan gelen ilahi bir ceza olarak değerlendirmiştir. Bu yaklaşım, Tek Tanrılı dinler başta olmak üzere hemen her toplumda görülür: “Hristiyanlık ve İslamiyet’in öncesinde olduğu gibi sonrasında da salgın hastalıklar, Tanrı tarafından gönderilen bir “musibet” olarak algılanmıştır. Antik Çağ’da Hipokrat öncesi dönemde salgın hastalıklar bireyi ve bireyleri toplumsal yaşamın dışına iten yaygın bir dışlanma sebebi olmuştur. Eski çağlardan günümüze kadar yaşanan salgın hastalıkları, etkin olduğu dönemlerde, sosyal, toplumsal ve ekonomik boyutlarıyla değerlendirmek gerekmektedir; fakat bu araştırmanın konusu ve kapsamı gereği, salgın hastalıkların biyolojik olarak değerlendirilmesinden ziyade vuku bulduğu toplumlarda yarattığı sosyal ve kültürel tahribat ile ortaya çıkan sonuçlar incelenmektedir.”⁴

2. Salgın Hastalıklar ve Şiddet Olgusu

² Tez, Zeki (2010). *Tıbbın Gizemli Tarihi-Semboller, Büyüler ve Ritüeller Eşliğinde “Şifa”*. 2. Baskı. İstanbul: Hayy Kitap, s. 272-274.

³ Artvinli, Fatih (). “Salgınların Tarihi: Toplumsal ve Siyasal Açından Kısa Bir Bakış”, *Türk Tabipleri Birliği Covid-19 Pandemisi Altıncı Ay Değerlendirme Raporu*, s. 43

⁴ Sarıbaş, Serap (2019). *Türk ve Batı Romanlarında Veba Hastalığı ve Metaforlarının Karşılaştırmalı Olarak İncelenmesi*, İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Karşılaştırmalı Edebiyat Doktora Programı, Doktora Tezi, s. 1

Başlangıçta bir özeleştirici halinde kendilerini yargılayan toplumlar, bir süre sonra salgınların sebebi olarak başka toplumları hedef göstermekten çekinmemişler ve bir “günah keçisi” aramaya yönelmişlerdir. Bu da beraberinde şiddeti getirmiştir. Salgınların nedeni olarak belli bir gruba, ırkı, etnik topluluğu suçlama ya da damgalama her salgının tarihsel ve kültürel bağlamı içerisinde ortaya çıkmış ve günümüze dek devam etmiştir: “Mezopotamya’da Tanrıların ihmali ya da kızdırılması gibi sebeplerden dolayı gönderildiğine inanılan hastalıklar, kızgın Tanrı’nın öfkelerini dindirme, kötü ruhları kovma ve ilaçla tedavi edilmekteydi. Anadolu’da hâkim olan Hititler devrinde ise salgın hastalıkların sebebi farklı bir bakış açısıyla değerlendirilmeye başlanmıştır. Salgının sebebi olarak başka toplumlar gösterilmekteydi, “günah keçisi” kavramının ilk filizlendiği bu dönem, Orta Çağ’da köklenmektedir.”⁵

“Günah Keçisi” seçilen ilk topluluk Yahudiler’dir. Orta çağ’da salgın hastalıkların müsebbibi olarak gösterilen Yahudiler’e yönelik katliamlar, tarih boyunca değişik dönemlerde görülür. Özellikle vebanın ortaya çıktığı dönemde çok sayıda Yahudi’nin öldürülmesine şahit oluruz: “Veba Avrupa’daki dansını sürdürükçe, korku içindeki insanlar öfkelerini Yahudileri yakarak gidermeye çalıştılar. Orta çağ’da, birçok meslekte çalışmaları yasaklanan Yahudiler, rehincilik, tefecilik ya da mezar kazıcılığı gibi işler yapıyordu. (...) İsterik veba kurbanları, Yahudileri kuyu sularını zehirlenmek ve “havayı bozmak”la suçladığında, borçlular ve yoksullar Yahudileri kitleler halinde öldürmeye başladı. Basel’da, Hıristiyanlar “kuyuları zehirleyen” birkaç yüz Yahudi’yi yakmak için tahtadan özel bir ev yaptı. Bazı şehirlerde, Katolik rahipler Yahudileri yakmadan önce kazıklara çiviledi.”⁶

Yahudiler’in vebadan sorumlu olduğunu ve öldürülmesi gerektiğini savunan “Biraderler, Kırbaçlayıcılar” gibi çetelerin kurulduğu ve Papa başta olmak üzere din adamlarının çoğunun bu katliamlara ses çıkarmadığı görülür: “Avrupa turlarının ilk yılında kırbaçlayıcılar geniş çapta hoş karşılandılar. Papa bile onların çalışmalarına verdiği onayı seslendirdi. Vebanın vurduğu bir kenti ziyaret ettilerse ziyaretleri Tanrı’nın öfkelerini dindirmenin olası bir yolu olarak görülüyordu. Eğer veba henüz vurmamışsa o zaman Biraderlerin ziyareti kentin vebadan muaf kalmasını sağlayabilirdi. İlk baştan açıkça rahip karşıtı değillerdi. Kilisesi Biraderler tarafından ele geçirildiği için rahip, orada sadece bir seyirci olmaz zorunda kalıyordu; yerli halktan bazıları rahiplerinin böylesine düşük bir rol aldığını görmekten kuşkusuz hoşlanıyorlardı. Fakat daha başka yerleri ziyaret ettikçe – ve faaliyetleri kısa zamanda Almanya sınırlarının ötesine geçtikçe – ses tonları giderek Mesihleşmekteydi.”⁷

Yahudiler’e yönelik saldırılar, yalnızca belli bir kesimi hedef göstermeyle sınırlı kalmaz aynı zamanda büyük politik ve sosyal krizlere yol açarak tarihin akışını değiştirir: “Salgının başlangıç döneminden itibaren takibe alınan Yahudi cemaatine ilk düşmanca saldırılar, Toulon gettolarına yapılan baskınlarla, 13-14 Nisan 1348’de başlar. Şehrin veba salgınıyla mücadele ettiği günlerde yapılan saldırılarda aralarında çocukların da olduğu kırk kişi uykularında katledilir. Bu saldırının faileri yakalanmakla birlikte, yaşanan yoğun işgücü sıkıntısı nedeniyle üç yıl sonra serbest bırakılırlar. Takip eden günlerde benzer saldırılar tüm Provence’de sürer. Ancak en kanlı saldırı 16 Mayıs günü La Baume’de yapılacaktır. Kentte

⁵ Sarıbaşı, Serap (2019). *Türk ve Batı Romanlarında Veba Hastalığı ve Metaforlarının Karşılaştırmalı Olarak İncelenmesi*, İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Karşılaştırmalı Edebiyat Doktora Programı, Doktora Tezi, s. 8

⁶ Nikiforuk, Andrew (2013). *Mahşerin Dördüncü Atlısı (Salgın ve Bulaşıcı Hastalıklar Tarihi)*, (Çeviren Selahattin Erkanlı), 5. Baskı, İstanbul: İletişim Yayınları, s. 73

⁷ Martin Sean (2007). *Kara Ölüm (Orta Çağ’da Veba)*, İstanbul: Kalkedon Yayınları, s. 56

yaşayan tüm Yahudiler, o sırada tesadüf eseri Avignon'da olan biri hariç, öldürülür. Fransa'da 1349 yılındaki saldırıların en büyüklerinden biri ise 14 Şubat'ta Strassburg'da yaşanır. Toplumsal panik histeriyle galeyana gelen halk kentte yaşayan Yahudi cemaatinin yaklaşık yarısını oluşturan dokuz yüzün üzerinde kişiyi Yahudi Mezarlığı'nda yakarak öldürür. (...) Daha başka dramalara da sahne olan yirmi bin nüfuslu İmparatorluk kenti Strassburg, Alsas bölgesinin en önemli yerleşim yeri idi. Şehir katedrali, Yahudilerle görüşen piskopos ve belediye yetkililerini baskı altına almak için silahlanmış kasap ve tabakçıların baskınına uğrar. Yetkililerin Yahudilere karşı tutumlarını yeteri kadar sert bulmayan gözü dönmüş ekip, orada olanları azlederek kendi aralarından yenilerini seçer. Yeni şehir yöneticileri Yahudileri büyük bir evde toplar ve evi ateşe verirler. Bu katliamda yaklaşık iki bin Yahudi yaşamını kaybederken, bazıları vaftiz edilmek kaydıyla hayatta kalırlar. Ancak onlar da daha sonra işkence altında zehir dağıtımı çetesinin üyesi olduklarını itiraf ettikleri için idam edilecektir. Saldırılar, salgının bilançosu ağırlaştıkça, Fransa dışına taşar, bu kez Barselona'da ve kuzey İspanya'da başlar.”⁸

Salgın hastalıkların sorumlusu olarak cezalandırılan ve öldürülenler şüphesiz sadece Yahudiler değildi. Romanlar ve İspanya'da yaşayan Fransızlar da zaman zaman salgına yol açtıkları gerekçesiyle öldürülmüş veya fişlenmişlerdir.⁹ Özellikle Uzak Doğu ve şarklılar salgın hastalıklarda ilk suçlanan gruplar olarak öne çıkarlar. Son yaşanan Korona salgınında da görüldüğü üzere geçmişte veba ve kolera salgınları sırasında da özellikle Avrupa'da insanlar, bunun bir “şark belası” olduğuna inanmıştır. Salgınların sorumlusu olarak seçilen gruplar ülke, zaman ve coğrafyaya göre değişiklik arz eder. ABD'de 1832 yılındaki kolera salgını sırasında İrlandalı Katolik göçmenler günah keçisi ilan edilmiş, 19. Yüzyıl boyunca San Fransisco'da yaşanan çiçek ve veba salgınlarında, Çinliler defalarca günah keçisi ilan edilmiş ve yaşadığı bölge (Chinatown) hedef alınmıştır (Trauner, 1978;¹⁰ Craddock, 1999).¹¹ 19. ve 20. Yüzyılda ABD'de ortaya çıkan veba, kolera ve tifüs gibi salgınlarda, “kirli” ya da “mikrop yuvası” olduğuna inanılan ve günah keçisi ilan edilen diğer gruplar ise İtalyanlar ve Meksikalılar gibi göçmen işçilerdir. AIDS salgınının başlangıç dönemi olan 1980'lerde Haitililer benzer şekilde damgalanmıştır. SARS salgını sırasında çeşitli basın organlarında ve karikatürlerde ise Çinliler damgalanmıştır. Osmanlı Devleti'nde de 1810'ların başında ortaya çıkan ve birkaç yıl süren veba salgını sırasında, bekâr odaları günah keçisi seçilmiştir. Fuhuş ve zina mekânı olarak yaftalanan yerler, özellikle Galata civarındaki bekâr odaları yıktırılmış, eşyalar yağmalanmış ve bekârların bir kısmının da ibret olsun diye cezalandırıldığına şahit oluruz. (Turna, 2011).¹²

---

⁸ Herlihy, David. *Der schwarze Tod und die Verwandlung Europas*. Berlin: Klaus Wagenbach, 2007, s. 81-83, Tuchman, Barbara. *Der Ferne Spiegel - Das dramatische 14. Jahrhundert*. Münih: dtv, 1995, s. 121 Aktaran Akın, Haydar. (2018). “Felaket Geliyorum Demişti: Ortaçağ'da Yaşanan Büyük Veba Salgını ve Toplumsal Yaşamdaki Sonuçları Üzerine Bir Değerlendirme”, *Kebikeç*, Sayı: 48, s. 286

⁹ Price-Smith, Andrew T., *Contagion and Chaos, Disease (2009). Ecology, and National Security in the Era of Globalization*, Massachusetts, MIT Publishing'ten aktaran Yolun, Murat. (2012). *İspanyol Gribinin Dünya ve Osmanlı Devleti Üzerindeki Etkileri*. Adıyaman Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Tarih Anabilim Dalı, Adıyaman, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, s. 27

¹⁰ Trauner, J.B. (1978) The Chinese as Medical Scapegoats in San Francisco, 1870-1905, *California History*, 1: 70-87

¹¹ Craddock, S. (1999) Embodying place: Pathologizing Chinese and Chinatown in Nineteenth-century San Francisco, *Antipode*, 4: 351-371.

¹² Turna, N. (2011) İstanbul'un Vebayla İmtihanı, 1811-1812 Veba Salgını Bağlamında Toplum

Sonraki devirlerde, vebadan diğer dinlere mensup olan insanlar sorumlu tutulmuştur. İspanya’da, 1348’deki salgının sebebinin, Araplar olduğu iddia edilmiştir. Hz. İsa’yı öldürmüş olmakla, Hristiyan çocuklarını kaçırmakla ve şeytana hizmet etmekle suçlanan Yahudilerin kuyularının zehirlendiğine inanılmakta ve vebanın sorumlusu da onlar olarak görülmekteydi. Yahudilerin ortadan kaldırılmasıyla vebanın da yok olacağına inanılıyordu ve 1348 yılı baharında Güney Fransa’da ilk Yahudi katliamı başladı; “Narbonne ve Carcassonne’da yaşayan Yahudilerin tamamı öldürüldü, Basel’deki Yahudiler ahşap evlere doldurularak yakıldılar, Zürih’te Yahudilerin şehre girmesi” yasaklandı. Sonuçta, öfkelenen Tanrı’yı yatıştırmak maksadıyla “Bavyera’da 12, Erfurt’ta 3 bin Yahudi öldürdü, Strasburg’da da 2 bini diri diri” yakıldığı iddia edilmektedir.”¹³

Salgın hastalıkların ve virüslerin savaşlarda bir silah olarak kullanılmaları çok eskiye gider. Günümüzde modern teknikler, gazlar ve aşularla kullanıldığı iddia edilen biyolojik silahlar eskiden çok ilkel yollarla düşmanı alt etmek için kullanılmaktaydı: “Biyolojik maddelerin bugün bilinen anlamda ilk kullanımı XVIII. Yüzyılda ABD’de ortaya çıkmıştır. 1754 ve 1767 yıllarında Fransızlar ile ABD yerlileri arasındaki savaşlar sırasında İngilizler tarafından smallpox virüsü ile kontamine edilmiş battaniyeler Kızılderililere verilerek çiçek salgını oluşturulmuş ve yerlilerin büyük bir bölümü bu yolla yok edilmişti. Dönemin kolonyal ordusunun komutanı olan General George Washington, çiçek hastalığının yol açtığı büyük zayıflığı değerlendirmiş ve 6 Ocak 1777’de tüm ordu mensuplarının aşılmasını emrini vermişti. Bu emir üzerine başlatılan çalışmalar uzun sürmüş ve smallpox aşısı ancak 1796 yılında geliştirilebilmiştir.”¹⁴

Birinci Dünya Savaşı’nda da biyolojik silahların kullanıldığıyla ilgili ciddi iddialar yer almaktadır: “Birinci Dünya Savaşı’nda zehirli gazların kullanılması bilimin karanlık tarafını ortaya çıkarmıştı. İkinci Dünya Savaşı ise tam anlamıyla bilim insanlarının savaşıydı. Amerika, 1941’de gelen Japon saldırısıyla İkinci Dünya Savaşı’na dahil olduktan bir yıl sonra aralık ayında Washington’da bilim insanlarının da katıldığı gizli bir toplantı düzenledi. Aldıkları istihbarata göre Almanya, müttefikleri İngiltere’ye biyolojik bir saldırı planlıyordu. İngilizler, Amerika’nın biyolojik silah desteğini talep ederken Gruinard adında bir İskoç adasında gizli hayvan deneylerine başlamışlardı. Deneyler oldukça basitti. Havaya şarbon virüsü veriyorlardı, bir kilometre uzaklıkta rüzgâr yönünde yerleştirilen koyunlar ise denek olarak kullanılıyordu.”¹⁵

Salgının şiddet boyutu aslında günümüzde de büyük bir risk olarak karşımızda durmaktadır. Özellikle 11 Eylül sonrası Batıda artan İslamofobi ve Suriye savaşı sonrası artan göçmen karşıtı politikalar, Korona sonrası günah keçisi olarak göçmenlerin suçlanacağı tahminlerini güçlendirmektedir. Küreselleşmenin bitip ulus devlet anlayışının öne çıkacağı bu aşamada yönetimler, halklarına sağlayacağı refah oranında başarılı görülecektir: “İnsanlık tarihi küreselleşmenin ve göçün olduğu kadar paradoksların da tarihidir. Elbette küreselleşmenin

---

ve Ekonomi, Studies of the Ottoman Domain, 1: 1-36

¹³ Zeynep Dramalı, Orta Çağ, Hürriyet Tarih, İstanbul, Hürriyet Gazetecilik ve Matbaacılık A.Ş., (16 Nisan), 2013, s. 5.’den aktaran Sarıbaş, Serap (2019). *Türk ve Batı Romanlarında Veba Hastalığı ve Metaforlarının Karşılaştırmalı Olarak İncelenmesi*, İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Karşılaştırmalı Edebiyat Doktora Programı, Doktora Tezi, s.38

¹⁴ Berkkan, Kürşad (2020), *Corona ve Virüs Savaşları*, İstanbul: Eftalya Kitap Yayınları, s. 22

¹⁵ Berkkan, Kürşad (2020), *Corona ve Virüs Savaşları*, İstanbul: Eftalya Kitap Yayınları, s. 22-23

ivmeleneyeceğini söylerken diyalektiğin gereği olarak ulusçuluğun etnik boyutunun daha da belirginleşeceğini ve etnik milliyetçiliğin bir süre de olsa kültürel milliyetçiliğe baskınlaşacağını öngörüyorum. Böyle bir gelişmeyi zaten Avrupa’da bir süredir yabancı düşmanlığıyla (xenophobia), İslamofobia ve göçmen karşıtlığıyla fazlasıyla tecrübe etmekteyiz. İçerik kapamacı bu etnik milliyetçi söylemler nihayetinde çözüm üretici olmasa da bu söylemin günah keçisi yaratma kapasitesi yabana atılmamalıdır. Etnik söylem bir süre ulus-devletler tarafından yönettikleri halkın sayısal baskın etnisitesinin gözünde özellikle ekonomik problemleri gölgelemek için kullanışlı bir manivela olabilir. Fakat eğer bunu kullanan siyasal iktidarlar başka ülkeleri işgale yönelmeyecekse bunu kullanan iktidarlar o zaman en çok ekonomik alanda hapsedildikleri bu kısır döngüyü aşmanın yolu yine kültürel milliyetçiliğe yaslanmak ve böylece vatandaşlık imkânlarını başta göçmenler olmak üzere daha geniş kitlelere sunmaktan geçecektir. Kaldı ki ulus-devletler küresel ağları yok etmeye kalktıkça kendi bindikleri dalı da kesmek durumundadır. İşte etnik milliyetçi söylemin daha da yaygınlaşması beraberinde bir lümpenliği de getireceği gibi bu lümpenlik de kendini var edebilmek ve gösterebilmek için etnik tınıya daha fazla sahip çıkmak durumundadır. İşte bu noktada ulus-devletlerin kırılabilirliği daha da belirginleşecektir. Nihayetinde ister modern isterse de kadim olsun bütün devletlerin varlığı halklarına sağladıkları refah kadardır ve hamasi söylemlerle kitlelerin açlığı ancak belli bir süre bastırılabilir.” (Çemrek 2020).

Hükümetler, salgın dönemlerinde hem salgını önlemek hem karantina giderlerini karşılamak ve hem de ilaç ve aşı giderlerini karşılamak için büyük bütçeler harcarlar. Bu da ekonomik olarak hükümetleri zor durumda bırakır. Hükümetler, salgın sonrası ya ekonomik olarak kendi halkının refahını korumak veya bir üst seviyeye çıkarmak zorundadır. Aksi halde salgın sonrası birçok ülkede iktidar değişimi görülür. Bugün Rusya – Ukrayna savaşını da bu bağlamda değerlendirmek mümkündür.

3. Salgın Romanlarında “Şiddet” Olgusu

Hayat, en güzel şekilde romanlarda anlatılır. Roman, bir ayna olarak yaşanan her şeyi bazen olduğu gibi bazen de bir kurgu dahilinde ironik olarak anlatır. Salgın hastalıklar da hayatı etkilediği gibi edebiyatı da etkiler. Edebiyatın değişik dallarını belli ölçülerde etkilese de roman türünün salgınları en çok işlediği tür olduğu söylenebilir. Bu bağlamda ele alacağımız ilk roman Onur Gürleyen’in *Hastalık* adlı romanıdır. Roman, bilinmeyen bir şehirde ismi ve nedeni belli olmayan yıkımlara yol açan bir salgını anlatır. Postmodern anlatı tekniğine uygun olarak yazılan roman, zaman kronolojik olmaktan uzak; geriye dönüş ve ileri sıçramalarla kurgulanır. Romanın birinci olay örgüsünde üniversiteyi henüz bitirmiş Ata Bey, üniversitede okuyan Aylin’le büyük bir aşk yaşamaktadır. Geleneksel törenlerden farklı olarak parmağına taktığı bir alyansla onunla evlenir ve Aylin, Ata Bey’den hamile kalır. Bu sırada *Şehir Gazetesi*’nde iş bulan Ata Bey, muhabirlik göreviyle şehrin karşısında bulunan hastaneye giderek burada ortaya çıktığı söylenen salgınla ilgili bir söyleşi yapar. Başhekimle görüşen anlatıcı ondan bu yeni salgınla ilgili bilgi almak ister. Söyleşiden bir gün sonra Ata Bey’in görüştüğü doktorun hastalandığı görülür. Salgının kendisine de bulaştığından habersiz iki gün sonra eve dönen Ata Bey, karısını öperken aynı zamanda ona da bu salgını bulaştırır. Salgının bulaştığı Aylin, kısa süre sonra rahatsızlanır ve çok büyük acılar çeker. Bu arada karşı yakada salgın hızla yayılır ve hastalananların derisinin yeşil bir renk aldığı haberlere yansır: “Söylediklerine göre henüz ismi bilinmeyen bir hastalık nedeniyle on üç kişi kızarıklıklar ve ağrılarla hastaneye başvurmuştu. Doktorlar kısa sürede bunun bir salgın olduğunu fark etmişlerdi çünkü iki gün geçmeden

görevliler arasında da aynı vaka görülmüştü. Böylece ileride de bir isim alamayan bu ‘hastalık’ ilk defa insanları ağına düşürdü. Hastane binası derhal karantinaya alındı. Muhabir öyle kendinden emin konuşuyordu ki kimsenin bu hastalıktan bir an bile korktuğunu sanmıyorum. Herkes yönetimdekilerin gerekli her şeyi yapacağını biliyordu.”¹⁶

Hükümet sıkı tedbirler uygulayarak salgının ülkenin diğer bölgelerine yayılmasını önlemeye çalışır. Hastalığın bulaştığı herkes helikopterlerle karantina alanına taşınır. Karantinadaki hastalar görevlilere saldırır ve hastalardan en az ellisinin öldüğü söylenir. Salgının bulaştığı insanlara yapılan kötü muamele toplumda tepkiyle karşılanırsa da canavarlaşan hastaların verdiği zararlar, kamuoyunu kısa sürede onların aleyhine çevirir. Anlatıcı, canavarlaşan hastaları gördükçe salgının bulaştığı karısının da onlara benzeyeceğini düşünüp çok üzülür. Üstelik masum kadın, kendisi yüzünden bu salgına yakalanmıştır: “Televizyonda Hasta’ların derisinin yeşil rengine döndüğü haberlerini duydukça Aylin’in başına daha nelerin geleceğini hayal ederek ağlıyordum.

Karantinadaki hastalar görevlilere saldırmıştı ve beni dehşete düşüren o silahlar nihayet kolladıkları vaktin geldiğini görüp ateş almışlardı. En az elli ölü hastadan bahsediyordu televizyon. Bu son zamanlarda yaşanmış en trajik olaydı; halkın kitlesel bir şok geçirmesine, çok vakit sonra yeniden korku duymasına neden olmuştu.” (*Hastalık*, s. 59)

Karantina uygulaması beraberinde şiddeti de getirir. Tarih boyunca dünyadaki hemen tüm salgınlarda karantina altına alınanların görevlilerle çatıştığı ve bu uygulamayı protesto ettiği görülür.¹⁷ Karantinayı delenler birçok ülkede çeşitli şekillerde cezalandırılmaya devam etmektedir.

Yeşil canavara dönüşen insanların acımasızlığı ve kolektif bir orduya dönüşerek sağlıklı insanlara savaş açmaları, distopik eserlerde görülen bir durum olarak değerlendirilebilir. Salgının bulaştığı hastalar kısa zamanda büyük bir değişim geçirerek canavarlaşır: “Sokaklarda hastalara kötü muamele yapıldığı gerekçesiyle tartışmalar yapılıyordu, ancak öldürülenleri görenlerin fikirleri çabuk değişiyordu. Engellenemeyen hastalığın son hâli insanı mahvediyordu. Hastaların derileri tamamen yeşil rengine dönmüştü, açlıktan bir deri bir kemik kaldıkları için yüzlerindeki mavi damarlar seçilebiliyordu. Daha da korkunç olanı geçirdikleri garip değişimdi. Dişleri sapsarı kesildiği halde gayet sağlam bir şekilde yerlerinde duruyor hatta biraz irileşip sivrilmiş görünüyordu. Tırnakları kocaman ve keskin bir hal almıştı. Gözbebekleri kıpkırmızı olmuştu, bu insanlar canavarlaşmıştı.” (s. 59)

Kısa sürede salgına yakalanan insanların sayısı artar ve bunlar bir araya gelerek isyan etmeye başlar. Bir çocuğun öldürülmesi bardağı taşıran son damla olur. Hükümet, bu olayın ardında canavarlaşan bu hastalara şiddet uygulamaya başlar: “Hükümet tüm karşı seslere ve protestolara rağmen kullandığı yöntemleri sertleştirirken hastaların isyanı başladı. Artık şuursuz kalabalıklar değillerdi, hepsi korkunç birer canavara dönüşmüş olsa da bilinçleri gayet yerindeydi ve bir tanesinin polisten çaldığı silahla çocuk bahçesindeki iki anne ile üç çocuğu öldürmesi hastalara karşı duyulan tüm merhameti silmişti.” (*Hastalık*, s.60)

Yakalandığı salgın hastalığın verdiği acıya dayanamayan Aylin, Ata Bey’den kendisini öldürmesini ister. Karısının çektiği acılara tahammül edemeyen Ata Bey, onun isteğini gerçekleştirmek amacıyla mutfak bıçağını getirir, ancak bunu yapamaz. Ata Bey’in dalgınlığından yararlanan Aylin, kaptığı bıçakla boğazını keserek intihar eder. Gördüğü

¹⁶ Gürleyen, Onur (2018). *Hastalık*. İstanbul: Notabene Yayınları, s. 23

¹⁷ Yetkin, Sabri. (1900). “İzmir’de Veba Salgını – (Mayıs – Ağustos 1900)”, s. 377-378

manzara karşısında dehşete kapılan Ata Bey, hemen evden ayrılır. Sarhoşlar gibi sokaklarda gezer. Bu arada salgın hastalığa yakalanan yeşil derililerle baş etmek üzere hükümet gönüllü askerler aramaktadır. Günlerce yaşadığı bu bunalımdan kurtulamayan Ata Bey, askere yazılır. Askerde Yeşiller Ordusu'na karşı savaşıyor Ata Bey, burada Ulu adlı biriyle tanışır. Son derece cesur bir komutan olan Ulu, Ata Bey'i gizli bir görev timine alır. Bu tim özel bir sevkiyat yapmaktadır. Bir süre sonra bir sevkiyat anında ekipte bulunan şoförün ihanetine uğrarlar ve kaçmak zorunda kalırlar. Bu arada gittikçe güçlenen ve helikopter sahibi olan Yeşiller, sağlıklı insanlara saldırmaya başlar. Bu saldırıların birinde Ulu Bey öldürülür. Ata Bey, askerlikten kaçır ve sokaklarda yaşamaya başlar. "Köpek Öldüren" adlı bir evsizle arkadaş olur. Birlikte katıldıkları bir gösteri sonrası polisler "Köpek Öldüren"i döve döve öldürür ve Ata Bey'i tutuklar. Herhangi bir örgüte mensup olmadığı anlaşılan Ata Bey, salıverilir ve çalışma kampına gönderilir. Burada Ali ve Ece'yle tanışır. Yeşillerin, fabrikaya saldırı düzenlediği bir gün üçü birden kaçır Ata Bey'in bir zamanlar yaşadığı çiftlik evine sığınır. Artık tüm şehir mahvolmuş, her taraf harap haldedir.

Yaşam izinin kalmadığı bu yerde güvenle yaşamaya çalışırken yanlarına iki kız ve bir erkek sığınır. İmkânları yetersiz olsa da cinsel güdülerine karşı koyamayan Ata Bey, Ada adlı bu kızla ilişki kurma olasılığına karşılık onları kabul eder. Kızla yakınlaştığı ve seviştiği halde kız onu reddeder. Bir gün hiç beklemedikleri bir anda çiftlik evine doğru bir aracın geldiğini görürler. Ne olduğunu anlamadıkları bir anda karşıdan keskin bir nişancının attığı ateşle Ali ölür. Yeşiller, onların bu çiftlikte yaşadıklarını öğrenmişlerdir. Ata Bey, diğerlerine haber verme fırsatı bulamadan aylardır kullanmadıkları arabayı alıp ormanın derinliklerine doğru kaçır. Bir süre burada yaşamaya çalışsa da yorgun ve açlıktan halsiz düştüğü bir gün başında Yeşil derili birinin durduğunu görür. Bu kişi yıllardır Ata Bey'i aradığını söyler. Dediğine göre Ata Bey'in oğludur. Annesinin ölmek üzereyken hamile olduğunu öğrenen devlet yetkilileri, karnındaki çocuğu ameliyatla almış, ancak çocuğun yeşil renkli olduğunu görünce şehrin karşı kıyısına bırakmıştır. Burada birileri tarafından büyütülen çocuk büyümüş ve babasını bulmanın derdine düşmüştür. Yeşil derili adam, bütün hikâyesini anlattıktan sonra Ata Bey'i öldürüp ormanın derinliklerine doğru yürür: "Seni kovalıyordum, uzun süre araştırdım nerede olduğunu ve Çalışma Kampı yağmalanmasından hemen önce öğrendim tam kimliğini," diye başladı adam konuşmaya nihayet. "Bunu yaptım çünkü kapatmamız gereken bir dava var aramızda."

"Neden bahsediyorsun sen?"

"Sen benim babamsın!" (*Hastalık*, s. 225)

Yeşil bir canavara dönüşen Ata Bey'in oğlu, bir anlamda kendi annesine salgını bulaştıran babasından intikam alarak onu öldürür. Belki de kendi varlığının müsebbibini yok eder bu yolla... Corona salgınıyla baş etmeye çalıştığımız günümüzde, dijital ve transhümanist yeni dünya düzeni, bu salgının kaynağını biyoteknolojik bir silah olarak tanımlar ve insanlığın büyük bir yıkımla karşı karşıya olduğunu belirtir. John Leslie, "The of the World" adlı kitabında beşeri saldırganlık (nükleer, kimyasal veya biyolojik savaş), çevresel etki (sera etkisi, kirlilik kıtlık, aşırı kirlilik, anti mikrobik direnç) ve teknolojik ilerleme (genetik mühendislik, dijital/bilgisayar teknolojisi, nanoteknoloji) temalarına değinerek bunların insanlık ve dünya için risk oluşturmaya başladığını ifade eder. Teknolojinin hem gelişmesi hem de küreselleşmesi ve

yapay zekâ gibi yeni teknolojilerin ortaya çıkışı, çağdaş beşeri yıkımın öyküleri¹⁸ olarak değerlendirilebilir.

Sonuç olarak Onur Gürleyen, bu akıcı kitapta modernleşen ve otomatlaşan kapitalist dünyada insanın doğa ile savaşını eleştirel bir tarzda romana aktararak gelecekte insanı bekleyen daha büyük salgınlara işaret eder. İnsanoğlu, doğayı yok ettikçe doğa ondan intikam alacaktır. Gittikçe artan ve yoğunlaşan insanlık gelecekte tabii gıdalarla beslenmek yerine fabrikalarda ürettiği tabletlerle beslenecek akarsuların, ağaçların ve yeşil tarlaların yerini beton kuleler alacaktır. Çevre kirliliğinin egzoz gazlarıyla katlanarak artacağı gelecekte, hijyenden uzak olduğu için salgın hastalıklar artacak doğal kaynakları paylaşamayan insanlık çıkaracağı savaşlarla, kendi türünü kendi elleriyle yok edecektir.

Şiddetin konu edildiği bir diğer roman, Elçin İlyasoğlu Efendiyev'in 1989'da yazdığı *Ölüm Hükümü* adlı romandır. Bu roman yakın dönem Azerbaycan tarihine projektör tutan ve Stalin dönemi Komünist sisteminin yaptığı zulümleri yer yer ironik bir tarzda ele alan önemli romanlardan biridir. Ironik dememizin sebebi, bu sistemi halka dayatan ve bunu için halka zulüm eden uygulayıcıların, Mir Cafer Bağırof dâhil, bir süre sonra aynı sistem tarafından cezalandırılarak çoğunun idam edilmesinden dolayıdır. On sekiz bölümlük bu roman gerek kurgusundaki mükemmellik gerekse kalabalık kadrosu ve olay halkalarının ustalıklı örülmesi bağlamında çağdaş romanın en iyi örneklerinden biridir. Bu romanda da veba salgını sonrası şehirde yaşanan şiddet gözler önüne serilir. Vebaya yakalanıp ölenlerin cesetleri şehirden uzak bir yerde yakılır, bunu haber alan halkı uzak tutmak için gerekli tedbirler alınır. Bunun sebebi eğer halk vebaya yakalanmış yakınlarının cesetlerinin yakıldığını öğrenirse felaket daha da büyüyecektir. Bu yüzden yöneticiler, bunu engellemeye çalışırlar. Halk ve Partinin üst düzey yöneticileri de yakılan ateşi izleyenler arasında vardır. Ateşten yayılan et ve kemik kokusu seyredenlerin midelerini bulandırır. Kasabada salgının yayılmasının sebeplerinden biri de halktan bazılarının vebadan ölenlerin cesetlerine yaptıkları işkencedir: “Vebanın insanlara bulaşmış kötü ruhlardan kaynaklandığını düşünen cahil halk, vebalı insanların mezarlarını açarak cesetlerin göğüslerini bıçakla delik deşik etmektedir. Vebanın böyle engellenebileceği gibi batıl bir inanca sahip cahil halkı engellemek için tongal denilen büyük bir ateş yakılmıştır. Bu tongalda veba bulaşmış bütün cesetler yakılarak yok edilmiştir. Vebanın bulaşmasını engellemek için yakılan bu tongalla cehennem ateşi arasında da bir benzerlik ilişkisi kurulmuştur.”¹⁹

Salgından ölenlerin cesetlerinin yakıldığını öğrenen Hadrut halkı ateşe doğru yürümeye başlar. Çıkardıkları uğultu insanları ürkütür. Korkusuzca ateşe doğru yürüyen halkın cesetlere veya eşyalara dokunması salgının daha da büyümesine yol açacaktır: “Gecenin karanlığı içinden kopup gelen uğultu ateşin sesini de kurbağaların ötüşünü de bastırdı ve ateşin sesleri ve alevleri altında azap çekmekte olan genç kızıl askerler, arkalarındaki o kocaman ateşten katbekat daha vahim bir durumla karşılaştılar. Hadrut halkı, kocaları, karıları, çocukları, babaları, anneleri, kardeşleri ateşte yanmakta olan ihtiyarlardan, gençlerden ve çocuklarından

¹⁸ Lynteris, Christos, *Human Extinction and The Pandemic Imaginary*, London: Routledge, 2020, s. 4'ten aktaran Dağ, Ahmet. (2020). “21. Yüzyıl Dünyası'nın Yeni Eşiği: Korona Salgını”, *Umran*, Sayı: 308, s. 72

¹⁹ Orhan Söylemez, *Türk Dünyası Edebiyatları Roman-1*, Akçağ Yayınları, 1. Baskı, Ankara 2005, s. 33'dan aktaran Mehmet Öztürk, (2016). *Elçin Efendiyev'in Romanlarında Sosyal ve Kültürel Meseleler*, Celal Bayar Üniversitesi Sosyal Bilimler Fakültesi (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi), s. 119

ibaret o kitle, ateşten nasıl haberdar olmuş, ateşin yerini nasıl tespit etmişlerdi acaba?”²⁰ (*Ölüm Hükümü*, 2007: 177).

Askerler, ateşe doğru yürüyen Hadrut halkını ateşten uzak tutmak için havaya ateş açar. Halk bu uyarıyı dinlemez. Murat Yıldırım da askerlerle birlikte havaya ateş eder, ancak kimsenin uyarıları dinlemediğini görünce yanan odunlardan birini alarak halkın arasına dalar ve onunla halkı püskürtür. Bu şekilde de aslında onlarcasını ölmekten kurtarır. Oysa Murat Yıldırım iki gün önce tauna yakalanmış, bunu kendisi dışında kimse bilmemektedir. Profesör Zilber’in bile bundan haberi yoktur. Bir süre sonra ateş sönmeye yüz tutunca askerler ve halk dağılır. Murat Yıldırım, ateşin başına gelerek önce hastalığı kapmış atını öldürür, daha sonra da atının cesedinin çıkardığı alevler arasına atlayıp intihar eder: “Baş Siyasi İdare yetkilisi elindeki son odun parçasını da alevlerin üzerine attı, derin bir nefes aldı, tabancayı kaburluğundan çıkarıp kendi şakağına dayadı, kesin bir hareketle ateşin üzerine doğru atladı ve yine aynı anda tetiği çekti. Baş Siyasi İdare yetkilisi bir anlığına, topu topu bir anlığına, alevlerin sıcağı arasında tabanca namlusunun şakağındaki serinliğini hissetti; sonra her şey bitti...” (*Ölüm Hükümü*, 2007: 182).

Roman, salgın dönemlerinde ölüm korkusu ve tedbir alma telaşıyla iktidarların ve halkın zaman zaman şiddete başvurduğuyla ilgili sahneleri okurla paylaşır.

Orhan Pamuk’un *Veba Geceleri* (2021) adlı romanında da salgın dönemlerinde yaşanan şiddete rastlanır. Bu roman, 1901 yılında Akdeniz’de bulunan Osmanlı Devleti’nin 29. Vilayeti olan hayali bir Osmanlı adası olan “Minger” de yaşanan veba salgınını anlatan bir romandır. Yazarın, romanını COVID-19 salgınının dünyayı kırıp geçirdiği bir dönemde yayınlaması beraberinde birtakım tartışmaları getirir de yazar, bu tür eleştirilere verdiği cevapta yaklaşık 20 yıldan beridir böyle bir çalışma yapmayı planladığını beş yıldır da bu kitap üzerine çalıştığını ifade eder. Pamuk, romanındaki olayların gerçekleştiği yıl olan 1901’i bilinçli olarak seçer. Özel söyleşilerinde de roman üzerine epey kafa yordüğünü ifade eden yazar, o yıllarda vebanın hemen tüm dünyayı kavurduğunu ve özellikle hac yoluyla Ortadoğu ve Avrupa’ya yayıldığının farkındadır: “1901 yılında dünyaya askeri, siyasi ve tıbbi olarak hâkim olan İngiliz, Fransız, Rus ve Almanlara göre veba ve kolera hastalığı Avrupa’ya dünyaya Mekke ve Medine’den yayılıyordu. Hastalığı Batı’ya (Batı Asya’ya, Güney Avrupa’ya, Kuzey Afrika’ya) getirenler ise Hicaz’a hacca gelen Müslümanlardı. Yani Dünya’daki veba ve koleranın kaynağı Çin ve Hindistan, dağıtım merkezi de Osmanlı Devleti’nin Hicaz vilayeti idi.”²¹

Romanda salgının Hac yoluyla yayıldığı iddiasına “Hacı Gemisi İsyanı” adlı olayıyla gönderme yapan yazar, bu isyanda hükümet yetkililerinin uyguladığı şiddeti de gözler önüne serer. Romanda bu olay her ne kadar uzun uzadıya anlatılsa da biz kısa bir alıntıyla yetineceğiz: “1890’larda Hindistan’dan hacı gemileriyle gelip Mekke ve Medine üzerinden bütün dünyaya dağılan kolera salgınlarını durdurmak için “Büyük Güçler”in başvurduğu önlemlerden biri de hacı gemilerine döndükleri ülkelerde on günlük bir karantina koymaktı. (...) Zaten meşakkatli ve çileli olan ve pek çok kişinin ölümüyle sonuçlanan büyük yolculuktan geri dönerken bir de memleketlerinde on gün karantinada beklemek birçok hacıyı isyan ettiriyordu. Bir an önce evlerine dönmek isteyen hacılar çok şikayetçiydiler bu karantinadan. Yolculuktan sağ dönmeyi başaran kimi hacılar bu son on günde ölüyordu. Hacılar ile Rum, Ermeni ve Yahudi doktorlar

²⁰ Elçin İlyasoğlu Efendiye, (2007). *Ölüm Hükümü*, İstanbul: Ötüken Yayınları, s. 177

²¹ Pamuk, Orhan (2021). *Veba Geceleri*, İstanbul: Yapı Kredi Yayınları, s. 69

arasında kavgalar, sürtüşmeler çıkıyordu. Zorla uygulanan karantinanın üstüne bir de karantina vergisi alınması hacılar çileden çıkarıyordu.” (*Veba Geceleri*, s. 102)

Romanda karantinadan kaçmak isteyen hacılar öldürülür, ama Vali Sami Paşa bu konu hakkında konuşmayı yasakladığı için kaç hacının öldürüldüğü hiçbir zaman öğrenilmez. Pamuk’un II. Abdülhamit’in Panislamizm politikasını ince bir ironiyle de olsa eleştirisi olarak okunabilecek bu “Hacı Gemisi İsyanı”nın gerçeklikle bir bağlantısı olduğu söylenebilir: “Gerçekten de 1901 senesinde dünyanın en büyük üçüncü veba pandemisi Hindistan ‘da baş göstererek sayısız insanın ölümüne yol açıyor. Buharlı gemilerin gitgide yaygınlaşan kullanımı ve bununla beraber ucuzlayan biletler sayesinde daha uzak yerlerden insanlar akın akın Hac ibadetlerini gerçekleştirmek üzere yollara düşüyorlar. Panislamizm’i dağılmakta olan Osmanlı İmparatorluğunu yeniden toparlama çaresi olarak gören dünyadaki tüm Müslümanların halifesi konumundaki Sultan Abdülhamit için Hicaz eyaletine dünyanın dört bir tarafından gelen hacılar, halkının birliğini kanıtlayan bir güç gösterisi anlamına da geliyordu. Veba mikrobu taşıyan Hindistanlı hacılar Mekke ve Medine’de hastalığı diğer ülkelerden gelen hacılara da bulaştırmaya başlayınca salgın hızla yayılıyor ve nüfusları içinde hatırı sayılır oranda Müslüman olan başta İngiltere olmak üzere bazı Avrupa ülkeleri de durumdan kaygı duymaya başlıyorlar. Ancak bu salgın kaygısının diğer taraftan artık hasta adam olarak nitelendirilen Osmanlı İmparatorluğunun işlerine müdahale etme bahanesi olarak kullanıldığını dile getirenler de vardı. Osmanlı’ya adeta mealen “eğer siz bizim vatandaşlarımızın sağlık ve emniyetini sağlayamazsanız biz ne yapacağımızı kendimiz biliriz” mesajı veriliyor. Biraz da bu nedenlerden olsa gerek Sultan Abdülhamit Han dünyanın en büyük karantina merkezini Hicaz eyaletinde kurduracaktı.”²²

Pamuk, belki de siyasi görüşünün de etkisiyle Sultan Abdülhamit’le ilgili olumsuz algısını, İslamcılık ideolojisinin simgesi durumundaki bu padişahın Hacı İsyanı’nda sergilediği tutumla okuyucuyla paylaşır.

José Saramago’nun *Körlük* romanı, çağdaş dünyayı eleştiren ve körleşen dünyada sözde medeni görünen insanların konforlarını yitirdiklerinde gerçek benliklerini ortaya çıkararak nasıl şiddete başvurduklarını anlatmaya çalışır. İnsan, olumsuz koşullarda en zor durumdaki hemcinsi üzerinde iktidar kurmaya, onu sömürmeye ve adaletsiz uygulamalarıyla ötekileri yok etmeye elverişli bir türdür. Yazar, roman boyunca içeride ve dışarıda yaşanan kaos ve paniği Doktorun karısının gözünden okuyucuya aktarır.

Saramago, romanda politik eleştiriye yönelerek devletin yarattığı korku ve toplumu disipline etme kaygısıyla cinayetler işleyebildiğini söylemeye çalışır. Aslında devlet eliyle gizli ve açık işlenen tüm cinayetlerde iktidarı kaybetme korkusu vardır: “Yazara göre devlet, olağandışı durumlarda düzeni sağlamak için insanları korku üzerinden manipüle eden ve bu korku kültürüyle insanları ötekileştiren bir sistem olarak görülmektedir. Beyaz körlüğe yakalanan insanlara tecrit kararının çıkarılması bu insanların toplumdan uzaklaştırılarak düzenin yeniden sağlanacağı düşüncesiyle ilişkilidir. (...) Korku duygusunun ortaya çıkardığı dürtü kaçmaktır. Bu açıdan korku, psikolojik anlamda insanı koruyan ama geliştirmeyen bir

---

²²Anker, Alper Tunga (2021). <https://www.denizhaber.com/veba-geceleri-neyi-anlatiyor-makale,101341.html> 08/05/2021 (Erişim Tarihi: 07/09/2021)

olgudur. Korku duyan kişi, sadece korkunun yarattığı sıkıntıyı ortadan kaldırmak için bedensel ve zihinsel güçlerini ortaya koymaktadır.”²³

Aniden kör olmanın getirdiği psikolojik baskı hastalar arasında büyük bir stres yaratır. Buna ek olarak yönetimin ilgisizliği ve o insanları oraya tecrit için değil de sadece ölmeleri için gönderdiğine dair kanaat, insanları bu defa hayatta kalma mücadelesine iter. Gönderilen yemekler yetersizdir ve gözleri görmeyen körler, yemekleri kapmak için kavga eder. Bu da yemeklerin adaletsiz dağıtılmasına yol açar. Bazıları fazla yemek alırken bazıları günlerce yemek yiyemez. Yazar, burada aslında zor zamanlarda insanoğlunun sahip olduğu vicdan duygusunu sorgular. Bir insanın iyi veya kötü olması biraz da sahip olduğu vicdanla ilgilidir: “Vicdan kavramı, temel anlamda bireyin iyiyi kötüden, doğruyu yanlıştan ayırt etmesini sağlayan iç mahkemesi olarak ifade edilmektedir. Aynı zamanda vicdan diyalektik manada toplumdaki kuralların kişiyi şekillendirdiği görgü ve bilgi şeklinde tanımlanmaktadır. Ahlaki vicdan, vicdanın bir çeşidi olup kişinin kendi kendini muhakeme etme gücüdür.”²⁴

Devlet, bir binaya tıktığı kör insanlara karşı gün geçtikçe ilgisiz davranmaya başlar. Tarih boyunca karantinalar, hastalıklı bireyi sağlıklı toplumdaki tecrit etme ve toplumu korumayı amaçladığı halde bu romanda karantina hastalıklı bireyleri öldürüp yok etme amacıyla uygulanmaktadır: “Devlet bir süre sonra bu insanlara artık kayıtsız kalmaktadır. Bu kayıtsızlık beraberinde devlet nezdinde ortaya çıkan vicdani körleşmeye de işaret etmektedir. Gıda, temizlik, sağlık gibi birtakım ihtiyaçlar yetersiz düzeyde temin edilmektedir. Yazar, yaşlı adamın ağzıyla dile getirdiği pasajlarda devletin ilk etapta körlük salgınını karantina ile kontrol altına alabileceğini ima etmekteyse de ne var ki salgın, bir çığ büyüyerek tüm şehri etkisi altına almıştır. Gerek basında gerek halka açık yahut kapalı yapılan tıbbi toplantılarda bu durumun önünün alınmaya çalışıldığı, hükümetin geri adım atmaktan başka çaresi kalmadığı söylenmekteyse de yazar, bu durumun devlet tarafından kasten oluşturulduğunu ve devletin bilerek körleşmeye sebep olduğunu işaret etmektedir. Pek çok hayır kurumunun körlerle ilgileyecek gönüllüler sağladığı ama zamanla onların da kör olduğu ve tarihin onların bu cömertliğini unutmayacağı ironik bir biçimde dile getirilmektedir.”²⁵

Doktor, yardımsever karısını uyararak gözlerinin gördüğünü söylememesi konusunda onu uyarır. Bu uyarı işe yarar. Sonradan gelen hastalar kendilerinden önce oluşturulmuş bir sistemi reddederek bir çete oluşturur. Tabancaları da olan bu çete üyeleri, yiyeceklere el koyar ve bundan sonra yiyeceklerin parayla dağıtılacağını duyurur. Bilinçli bir nesneleştirme politikasıyla insanın kendi türdeşlerine hâkim olma arzusu, ötekini nesneleştirme amacı taşır. İktidar mücadelesi, özgür bireyler arasında gücü ele geçirme niteliği taşırken öznenin hareketsiz kılınmasıyla bu mücadele yerini şiddet ve köleliğe bırakır. Bu kararın ardından vicdansız çete üyeleri tüm koşullardan para, maddi değeri olan tüm takı ve ziynet eşyalarının toplanmasını emreder. Her koşuştan toplanan eşyalar, kör alfabesi (Braille Alfabesi) eğitimi almış, aslında doğuştan kör bir muhasebeci tarafından kayıt altına alınır. Son derece acımasız olan bu adam hem muhasebeci hem yargıç hem de günlük yazarı olarak çetenin Reisten sonraki en etkili

²³ Tokur, B. (2017). *Stres ve Din*. İstanbul: Çamlıca Yayınları, s.61'den aktaran Doğan, Hümeýra Ahsen. (2019). *Journal of Analytic Divinity International Refereed Journal*, Cilt / Vol: 3, Sayı/ Issue: 2, s. 237

²⁴ Kahveci, K. A. (2012). “J. J. Rousseau’da Ahlaki Vicdan ve Değeri”. *Çukurova Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi*, 12/1, 205-213.

²⁵ Doğan, Hümeýra Ahsen. (2019). *Journal of Analytic Divinity International Refereed Journal*, Cilt / Vol: 3, Sayı/ Issue: 2, s.239

elemanıdır. İnsanların tuvalet ve banyoyu kullanmalarını yasaklar, bozulması muhtemel yiyeceklerin dağıtılmasındansa çürümelerini tercih eden bir kişiliği vardır. Binanın içinde çeteleşen körler, terör yaratır. İnsanların elinde ne var ne yok onları aldıktan ve geriye verebilecekleri başka bir şey kalmadıktan sonra bu defa koğuşlardan cinsel ihtiyaçlarını giderecek kadınları yollamalarını isterler. Koğuşlardaki kör hastalar yemek istiyorsa her gün bir koğuş kadınlarını bu acımasız çete elemanlarına göndermek zorundadır:

“Aradan bir hafta geçti, vicdansız körler bu kez de kadın istedi. Hiç utanıp sıkılmadan, resmen, Bize kadın gönderin, diyorlardı. Bütünüyle tuhaf olmamakla birlikte beklenmeyen bu buyruk, körler arasında düşünülmesi hiç de zor olmayan bir öfke yarattı (...) bu kadar alçaltıcı bir isteğe karşı çıkmaya oybirliği ile karar aldıklarını söylemek için hemen geri dönmek zorunda kaldılar. Verilen yanıt kısa ve kesin oldu, Kadın yoksa, mama da yok.”²⁶

Çeşitli toplumlarda olduğu gibi bu akıl hastanesinde de kadının çaresizliği ve cinsel bir meta olarak kullanılması göze çarpar. Şehvetlerinin açlığı karşısında gücü elinde bulunan çete üyeleri kadınların eni sonunda kendi isteklerini kabul etmek zorunda kalacaklarının bilinci ve rahatlığı içindedirler: “Artık ellerinde verecekleri hiçbir şeyi kalmayınca çete üyeleri tarafından koğuşlarda öfke yaratacak bir istekte bulunulmuştur. Kadınlara yönelik cinsel istismar karşılığında yemek verilmesi kararı kadınlar ve erkekler arasında tartışmaya sebep olmuştur. Yazar bu pasajlarda fuhşun açlık karşısında bütün iştihayla konumlandığını ve bu noktada kadınların çaresizliğini betimlemektedir. Aynı zamanda eser, kadının nasıl metalaştırıldığını fiziksel açlık ve cinsel açlıkla ilişkilendirerek vurgulamak istemiştir. (Doğan, 2019: 240).

İşin şakası olmadığını anlayan kör hastalar kendi aralarında tartışmaya başlar. Erkeklerin bir kısmı kadınların gitmesi gerektiğini savunurken kadınlar, çete üyelerinin bu iş için erkekleri istemesi durumunda erkeklerin tavrının ne olduğunu sorgulamaya başlar.

Hastalar arasında konu, namus ve onur meselesine dayanınca Doktor, söz alarak buldukları iğrenç ve pis ortamda, vücutları bit ve pireler tarafından kemirilirken onurdan söz etmenin saçmalığını hatırlatır. Bu konuşma üzerine başta Doktorun karısı olmak üzere 7 kadın vicdansız körlerin koğuşuna gitmeyi kabul eder. Yazar tarafından ısrarlı ve tutarlı olarak işlenen körlük teması; cinsellik dürtüsü ve haysiyet duygusu çerçevesinde irdelenir. Yazar, bu bölümde cinselliğe gerek kurmaca gerek anlatı düzeyinde metnin olay örgüsünü hazırlayan bir unsur olarak işlevsellik kazandırır. Gittikleri koğuşta vahşi körlerin tecavüzüne uğrayan kadınlardan en yaşlı ve hasta olanı vefat eder:

“Vicdansız körler kadınları özgür bıraktıklarında gün doğuyordu. Uykusuz kör kadını arkadaşları kucaklayarak taşımak zorunda kaldılar, oysa kendilerini zor sürüklüyorlardı. Saatler boyunca kucaktan kucağa dolaşmış, her defasında bir başka aşığılanmayı, bir başka onur kırıklığını yaşamışlardı, canını almak dışında bir kadına yapılabilecek her şey yapılmıştı onlara. Eli tabancalı kör, kadınlar giderken, Ödemenin mal karşılığı yapıldığını biliyorsunuz, sevgili erkeklerinize söyleyin de gelip çorbalarını alsınlar, demişti alay ederek. Sonra da, Yakında görüşürüz kızlar, gelecek seansa iyi hazırlanın, diye eklemişti, alay etmeyi sürdürerek. Öteki körler de adeta koro halinde, Yakında görüşürüz, dediler ama sözün sonunu kimi fıstıklar, kimi de orospular, diye bitirdi, bu arada, heveslerini iyice aldıkları, seslerinin zayıf ve bıkkın çıkmasından anlaşılıyordu. Kadınların hepsi sağır, kör, dilsiz ve sarsaktı.” (*Körlük*, s.203)

²⁶ Saramago, José. 2010). *Körlük*. (Çev. Aykut Derman), İstanbul: Can Yayınları, s. 187

Romanın bu bölümü, ne kadar düşkün durumda olursa olsun, gücü elinde bulunan insanın karşısındakilere nasıl akıl almaz zulümler ve işkenceler yapabildiğini gösteren bölümdür. Kör çete üyeleri, maddi olarak sömürdükten sonra çaresiz kadınların bedenlerini iğrenç şehvetlerini gidermek için kullanmayı ihmal etmezler. Kimsenin görmediği düşünülerek her türlü ahlak ve değer ayaklar altına alınır. Bu durum da romanda kaosu zirveye taşır. Kadınlar, tecavüze uğramanın ıstırapı ve yorgunluğuyla arkadaşlarını gömerler. Bu darbe tüm insanlığa vurulmuş bir darbedir onlar için. Kadınlara yönelik tecavüz genellikle onlarda psikolojik bir travma yaratır: “Cinsel şiddet, cinselliğin bir tehdit, sindirme ve kontrol etme aracı olarak kullanılmasıdır. Cinsel şiddetin varlığına işaret eden bazı davranışlar kadına cinsel bir nesne gibi davranmak, aşırı kıskançlık ve şüphencilik göstermek cinselliği bir cezalandırma yöntemi olarak kullanmak, açıkça başka kadınlara ilgi göstermek ve kadını aldatmak, kaba kuvvet kullanarak cinsel ilişkiye zorlamak, duygusal baskı kullanarak cinsel ilişkiye zorlamak, tecavüz etmek, istenmeyen cinsel pozisyonlara ve fuhşa zorlamak gibi şekillerde ortaya çıkmaktadır.”²⁷

Çete reislerinin öldürülmesi karşısında kuduran çete üyeleri, hastalara yemek vermeyi tamamen keser. Tek şart katilin kendilerine teslim edilmesidir. Ancak bu saldırı onları fena halde korkutmuştur. Doktorun karısı, yiyecek verilmeyen her gün için, içlerinden birini öldüreceğini söyleyerek onları tehdit eder. Organize olan 1. Koğuştaki hastalar, bir iki defa bu koğuşa saldırsa da çete üyeleri, 8 yatakla güçlendirdikleri barikatlarla onların geçişine engel olur. Tabancayla ateş ederler, ama isabet ettiremezler. Romanın bu bölümünde, düşkün ve kör durumdaki hasta insanların hayatta kalmak ve iktidarı elde etmek için nasıl mücadele ettiklerine tanık oluruz.

İnsanlık tarihinde şiddet her zaman var olagelmıştır. Saramago yaptığı bir söyleşide insan ve şiddet arasındaki ilişkiyi şu sözlerle dile getirir: “Şiddetle iç içe geçmiş bir dünyada yaşadığımızı biliyoruz. Şiddet, türümüzün hayatta kalması için gerekli ama doğru söylüyorsunuz. Çünkü yemek yemek için hayvanları öldürmek zorundayız veya birileri onları bizim için öldürmek zorunda. Meyve topluyoruz, evlerimizi süslemek için çiçekler bile topluyoruz. Bunların hepsi aslında diğer canlılara karşı uygulanan şiddet eylemleri. Bununla birlikte, muazzam bir fark da bulunuyor: Hayvanlar zalim değil. Örümcek, ağıyla sinekleri yakalarken, sadece yarımın öğle yemeğini buzdolabına koymuş oluyor. Ama insanlık, zulmü icat etti. Hayvanlar birbirlerine işkence yapmaz ama bizler... Bu gezegendeki tek acımasız varlıklar biziz.” (Körlük, 2018).

Romanda özellikle 1 numaralı koğuştaki hasta körlerin, bir araya gelerek ekmeklerini ellerinden alan, kadınlarına tecavüz eden ve kendilerine zulüm eden çete üyelerine isyan ettiklerini ve onlarla mücadele ettiklerini görürüz. İçlerinden bazılarının hayatını kaybetme riski olmasına karşın bu mücadeleye ve isyana katılmaları isyandaki sosyal sorumluluğu hatırlatır. Bu bilince sahip olan 1. Koğuştaki bir kadın, bir gece eşyaları arasında sakladığı ve çeteye teslim etmediği çakmağıyla sessizce çetenin bulunduğu koğuşa yaklaşır. Nöbetçinin dalgınlığından da yararlanarak yatakları ateşe verir. Kurdukları barikat, koğuştakilerin çıkmasını engeller ve hepsi yanarak can verir:

---

²⁷ Duman, Nazlı Ece. (2014). *Savaş Suçu Olarak Tecavüz: Bosna'da Kadın Olmak*. Ege Üniversitesi, İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi, Uluslararası İlişkiler Bölümü, Ege Üniversitesi, İzmir, s. 6

“çakmağı olduğunu anımsayan bu kadın, bütün bu gürültü patırtı arasında çoktan kaybolması gereken o çakmağı sinirli sinirli aradı ve sonunda buldu (...) Kadın, koğuşun girişinde, karyolaların tam önünde dizlerinin üzerine çökmüş duruyor, çarşafı, örtüleri usulca dışarı çekiyor, sonra ayağa kalkıp yukarıdaki şilteyi indiriyor, ardından üçüncü şilteyi, kolları dördüncü şilteye uzanabilecek kadar uzun değil, ayrıca bunun önemi de yok, çarşaf barut döşer gibi döşendi, alevlerin her yere uzanabilmesi için ucunu ateşlemek yeter. (...) Yukarıdaki yataktan başlıyor tutuşturmaya, alev kumaşın yağlı kirini sabırla yalıyor, sonunda kumaş yanmaya başlıyor, sonra ortadaki şilte, sonra aşağıdaki, kadın kendi saçından gelen yanık kokusunu aldı, dikkat etmesi gerek, çırayı tutuşturacak olan kişi o, çıra gibi yanacak olan değil, içeride vicdansızların bağırıldığını duyuyor.” (Körlük, s.235-236)

José Saramago'nun *Körlük* romanında, salgına yakalanan hastaların yerleştirildikleri akıl hastanesinde kendilerine kısa süre içinde yeni bir hayat kurdukları ve bu hayatı içselleştirdikleri görülür. Yaşadıkları bu hayatta biyolojik bir ihtiyaç olarak cinsel dürtü zaman zaman olay örgülerinin kurgulanmasında önemli bir argümandır: “Dürtü, bireysel varoluşumuzun sürdürülebilmesi için yaradılışımıza uygun olarak arzulara verdiğimiz isimlerdir.”²⁸

Görme yetilerini kaybetme dışında sağlığı yerinde olan bu insanların bir süre sonra cinsel arzularını tatmin etme arayışına girdikleri kaçınılmaz olacaktır. Saramago'nun körlerin bu arzularının kışkırtılmasında ve işlenen tecavüzlere göz yumulmasında devletin vicdani körlük yaşadığı tezini savunduğu görülür: “Bunun yanı sıra devlet teması altında yazarın işlediği diğer bir konu, karantina sonrası insanların açlık ve cinsellik ihtiyaçlarının manipüle edilip kışkırtılmasıdır. Bu ihtiyaçlar, ahlaki değerleri görmezden gelerek her türlü ahlaksızlığı meşru hale getirebilmektedir. Meşru olmaktan kasıt insanların bu olumsuzluklara dönüp bakacak ve onlarla mücadele edecek gücü kendilerinde bulamamasıdır. Körlük paradigmasından bakıldığında bu durum vicdani körleşme olarak değerlendirilmektedir. Aynı zamanda devletin bir müddet sonra bu insanlara karşı umursamaz tavrı, vicdani körleşmenin devlete bakan yönünü açığa çıkarmaktadır.”²⁹

Romanda yine büyük bir kırılmaya neden olan ve sonuçları bakımından önemli bir halkaya yol açan olay vicdansız körlerin, kadınları koğuşa ikinci kez davet etmeleri ve Doktorun karısının bu sırada başka bir kadınla sevişen çete reisini makasla öldürmesidir: “Gireceği yere bir değil, iki hançer gibi girmesi için ucunu biraz araladığı makası eliyle yavaşça yukarı kaldırdı. Kör adam, yakınında birinin olduğunu son anda fark eder gibi oldu ama tam o sırada doyuma ulaşmak üzereydi, buysa onu sıradan duyular dünyasından çekip koparmış, refleksini köreltmmişti. Doyumu tadamayacaksın, diye düşündü doktorun karısı ve kolunu şiddetle indirdi. Makasın iki bıçağı körün boynuna hart diye girdi, eksenini etrafında döndü, kıkırdakları ve zar dokularını zorlayıp yırttı, sonra, öfkeyle yoluna devam ederek boynun arkasındaki omurlar tarafından durduruluncaya kadar ilerledi. Adamın çığılığı neredeyse hiç duyulmadı, boşalmakta olan bir adamın çıkardığı hayvansı homurtudan farkı yoktu, ötekilerden de benzer sesler geliyordu zaten, ama belki de önce söylediğimiz doğrudu, çünkü diz çökmüş kadının yüzü birden fişkırarak kanla örtüldüğü anda, adam da sarsılarak kadının ağzına boşalmıştı. (Körlük, s.211)

²⁸ Özakkaş, T. (2004). *Bütüncül Psikoterapi*. Birinci Baskı. İstanbul: Litera Yayınları, s. 71

²⁹ Doğan, Hümeysra Ahsen. (2019). *Journal of Analytic Divinity International Refereed Journal*, Cilt / Vol: 3, Sayı/ Issue: 2, s.238

Çete reisinin sahip olduğu tabanca ve etrafına topladığı ahlaksız insanlardan güç alarak zavallı körlere yaptığı zulümler, tecavüzler bu makas darbesiyle son bulur... Yazar, bir film sahnesini romana taşır gibidir. Yaşanan bu cinayeti tüm ayrıntısıyla betimleyerek okurun bu sahneyi zihninde tasavvur etmesini sağlar. Çete üyelerinin tecavüzleri iki tarafın kendi isteğiyle gerçekleşen ve hazza dayalı bir ilişki olmayıp mağdurun ruhunda ve bedeninde yaralar açan bir eylemdir: “Tecavüz orgazma yönelik değildir. Bir başkasının bedeninde, hızlı bir tür masturbasyondur. Cinsel değildir. Yaradır.”³⁰

İşlenen bu cinayet sonrası, çete üyeleri, reislerini öldüren kadının kendilerine teslim edilmedikçe 1. Koğuşa yemek verilmeyeceğini deklare eder. Kadınlardan bazıları katilin kim olduğunu itiraf etmeyi düşünür. Hatta Doktorun karısı da bu itirafı yapmak ve gidip teslim olmayı tasarlama aşamasındayken Gözü siyah bantlı yaşlı adam onu susturarak bu eylemin kendi onurlarını korumak için yapılmış bir eylem olduğunu ve bundan sonra mücadele etmekten başka çarelerinin kalmadığını söyler. Bu mücadele ruhuyla iki kez baskın yaptıkları Çetecilerin koğuşuna girmeyi başaramayan hastalar, içlerinden birinin barikat olarak kullanılan yatağı yakması sonucu çıkan yangında bina dışına çıkarlar. Gözetleme kulelerindeki askerlerin orda olmadığını fark eden Doktorun karısı hastalara özgür olduklarını müjdelir.

Albert Camus’un *Veba* romanında da “koru ve şiddet” unsurlarına rastlanır. Karantina altına alınmış ve bir hapisneden farksız olan bu kentte insanlar bazen kaçma girişiminde bulunur: “Kent kapılarında kopan ve jandarmaların silaha başvurmak zorunda kaldıkları kavgalar sessiz bir tepki yarattı. Kuşkusuz yaralılar vardı, ama her şeyin sıcak ve korkunun etkisiyle abartıldığı kentte ölümlerden söz ediliyordu. Gerçekten de, durum ne olursa olsun, hoşnutsuzluğun durmadan arttığı, yöneticilerin en kötü durumdan korktukları ve felaket altındaki halkın isyana kapılması durumunda alınacak önlemleri ciddi ciddi düşündükleri bir gerçektir. Gazeteler sokağa çıkma yasağını yineleyen ve karşı gelenleri hapis cezasıyla tehdit eden kararnameler yayınlıyordu. Devriyeler kentte kol geziyordu. Çoğu kez, aşırı sıcakın bastırıldığı ıssız sokaklarda, ilkin kaldırımlarda çınlayan nal sesiyle kendini duyuran sıra sıra atlı nöbetçilerin, kapalı pencerelerin altında ilerledikleri görülüyordu. Yeni bir emir uyarınca bit taşıması olası köpek ve kedileri vurmakla görevlendirilmiş özel ekiplerin silah sesleri arada sırada duyuluyordu. Bu kuru sesler kentteki tehlike havasını değiştiriyordu.”³¹(*Veba*, s. 102-103)

Vebalı kentlerde ilk olarak uygulanmaya başlanan ve halkı bir araya toplayarak kontrol altına alma sonraki dönemde toplumu disipline etme için birçok devletin başvurduğu bir yöntem olmuştur: “vebalı kentler için getirilen bu uygulamalar sayesinde fark edildi ki, bireyleri sabit bir yere kapatmak, bütün hareketlerin denetlendiği, iktidarın hiyerarşik ve sürekli bir biçimde icra edildiği, her bireyin kapalı mekân içerisindeki hemen tüm noktalarda gözetlendiği disiplinsel bir modeli oluşturmaya imkân vermekteydi.”³² (Merquior 1986: 27).

Romanda karantınayı protesto etmek amacıyla bazı küçük grupların çeteler oluşturarak asker ve nöbetçilere saldırdığı ve iktidarın kentteki hırsızlık ve soygunları önlemek amacıyla da şiddete başvurduğu görülür. “Kentın kapıları gece yeniden baskına uğradı, ama bu kez

³⁰ Foucault, Michel. (2003). *İktidarın Gözü*. (Çeviren: Işık Ergüden). İstanbul: Ayrıntı Yayınları, s. 141

³¹ Camus, Albert (2010). *Veba*, (Çev: Nedret Tanyolaç Öztokat, İstanbul: Can Yayınları, s. 102-103

³² Merquior, José Guilherme (1986). *Foucault*. Çev. Nurettin Elhüseyni, İstanbul: Afa Yayınları, s. 27

saldıran küçük silahlı gruplardı. Nöbetçiler artırıldı ve bu girişimler oldukça çabuk bir biçimde kesildi. Bununla birlikte kentte, bazı şiddet olaylarına yol açacak olan bir devrim havasının esmesi için yeterli oldu. Yangına uğramış ya da sağlık nedenleriyle kapatılmış evler yağmalandı. (...) İşte bu olaylar yetkilileri veba durumunu sıkıyönetime çevirmeye ve buna bağlı olarak yasaları uygulamaya zorladı. İki hırsız kurşuna dizildi, ama bunun başkaları üzerinde bir etki yapıp yapmadığı kuşku götürür, çünkü öyle çok sayıda ölü vardı ki, bu iki infaz fark edilmedi bile.” (Veba, s.152)

Zygmunt Bauman’a göre başlangıçta vebalı, cüzzamlı hastalar için oluşturulan ve salgının önlenmesini amaçlayan bu kontrol mekanizması, sonraki dönemlerde tüm toplumu denetlemek amacıyla başvurulan bir disiplin altına alma yöntemi olarak politik sistemler tarafından kullanılmıştır. Mekânsal sınırlama, farklı ölçülerde sertlik ve katılık içeren hapis uygulamaları her çağda, kontrol edilmesi güç ve aksi halde sıkıntı doğurmaya yatkın kesimlerle baş etmenin birincil yöntemi olmuştur. Köleler, cüzzamlılar, akıl hastaları, etnik ya da dinsel yabancılar da aynı şekilde kendilerine ayrılan bölgelere kapatılmıştır. Kendilerine ayrılan bölgelerin dışında dolaşmalarına izin verildiğinde ise bu insanlar, başka bir mekâna ait olduklarını herkes fark edebilsin diye, onlara tahsis edilmiş mekânın amblemini üzerlerinde taşımak zorundaydılar. Önce mekânsal ayırma sonra da zoraki hapsedme yüzyıllar boyunca her tür farklılığa ve özellikle de alışılmış toplumsal ilişkiler ağı içinde barındırılmaz ya da barınsın istenmeyen farklılıklara verilen neredeyse duygusal, içgüdüsel bir tepki olagelmiştir. Mekânsal ayırmanın en derin anlamı, iletişimin yasaklanması ya da askıya alınması ve böylelikle yabancılaşmanın zorla sürdürülmesi³³bu çerçevedeki insanların normal insanlar arasına katışmasını önleyecektir. Günümüzde özellikle göçmenlerin kontrol edilmesi bağlamında bu yöneme sık sık başvurulur.

Albert Camus, romanlarını kurgularken okurlara farklı bakış açıları sunar. Vebalılar için tasarlanmış bir kampın okur tarafından pekâlâ bir gözetleme kampı veya Nazi Almanya’sının Polonyalılar ve Yahudiler için hazırladığı toplama kampları veya bireyin kendi kendini hapsettiği bir zindan olarak algılanmasının yolunu açar: “(...) Bu durum bize İkinci Dünya savaşındaki toplama kamplarını hatırlatır. Burada da esaretin başka bir boyutu ortaya çıkar. Veba felaketi Oran şehri sakinlerini ve bu şehirde tesadüfen bulunanları adeta birer mahkûm durumuna düşürür. Sözüne ettiğimiz bu esaret durumu fiziki bir esarettir.”³⁴ (Kaya ve Demiral 2011: 382).

Camus, dünya edebiyatının saygın yazarlardan biri olarak okura, olguları farklı gözle değerlendirme imkânı sunar. *Veba* romanında da bu yaklaşımı görürüz. Hayat ve varoluşla ilgili felsefi kaygılarını güncel olaylarla anlatma tarzını tercih eder. Bunalım dönemlerinde halkın bakış açısının nasıl değiştiğini ve iktidarların halka yönelik tavırlarını zaman zaman politik eleştiriyle de ilişkilendirerek vermeyi tercih eder.

Sonuç

---

³³ Bauman, Zygmunt. (2012). *Akışkan Aşk (İnsan İlişkilerinin Kırılğanlığına Dair)*. (Çev. Işık Ergüden). İstanbul: Versus Yayınları, s. 109

³⁴ Kaya, Muzaffer ve Serkan Demiral (2011). “Albert Camus’nün *Veba* Adlı Romanında İşlenen Esaret Duygusunun Algısal Açısından Analizi”. *Çukurova Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, C. 20, S. 2, s. 382

Sonuç olarak “şiddet”, insanın olduğu her yerde görülen bir olgudur. Salgın hastalıkları işleyen romanlarda da görüldüğü üzere iktidarlar, gerek halkı disipline etmek gerekse salgının yarattığı panikle zaman zaman şiddete başvurur. Salgın başladığında sansür yoluyla halkın salgından haberdar olmasını önlemeye çalışan bunu başaramayınca psikolojik baskıyla halkı sindirmeye çalışırlar. Salgın halk içinde yayılınca da karantina yöntemleriyle bazen fiziksel şiddete de başvurma yoluyla salgını önlemeye çalışır. Çünkü, salgın yayıldıkça hükümetlere hem ekonomik olarak zarar verir hem de onları çeşitli bakımlardan tedbirler almaya iter. Sağlık sisteminin oturmadığı ülkelerde bu kriz çok daha büyüktür. Yukarıda işlenen romanlarda hem salgın hastalığa yakalanların hem de iktidarların zaman zaman çeşitli gerekçelerle şiddete başvurduğu görülür. Salgınların iktidarları otoriterleşmeye ittiği söylenebilir. Salgın sonrası hükümetler, ekonomik açıklarını giderme telaşı yaşar. Bugün Rusya’nın Ukrayna’yı işgali de bu çerçeveden değerlendirilebilir.

Teşekkür

Bu çalışma, Bitlis Eren Üniversitesi Bilimsel Araştırma Koordinatörlüğünde BEBAP 2021. 15 numaralı, “Salgın Romanlarının Corona Virüs Bağlamında Analiz Edilmesi” adlı proje ile desteklenmiştir. Çalışmamızı maddi olarak destekleyen Bitlis Eren Üniversitesi Bilimsel Araştırma Projeleri Koordinatörlüğü’ne teşekkür ederiz.

Thanks

This study was supported by the project numbered BEBAP 2021. 15, the name of “The Analysis of Pandemic Novels in the Context of Coronavirus” under the Scientific Research Coordinatorship of Bitlis Eren University. We thank Bitlis Eren University Scientific Research Projects Coordinatorship for financial support of our study.

Kaynakça

- Akın, Haydar. (2018). “Felaket Geliyorum Demişti: Ortaçağ’da Yaşanan Büyük Veba Salgını ve Toplumsal Yaşamdaki Sonuçları Üzerine Bir Değerlendirme”, *Kebikeç*, Sayı: 48, s. 286
- Aniker, Alper Tunga (2021). <https://www.denizhaber.com/veba-geceleri-neyi-anlatiyor-makale,101341.html> 08/05/2021 (Erişim Tarihi: 07/09/2021)
- Artvinli, Fatih (2020). “Salgınların Tarihi: Toplumsal ve Siyasal Açından Kısa Bir Bakış”, *Türk Tabipleri Birliği Covid-19 Pandemisi Altıncı Ay Değerlendirme Raporu*, s. 43
- Bauman, Zygmunt. (2012). *Akışkan Aşk (İnsan İlişkilerinin Kırılma Noktasına Dair)*. (Çev. Işık Ergüden). İstanbul: Versus Yayınları
- Berkkan, Kürşad (2020), *Corona ve Virüs Savaşları*, İstanbul: Eftalya Kitap Yayınları
- Camus, Albert (2010). *Veba*, (Çev: Nedret Tanyolaç Öztokat, İstanbul: Can Yayınları
- Craddock, S. (1999) *Embodying place: Pathologizing Chinese and Chinatown in Nineteenth-century San Francisco*, *Antipode*, 4: 351-371.
- Dağ, Ahmet. (2020). “21. Yüzyıl Dünyası’nın Yeni Eşiği: Korona Salgını”, *Umran*, Sayı: 308, s. 72
- Doğan, Hümeysra Ahsen. (2019). *Journal of Analytic Divinity International Refereed Journal*, Cilt / Vol: 3, Sayı/ Issue: 2, s.239
- Dramalı, Zeynep (2013). *Orta Çağ, Hürriyet Tarih*, İstanbul, Hürriyet Gazetecilik ve Matbaacılık A.Ş., (16 Nisan), s. 5.
- Duman, Nazlı Ece. (2014). *Savaş Suçu Olarak Tecavüz: Bosna’da Kadın Olmak*. Ege Üniversitesi, İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi, Uluslararası İlişkiler Bölümü, Ege Üniversitesi, İzmir, s. 6
- Elçin İlyasoğlu Efendiyev, (2007). *Ölüm Hükümü*, İstanbul: Ötüken Yayınları
- Foucault, Michel. (2003). *İktidarın Gözü*. (Çeviren: Işık Ergüden). İstanbul: Ayrıntı Yayınları
- Gürleyen, Onur (2018). *Hastalık*. İstanbul: Notabene Yayınları
- Herlihy, David. *Der schwarze Tod und die Verwandlung Europas*. Berlin: Klaus Wagenbach, 2007, s. 81-83,
- Kahveci, K. A. (2012). “J. J. Rousseau’da Ahlaki Vicdan ve Değeri”. *Çukurova Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi*, 12/1, 205-213.
- Kaya, Muzaffer ve Serkan Demiral (2011). “Albert Camus’nün *Veba* Adlı Romanında İşlenen Esaret Duygusunun Algısal Açından Analizi”. *Çukurova Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, C. 20, S. 2, s. 382
- Lynteris, Christos (2020). *Human Extinction and The Pandemic Imaginary*, London: Routledge, s. 4
- Merquior, José Guilherme (1986). *Foucault*. Çev. Nurettin Elhüseyni, İstanbul: Afa Yayınları
- Nikiforuk, Andrew (2013). *Mahşerin Dördüncü Atlısı (Salgın ve Bulaşıcı Hastalıklar Tarihi)*, (Çeviren Selahattin Erkanlı), İstanbul: İletişim Yayınları
- Özakkaş, T. (2004). *Bütüncül Psikoterapi*. Birinci Baskı. İstanbul: Litera Yayınları
- Öztürk, Mehmet (2016). *Elçin Efendiyev’in Romanlarında Sosyal ve Kültürel Meseleler*, Celal Bayar Üniversitesi Sosyal Bilimler Fakültesi (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi)
- Pamuk, Orhan (2021). *Veba Geceleri*, İstanbul: Yapı Kredi Yayınları

- Price-Smith, Andrew T., (2009). *Contagion and Chaos, Disease, Ecology, and National Security in the Era of Globalization*, Massachusetts, MIT Publishing.
- Saramago, José. 2010). *Körlük*. (Çev. Aykut Derman), İstanbul: Can Yayınları
- Sarıbaşı, Serap (2019). *Türk ve Batı Romanlarında Veba Hastalığı ve Metaforlarının Karşılaştırmalı Olarak İncelenmesi*, İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Karşılaştırmalı Edebiyat Doktora Programı, Doktora Tezi
- Sean, Martin (2007). *Kara Ölüm (Orta Çağ'da Veba)*, İstanbul: Kalkedon Yayınları
- Söylemez, Orhan (2005). *Türk Dünyası Edebiyatları Roman-1*, Ankara: Akçağ Yayınları
- Tez, Zeki (2010). *Tıbbın Gizemli Tarihi-Semboller, Büyüler ve Ritüeller Eşliğinde "Şifa"*. İstanbul: Hayy Kitap
- Tokur, B. (2017). *Stres ve Din*. İstanbul: Çamlıca Yayınları
- Trauner, J.B. (1978) *The Chinese as Medical Scapegoats in San Francisco, 1870-1905*, California History, 1: 70-87
- Tuchman, Barbara. *Der Ferne Spiegel - Das dramatische 14. Jahrhundert*. Münih: dtv, 1995,
- Turna, N. (2011) İstanbul'un Vebayla İmtihanı, 1811-1812 Veba Salgını Bağlamında Toplum ve Ekonomi, *Studies of the Ottoman Domain*, 1: 1-36
- Yetkin, Sabri. (1900). "İzmir'de Veba Salgını – (Mayıs – Ağustos 1900)", s. 377-378
- Yolun, Murat. (2012). *İspanyol Gribinin Dünya ve Osmanlı Devleti Üzerindeki Etkileri*. Adıyaman Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Tarih Anabilim Dalı, Adıyaman, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi
- <https://www.worldometers.info/coronavirus/> (Erişim Tarihi: 20 Mart 2022)

STEPHEN KING'İN MAHŞER (THE STAND) ROMANINDA KÖTÜLÜĞÜN YARATTIĞI ŞİDDET

Prof. Dr. Nurullah ULUTAS

The University of Bitlis Eren, Dean of the Faculty of Arts and Sciences, the Head of
Department Turkish Language and Literature

ÖZET

Stephen King'in 1978'de yayımlanan romanı *Mahşer (The Stand)*, bir salgının insanlığı etkilediği durumu anlatıyor. Roman, biyolojik testlerin yapıldığı bir kurumdan kaçan ve çok kısa sürede binlerce kişiye domino etkisi şeklinde yayılan bir salgını konu alıyor. Hayatta kalanlar korku ve şaşkınlık içinde lider aradıklarında ortaya iki aday çıkar: biri iyiliği temsil eden ve bir halk evi kurmayı amaçlayan yaşlı Abigail Anne, diğeri ise kötülüğü ve şiddeti temsil eden Randall Flagg. Romanın bu bölümünden itibaren iyi ve kötünün savaşı başlar. İyiliği temsil eden Abigail Anne, insanları barışa ve sükunete davet ederken; Randall Flagg ise insanlığın, salgının yol açtığı yıkımdan ancak şiddet ve kötülük yoluyla kurtarılacağını savunur. Bu romanda yazar, farklı hikayelere sahip karakterleri sağlam bir kurguda romanın sonunda bir araya getirir. Yazar, şiddet içerikli kurgularıyla okuyucuyu rahatsız etmeyi başarır. Kötü insanların şiddete başvurma sebeplerini ortaya koyar. Stephen King'in bunu zaman zaman politik bir eleştiri olarak sunduğuna da tanık oluyoruz. Salgın dönemlerinde devletlerin şiddete başvurduğu ve birbirini suçladığı görülmektedir. Covid-19 salgını başladığında Amerika ve Çin'in karşılıklı olarak birbirlerini biyolojik silah üretmekle suçladıklarına tanık olduk. Dönemin Amerika Birleşik Devletleri Başkanı Donald Trump, bu salgının yayılmasında en büyük suçlu olarak salgını gizleyen Çin'i ve bu hastalığın teşhisini geciktiren Dünya Sağlık Örgütü'nü suçladı. İran da bu eleştirilerden nasibini aldı. Stephen King, Amerika seçimlerinde Trump'a muhalif bir tavır sergiledi. Romanlarında Amerikan yönetimini eleştirmekten çekinmeyen King, bu romanın bir bölümünde de devletin üst yönetiminin salgını gizleme çabalarına rağmen ordunun çöplüklerde cesetleri yaktığını, salgının New York'a sıçradığını ve kaçmak isteyen 60 sivilin askerler tarafından öldürüldüğünü iddia eder. Ona göre Amerika Birleşik Devletleri yönetimi tamamen şiddet yanlısıdır. Romanda, arkadaşı Poke ile birlikte birçok cinayet, soygun ve hırsızlığa karıştıktan sonra tutuklanan ve Arizona Hapishanesi'nde çıldırmak üzereyken Randall Flagg tarafından kurtarılan Lloyd, daha sonra kötülük için savaşmaya yemin eder. Bir petrol rafinerisini havaya uçuran Çöp Tenekesi ve Fare bir çete kurarak kötülük ve şiddet için savaşır.

VIOLENCE CAUSED BY EVIL IN STEPHEN KING'S NOVEL *THE STAND* (*MAHŞER*)

ABSTRACT

Stephen King's novel *The Stand*, published in 1978, describes the situation in which an epidemic has afflicted humanity. The novel is about an epidemic escaping from an establishment where biological tests are carried out, and infecting thousands of people with a domino effect in a very short time. When the survivors search for leaders in fear and bewilderment, two candidates emerge: one is the old Abigail Mother, who represents good and aims to establish a public house, and the other is Randall Flagg, who represents evil and

violence. From this part of the novel, the battle of good and evil begins. While Abigail Mother, who represents goodness, invites people to peace and tranquility; Randall Flagg, on the other hand, argues that humanity can only be saved from the destruction caused by the epidemic through violence and evil. In this novel, the author brings together the characters with different stories in a solid fiction at the end of the novel. The author manages to disturb the reader with his violent fictions. It presents the reasons why bad people resort to violence. We also witness that Stephen King presents this as a political criticism from time to time. It is seen that states turn to violence and blame each other during epidemic periods. When the Covid-19 epidemic started, we witnessed that America and China mutually accused each other of producing biological weapons. The President of the United States of America at the time, Donald Trump, blamed China, which concealed the epidemic, and the World Health Organization, which delayed the diagnosis of this disease, as the biggest culprit in the spread of this epidemic. Iran has had its share of these criticisms. Stephen King took an opposing stance against Trump in the American elections. King, who does not hesitate to criticize the American administration in his novels, claims in a part of this novel that despite the efforts of the top administration of the state to hide the epidemic, the army burned the bodies in the dumps, the epidemic spread to New York and 60 civilians who wanted to escape were killed by the soldiers. According to him, the United States administration is completely violent. In the novel, Lloyd, who, along with his friend Poke, is arrested after being involved in multiple murders, robberies, and thefts and is saved by Randall Flagg when he is about to go crazy in Arizona Prison, Lloyd later vows to fight for evil. After blowing up an oil refinery, the *Garbage* can and the *Mouse* form a gang to fight for evil and violence.

In this study, on the axis of the concepts of goodness and evil, the violence used by those who defend evil will be emphasized.

Keywords: American Literature, Violence, The Stand, Evil, Stephen King.

Giriş

Salgınlar tarih boyunca insanlığın yakasını bırakmayan onu maddi ve manevi olarak etkileyen faktörlerdir. “Şiddet” de maalesef insanın olduğu hemen her yerde var olagelmıştır. Aslında bu olgu, yalnızca insana has değil; hemen tüm canlılara özgüdür. Var olmanın yolu, yok etmekten geçer. Başka bir deyişle: “Büyük balık, küçük balığı yutar.”

Salgın dönemlerinde hastalığın yarattığı psikolojik, sosyolojik ve ekonomik yıkımlar, hayatta kalanların zaman zaman şiddete başvurmalarına yol açar. Bu bazen salgın sonucu yoksullaşan insanların gıda savaşı dolayısıyla bazen iktidar kaygısıyla bazen de salgından korunmak amacıyla yapılır.

Stephen King’in 1978 yılında yayınladığı *Mahşer (The Stand)* adlı romanı, salgın döneminde iyilik ve kötülüğün mücadelesinde kötülüğü savunanların başvurduğu “şiddet” yöntemlerini ele alır. Roman, biyolojik denemeler yapılan bir kuruluştan kaçan salgına uğramış birinin çok kısa bir sürede domino etkisiyle binlerce insana virüs bulaştırmasını konu edinir. Hayatta kalan korku ve şaşkınlık içindeki insanlar lider arayışına girince iki adayın öne çıktığı görülür: Biri iyiliği temsil eden ve bir halk evi kurmayı amaçlayan yaşlı Abigail Anne, öteki ise kötülük ve şiddetin temsilcisi Randall Flagg...

Mahşer’de Amerika’nın Teksas Eyaletine bağlı Arnette kasabasında tarih, 17 haziranı gösterdiğinde 6 arkadaş, her akşam olduğu gibi Hapscomb’un benzin istasyonunda oturup

sohbet ederken bir araba yalpalayarak gelir ve pompaları devirir. Bereket versin ki durumu erken fark ederek şalteri kapatan petrol sahibi büyük bir yangın çıkmasını önler. Arkadaşlar, arabanın kapısını açtıklarında ölmek üzere olan bir adam görürler. İçeride de bir kadınla bir çocuğun çürümek üzere olan cesetleri vardır. Petrolün sahibi Hap, acilen ambulansı arar. Hastaneye kaldırılan adam, ambulans hastaneye varmadan ölür. Hastaneye götürülen ceset muayene edildiğinde adamın salgından öldüğü anlaşılır. Bu salgına “kolera, süper grip ve Kaptan Trips” gibi adlar verilir. Yapılan soruşturmalar sonucu Charles D. Campion adlı bu adamın biyolojik denemeler yapılan bir tesisten ailesiyle birlikte kaçtığı öğrenilir. Ertesi gün petrole gelen Hap’ın kuzeni polis Joe Bob, adam ve ailesinin bir salgın sonucu öldüğünü doğrular ve hastalığın büyük ihtimalle önceki gün petrolde bulunan herkese bulaştığını belirtir: “Joe Bob, “Sağlık Müdürlüğünün memurları,” dedi. Vic, “Ah, Tanrım!” diye bağırdı. “Adam koleraya yakalanmış besbelli! Anlamıştım zaten!”³⁵

Sağlık müdürlüğü personeline ek olarak Atlanta Bulaşıcı Hastalıklar merkezinden bir sürü insan uçakla kasabaya gelince işin ciddiyeti anlaşılır. O akşam benzinlikte bulunan arkadaşlar telaşlanır ve salgının kendilerine bulaşıp bulaşmadığına dair bir şüphe içlerini kemirir: “Vic’in yüzünde korku dolu bir ifade vardı. “Bu sabah uyandığım zaman aksırdım durdum. Başım da çatlayacak gibi ağrıyordu. Sonra biraz hafifledi. Ama burnum hala tıkalı. Belki de o illete tutulduk. Campion’in yakalandığı hastalığa. Onu öldüren derde. Hap, uzun süre onu süzdü. Öyle olmadığını söylemeye, nedenlerini sıralamaya hazırlanırken tekrar aksırdı.” (Mahşer, s. 11)

Romanın bu bölümünde petrolde oturdukları sırada oraya gelen arabadaki adama yardım etmek isterken salgına yakalanan arkadaşların yaşadığı telaş anlatılmaya çalışılır. Özellikle Vic ve Hap salgın belirtilerini gösteren ilk kişilerdir. Bu belirtiler, her ikisini de ölüm korkusuyla yüzleştirir. Heidegger, insanın dünyaya gönderildiğinde dayanaksız olduğunu ve salgın gibi ölümcül konular karşısında kendini çaresiz gördüğünü, korktuğunu söyler.³⁶ İnsanların, bu tür durumlar karşısında başlangıçta yapabileceği çok fazla bir şey yoktur.

Ralph Hodges’in karısı Lila Bruett, televizyon seyrettiği odada masanın üzerinde bir rapor görür. Bu, benzinliğe gelen adamın büyük bir gizlilikle hazırlanmış ölüm raporudur. Raporda ölüm nedeninin salgın olduğu yazılıdır.

Romanda Ralph Hodges’in karısı Lila Bruett, tesadüf eseri raporu okuyunca ölen Campion adlı kişinin salgın sonucu öldüğünü öğrenir. Bu rapor, son derece gizli bir belgedir. Bu romanda da görüldüğü üzere salgın bizzat hastane yetkilileri tarafından gizlenir. Hemen tüm salgın olaylarında olduğu gibi konuyla ilgili romanlarda da salgının gizlenmesi, belki de halkın tedirgin olmasını önlemek içindir. O akşam benzinlikte bulunanlara test yapıldığında bir kişi hariç hepsinin salgına yakalandığı anlaşılır:

“Hastalık hepsine de mi bulaşmış?”

“Beşine kesinlikle. İçlerinden yalnız birinde şu ana kadar hiç belirti görülmemiş. Adı Stuart Redman. Ama bildiğimiz kadarıyla, Campion da elli saatten daha uzun süre hiç belirti göstermemişti.” (Mahşer, s. 12)

³⁵ King, Stephen (1999). *Mahşer (The Stand)*, (E Kitap), (Çeviren: Gönül Suveren), İstanbul: Altın Kitaplar Yayınevi, s. 10

³⁶ Yıldıztaş, Belma. (2010). *Jean Paul Sartre’da ve Albert Camus’de Özgürlük Kavramı*, Maltepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Felsefe Anabilim Dalı, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, İstanbul: s. 12

Petrolde bulunan beş kişiye bulaştığı halde salgın, Stuart Redman'a bulaşmaz. Tıbbî olarak açıklanamasa da romanda kurgulanan durum budur. Bu arada Polis Joe Bob Brentwood, benzin istasyonundakilerle görüştüktan sonra Doğu Teksas'ın yarısını devriye gezerek salgının daha çok yayılmasına sebep olur.

Bir süre sonra kasaba genelinde 16 kişinin koleraya yakalandığı ve bazılarının öldüğü görülür. Kasaba karantina altına alınır. Bu sırada biyolojik denemelerin yapıldığı tesiste projeyi yürüten Billy de intihar eder. Arnette kasabasında başlayan salgın kısa zamanda tüm Amerika'ya yayılır. Her yerde sıkıyönetim ilan edilir. Sıkıyönetim ilan edilen yerlerden biri de Arkansas'tır. Arkansas'ta da birçok insan salgın yüzünden ölür, ancak tüm bunlara rağmen hükümet bir salgın olduğunu reddeder.

Bugün dünyayı etkisi altına alan ve milyonlarca insanın ölümüne yol açan Covid-19 salgınında da yönetimlerin aynı yaklaşımı sergilediğini görmekteyiz. Amerika, bu salgının yayılmasında en büyük suçlu olarak salgını gizleyen Çin'i ve bu hastalığa salgın teşhisini geç koyan Dünya Sağlık Örgütü'nü suçlamaktadır.

Bu yanlış yaklaşım sadece Çin'le sınırlı kalmadı. Politik olarak Çin gibi muhafazakâr bir devlet olan İran'da bu eleştirilerden payını aldı: "İran İslam Cumhuriyeti kadroları da Çin'in bu gizlilik politikasına meylederek, meselenin üstünü kapatmaya çalıştı. Ancak İranlı yöneticiler bu hususta Çin'deki meslektaşları kadar başarılı olamadı. Kısa sürede İran halkının çoğu, salgının boyutlarından haberdar oldu. Bunun sebebi de İran her ne kadar Çin gibi otoriter bir rejime sahipse de Çin kadar sistematik bir baskı organizasyonuna sahip olmamasıdır. Gerçek şudur ki; İran'da, 3. Dünya ülkesi tipi bir rejim kaimdir. Kendi içinde farklı güç odakları barındırır ve toplum üzerinde sadece şeklen kontrol sağlayabilir."³⁷

Mahşer romanında Amerikan yönetimini bu tutumundan dolayı eleştiren Stephen King'in son seçimi kaybeden ABD Başkanı Donald Trump'a da muhalif olduğu bilinmektedir. Bu tavrını hemen her platformda dile getiren King, en son yazdığı ve göçmenlerin trajedisıyla çocukların köleleştirilmesini eleştirdiği *Enstitü*³⁸ adlı romanında da Trump'tan "Şehirli Ahmak" diye bahseder.

Romanda, Devletin üst yönetiminin salgını gizleme çabalarına karşın, ordunun çöplüklerde cesetler yaktığı, salgının New York'a da sıçradığı ve kaçmak isteyen 60 sivilin askerler tarafından öldürüldüğü söylenir: "En kötü ihtimali düşünmeliyiz." Starkey'in yüzünde garip bir gülümseme belirdi. Sonra masasındaki sarı kâğıtları işaret etti. "Hastalık kontrolden çıktı artık. Oregon, Nebraska, Louisiana ve Florida'da hastalık görüldü. Meksika ve Şili'de şüpheli vakalar var. Atlanta mahvolduğu zaman bu illetle başa çıkabilecek en iyi üç uzmanı kaybettik. Stu Redman konusunda bir sonuç alamıyoruz. Ona iğneyle Mavi virüs verdiklerini biliyor musun? Redman kendisine bir yatıştırıcı iğne yapıldığını sanmış. Ama vücudu mikropları öldürmüştü." (*Mahşer*, s. 28)

Mahşer, her biri farklı öyküye sahip ana karakterleri sağlam bir kurgu içinde roman sonunda buluşturan bir yapıttır. Okuyucunun merakını roman boyunca diri tutmayı başaran ve gerilim türünün en önemli temsilcilerinden biri olan King, bu tarzı birçok romanında da uygular. Yazar, şiddet eksenli kurgularla okuyucuyu rahatsız etmeyi başarır ve meraka sürükler.

³⁷ Tahiri, Emir (2020). "Koronavirüs yaklaşımı, kültürel farklılığı açığa çıkarıyor", *Şarkul Avsat*, 13 Mart 2020, s.1 (Erişim Tarihi: <https://turkish.aawsat.com/home/article/2177946/emir-tahiri>)

³⁸ King, Stephen (2020). *Enstitü*, (Çeviren: Doğanay Banu Pinter), İstanbul: Altın Kitaplar

Karakterler arasındaki ilişkiler çok gerçekçi ve inandırıcı bir tarzdadır. Kötü insanların neden öyle davrandıklarına dair soru işaretleri hemen tüm romanlarının kurgusu dâhilindedir. Yazar, zaman zaman bunu bir politik eleştiri amacıyla verir.³⁹

Belli bir öykü dâhilinde hikâyesi anlatılanlardan biri de New York'ta yaşayan Larry Underwood'tur. Müziğe ilgisi olan ve kısa zamanda albümüyle piyasaları etkileyen Larry, salgın başladığında New York'tadır. Eyalette birçok insan adına Süper grip dedikleri bu salgın sonucu ölür. Larry'nin annesi de ölenler arasındadır. Ölmeden önce annesi ona Kara Adam'ın onun için geleceğini söyler. Larry, Central Park'a gelince birçok hayvanın öldüğünü görür. Bir farenin bir kedi ölüsünü kemirdiğine şahit olur. Bu romanda da olduğu gibi salgınların çoğunun yayılmasında farelerin önemli bir rol oynadığı görülür.⁴⁰

Larry, parkta Rita Blakemoor'la tanışır. Rüyasında gördüğü Abigail Anne onu Batı'ya çağırılmaktadır. İkili birlikte New York'tan kaçıp Batı'ya gitmek isterken bir tünelde sıkışırlar. New York'un her tarafında yağma, yangın ve yıkım vardır. Birçok insan hayatını kaybeder. Roman boyunca çok sayıda cinayet ve intihar olayına rastlanır. Virüsü askerlerin geliştirdiği söylemi yayılır. Larry, bir sabah uyandığında Rita (Nadine)'nın bir veda notu bırakarak kaçtığını görür. Ana karakterlerden biri de Frannie Goldsmith'tir. Sevgilisi olan Jess'ten hamile kaldıktan sonra onu sevmediğini anlar. Salgın başladıktan sonra annesini ve babasını kaybeden Frannie, çocukluğundan beri kendisine ilgi duyan Harold'la birlikte Vermont'a doğru yola çıkar. "Harold saygıyla, "Ne yapacağımı düşünüyorum." dedi. "Vermont'a gitmek istiyorum."

"Neden Vermont'a?"

"Orada Bulaşıcı Hastalıklar Merkezi var. Stovington adlı bir kentte..."

"Onlar da ölmüş olamazlar mı?"

Harold, biraz ukalaca bir tavırla, "Evet, ölmüş olabilirler," dedi. "Ama Stovington gibi bulaşıcı hastalıklar üzerinde çalışılan bir yerde önlem almaya alışmışlardır. Hala çalışıyorlarsa herhalde bizim gibileri de arıyorlardır. Bağışıklığı olan kimseleri." (*Mahşer (The Stand)*, s. 43)

Frannie de diğer karakterlerin çoğu gibi rüyasında Abigail Anne'yi görür ve Batı'ya doğru giderler. Yolda Stuart Redman'la tanışırlar. Redman, salgın başladığında benzin istasyonunda bulunan 6 kişiden biridir ve yalnızca o sağ kurtulmuştur. Birlikte gitme teklifini başlangıçta Harold, kıskançlık duygularıyla reddetse de sonrasında kabul etmek zorunda kalır. Bir süre sonra Stuart Redman ve Frannie arasında duygusal yakınlık başlar ve romanın sonunda evlenirler. Onları kıskanan Harold, tüm iyilerin toplandığı bir evi havaya uçurur. Harold'un burada yaşadığı durum, aslında kıskançlıktan ziyade "haset" duygusudur. Haset duygusu psikolojik açıdan değerlendirildiğinde; etrafında mutlu ve huzurlu insanlar gördüğünde bundan bunaltı duyan hasetli insanın temel görevi, çevresindeki bu insanların mutluluğuna ve huzuruna bir şekilde ket vurmaktır, çomak sokmaktır. Genellikle bunu başarılı bir şekilde ortaya koyarlar. Güzel bir atmosfer içinde, birlikte geçirilen bir zaman diliminde herkes mutlu iken haset duygulu birilerinin iç daralmaları artar. İç sıkıntıları, dayanabileceği eşiğin üzerine çıkar. Bu

³⁹ <https://www.hurriyet.com.tr/kitap-sanat/irkci-politikalara-karsi-enstitu-41727405>

⁴⁰ Pirenne, Henri. *Ortaçağ Kentleri*, İstanbul: İletişim Yayınları, 2011. AKTARAN Özden, Kemal&Özmat, Mustafa. (2014). "Salgın ve Kent: 1347 Veba Salgınının Avrupa'da Sosyal, Politik ve Ekonomik Sonuçları", *İdealkent*, Sayı: 12, Nisan 2014, s. 82, Ceylan, Ömür. "Ölümün Unutulan Adı Veba", http://turkoloji.cu.edu.tr/ESKI%0TURK%20%20EDEBIYATI/ceylan_veba.pdf, s.2. (Erişim Tarihi: 22/03/2022)

durumda haset sahibi birey bir şekilde ortamı dinamitleyerek herkesin huzurunu bozmayı başarır.⁴¹

Harold'un bu kötü eylemi sonucu evden çok az kişi kurtulur. Nadine ile tanışıp kötülere katılmak için giden Harold, yolda kaza geçirir ve Nadine, kendisine yardım etmeyince pişman olduğuna dair bir not bırakarak intihar eder. Kahraman, masum insanları öldürmekle iç huzuruna erişemeyince, işlediği kötülüklerin utancıyla son çare olarak şiddeti kendi benine yöneltir ve intihar eder. "Kendisi hakkındaki olumsuz imge onda bir utanç duygusu yaratır ve bu duygu belli bir noktadan sonra dayanılmaz hale gelir. O zaman intihar, kişinin, dünyayı değiştirmek için değil, ama suçunu kendinde gördüğü kişisel yetersizlik durumundan kurtulmak amacıyla, değişmek üzere başvurduğu edim haline gelir. Özünü cezalandırmanın bir şeklidir ve kişi, bu yoldan, başarımların uyumsuzluğu nedeniyle kendini cezalandırmak istemektedir. İntiharını bir yeniden doğuş ya da biçim değiştirme olarak düşünür. Utancın yönlendirdiği intihar eden kişi, imgesini eritmekten, silmekten ya da unutulmuşluğun hiçliğinde kaybolmaktan başka bir şey istememektedir. Simgesel bir şekilde ötekini öldürmek, hatta kendisini öldürmek amacıyla bile değildir, sadece ölmek istemektedir."⁴²

Roman boyunca yaşadıkları korku ve dehşet içerisinde tutunacak bir lider arayan insanların rüyalarına giren 108 yaşındaki Abigail Anne ve Kara Adam onları kendi yollarına davet ederler. Abigail Anne iyiliği temsil ederken Kara Adam (Randall Flagg) ise kötülüğün sembolüdür. İnsanlık tarihine baktığımızda iyilik ve kötülüğün tarih boyunca Habil & Kabil meselesinde olduğu üzere birbiriyle çatıştığını görebiliriz:

Oysa bazı insanların doğasında şiddet ve kötülük için yaşamak tek amaçtır. Romanda, arkadaşı Poke'la birlikte birçok cinayet, soygun ve hırsızlığa karıştıktan sonra tutuklanan ve Arizona Hapishanesi'nde çıldırmak üzereyken Randall Flagg tarafından kurtarılan Lloyd, artık kötülük için savaşmaya söz verir. Bir petrol rafinerisini havaya uçuran kaçık Çöp Tenekesi ve kendisine Fare adını veren kişilerle oluşturdukları çeteye birlikte kötülüğü yaymak ve insanlığı yok etmek için mücadele ederler. İnsanlık tarihinde bazı kişilerin kötülük yapmaktan haz aldıkları ve kendi varlıklarını "yok etme" üzerine kurdukları sıkça görülür. Hemen her gün medyada şahit olduğumuz cinayet, tecavüz, hırsızlık, savaş, şiddet, yağma, adam kaçırma, gasp, iftira, linç... gibi kötülüklerin temelinde de bu anlayışın yattığı görülür:

Romanda öyküsü anlatılanlardan biri de sağır ve dilsiz Nick'tir. O da salgından kaçmak isterken üç kabadayının saldırısına uğrar ve karakola sığınır. Karakolda kendisine yardım eden Şerif ve doktora kendisini dövenleri teşhis ettikten sonra bunların tutuklanmalarını sağlar. Salgında birçok insan öldüğü için Şerif, onu yardımcısı olarak görevlendirir. Bir süre sonra Şerif ve doktor da ölünce Nick, kendisini darp eden tutukluları serbest bırakıp yola çıkar: "Nick, gerileyerek elini tabancasının kabzasına attı. Hücrenin kapısı açıldı. Mike dışarı çıktı. "Sözlerimde ciddi dim. Bütün istediğim bu kasabadan kaçmak." Nick'in yanından hızla geçti... Nick ona ancak dışarıda yetişebildi. Adam kaldırımında durmuş bomboş sokağa bakıyordu. Sonra "Tanrım," diye fısıldayarak sersem sersem Nick'e döndü. "Bütün bunlar? Bütün bunlar?" Nick, başını salladı. Eli hala tabancanın kabzasındaydı. Mike bir şey söyleyecekti ama öksürmeye başladı. Eliyle ağzını örttü, Sonra da dudaklarını sildi. "Buradan gideceğim. Eğer aklın varsa sen de öyle yaparsın, dilsiz. Bu kara ölüme benziyor." (*Mahşer (The Stand)*, s. 31)

⁴¹ Özakkaş, Tahir (2021). *Bütüncül Psikoterapi*. İstanbul: Litera Yayıncılık, s. 446

⁴² Volant, Eric, (2005). *İntiharlar Sözlüğü* (Çeviren: Turhan Ilgaz), İstanbul: Sel Yayıncılık, s. 282

Romanda kendisine yapılan tüm kötülük ve uygulanan şiddete rağmen iyilik yapmaktan vazgeçmeyen Nick, karakoldan ayrıldıktan sonra yolda tanıştığı Tom’la birlikte rüyasına giren Abigail Anne’nin davetine icabet etmek üzere Batı’ya doğru yürür. Yolda tanıştıkları Julie adlı işveli bir kadınla tanışsalar da kadının davranışlarını beğenmeyen Nick, tehditle kadını uzaklaştırır ve yola devam ederler.

Romanda Kara Adam (Randall Flagg), karargâhını Las Vegas’a kurmuş ve kötülük düşünen herkesi etrafına toplar. İsteddiği an kurt ve canavar kılığında girebilen bu sihirbaz adam salgının yaktığı bu kenti yeniden imar ederken savaş uçaklarını ve bombaları hazır hale getirir. İnsanlığı yok etme ortak amacı ekseninde kendisiyle fikir birliği olan ülkedeki tüm insanları etrafına toplar. Olayların farkında olan Abigail Anne, üç ajan gönderir. Bunlar Yargıç, Dayna ve Tomm’dur. Randall Flagg’in adamları Yargıç öldürür, Dayna yakalanınca intihar eder. Ancak Tomm kaçmayı başarır. Romanın sonunda Çöp Tenekesi, patlayıcılarla Randall Flagg ve adamlarının bulunduğu karargâhı havaya uçurur. Ayağı kırıldığı için Las Vegas’a gidemeyen Stu Redman, Tom sayesinde kurtularak Frannie’ye kavuşur. Bu arada Frannie’nin de bebeği olmuştur. Birbirlerine bu salgında nasıl sağ kalabildiklerini ve bir bebeğin doğmasının hikmetini sorarlar. Doktor ve Frannie arasında şu konuşmalar geçer:

“Artık Kaptan Trips’in değişken bir antijen gribi olduğunu sanıyoruz. Her tür gribin... eski griplerin... farklı bir antijeni vardır. İşte bu yüzden eskiden grip aşılmasına rağmen bu hastalık iki üç yılda bir tekrarları. A tipi bir grip salgını çıkardı. Hong - Kong gribi salgını örneğin. Sen bunun aşısını bulurdun. İki üç yıl sonra B tipi grip görülürdü. Başka tür bir aşı yaptırmazsan bu gribe yakalanırdın.” Dan söze karıştı. “Ama sonunda iyi olurdun. Çünkü vücudun sonunda kendi antikorlarını üretti.” (*Mahşer (The Stand)*, s. 132-133)

Romanın ana temalarından biri de insanoğlunun kendi türüne yönelttiği “şiddet”le kendi sonunu getirmeye yönelik çabasıdır. Salgın sona erdiğinde ve dünya eski düzenine kavuştuğunda insanoğlu, bu defa kendi iktidarını koruma içgüdüleriyle diğer insanları yok edecektir.

Romanın sonunda boş beşiklere bakıp ağlayan Frannie’ye doktor bebek ölümlerinin nedenini şöyle açıklar: “Belki de çocuklar süper – gripten değil, bu hastalığın neden olduğu bazı komplikasyonlar yüzünden öldüler. Bu pek hafif bir fark. Ama önemli olabilir.” Stu, “Bağışıklığı olmayan erkeklerden hamile kalan diğer kadınlar?” diye sordu. George, “onlar da çocuklarının aynı acı verici savaşa girdiğini görecekler,” dedi. “Bebeklerden bazıları ölecek sanırım... Kısa bir süre sonra Özgür Bölgedeki... bütün dünyadaki ceninler aynı durumda olacaklar. Yani bağışıklığı olan anne ve babalardan dünyaya gelecekler. O zaman her şey yoluna girecek. O arada Peter’e çok dikkat edeceğiz.”

Dan ekledi. “Yalnız biz değil. Bir bakıma Peter şimdi bütün Özgür Bölgenin çocuğu.” (*Mahşer (The Stand)*, s. 133)

Bebek ve çocukların salgın hastalıklarda genellikle taşıyıcı bir rol oynadığı bu yüzden ölümcül bir rahatsızlık yaşamadıkları sağlıkçıların ortak görüşüdür. Romanda da yazar, karakterler aracılığıyla bebeklerin süper gripten değil de onun neden olduğu bazı komplikasyonlar yüzünden ölmüş olabileceği ihtimalini hatırlatır.

Sonuç

Sonuç olarak Stephen King, kurgulamış olduğu *Mahşer (The Stand)* romanıyla yarattığı distopik dünyada iyilik ve kötülüğün mücadelesini anlatır. İyiliği savunanlar her zaman ve her yerde olduğu gibi güzelliği, barışı ve huzuru savunurken; kötülük peşinde

koşanlar şiddet ve savaş yoluyla toplumları kaosa sürükler. Abigail Anne'nin iyiliğin sembolü olduğu ve insanları barış içinde yaşamaya davet etmesine rağmen; Randall Flagg ve yanına topladıkları kötülüğü ve şiddeti savunarak insanlık üzerinde bir baskı kurmaya çalışır. Roman, sorunlar karşısında şiddet ve kötülüğü tek çözüm yolu olarak gören zihniyetleri de sorgular. Bu hem kişiler bazında hem de yönetimler anlamında tercih edilen bir yöntemdir. Bazı yönetimler, demokratik ve uzlaşmacı bir sistemi benimserken bazıları sert ve şiddete dayalı bir yönetimler iktidarlarını sağlamlaştıracaklarına inanır. Roman bir anlamda böyle de okunabilir. Salgın hastalıklar, ayrıca iktidar çatışmaları için de uygun ortamlar yaratır. Yazar, romanda bu çatışma yoluyla aynı zamanda politik eleştiri de yapar.

Kaynakça

- Aras, Harun (2019). “Soğuk Savaş Döneminden Günümüze Rusya'nın Nükleer Faaliyetleri ve Politikaları”, *Ankara Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 10 (2), 14-23
- Başoğlu, Murat (2016). “Antikor Fabrikası”, <https://www.fizikist.com/antikor-fabrikasi/> (Erişim Tarihi: 9 Mayıs 2021);
- Berkkan, Kürşad (2020), *Corona ve Virüs Savaşları*, İstanbul: Eftalya Kitap Yayınları, s. 10
- Beyza Servet Göncü (2007). *Antikorlar ve Kullanım Alanları*, Haliç Üniversitesi, Fen Edebiyat Fakültesi, Moleküler Biyoloji ve Genetik Bölümü, İstanbul, s. 20;
- Ceylan, Ömür. “Ölümün Unutulan Adı Veba”, http://turkoloji.cu.edu.tr/ESKI%0TURK%20%20EDEBIYATI/ceylan_veba.pdf, s.2. (Erişim Tarihi: 22/03/2022)
- DOI: 10.12658/human.society.7.14.M0214
- Göklem, Tekdemir Yurtdaş & Tevfika İkiz (2018). *Savaş ve Psikoloji*, İstanbul: Hiper Yayınları, s.15
- Güçyetmez, Ferdi T. (). “Değişen Savaş Konsepti ve Amerika'nın Savunma Politikası”, *Cambridge Review of International Affairs* 3(New War Consept):1-18 https://www.researchgate.net/publication/348885957_Degisen_Savas_Teorileri_Cercevesinde_savunma#fullTextFileContent
- Heidari, Ashgar (2020). *Levinasian Reading of Stephen King's Selected Novels and Novellas*, İstanbul Yeni Yüzyıl University Graduate School of Social Sciences Department of English Language and Literature, (Yayınlanmamış Doktora Tezi), İstanbul, s.1 <https://www.hurriyet.com.tr/kitap-sanat/irkci-politikalara-karsi-enstitu-41727405>
- John Hick, *Philosophy of Religion*, Englewood Cliffs, New Jersey, 1973, s. 36'dan aktaran
- Önal, Mehmet (2012). “Kötülük Problemine Epiktetos'un Mutluluk Öğretisiyle Bakmak”, *Felsefe Dünyası*, 2012 /2, Sayı: 56, s. 131
- Kant, I. (2006). Dünya Yurttaşlığı Amacına Yönelik Genel Bir Tarih Düşüncesi. Ö. Doğan, & G. Ateşoğlu (Ed.) *Tarih Felsefesi içinde* (s 30-47). Ankara: Doğu Batı Yayınları'ndan aktaran
- Karaçelik, Yetgül (2020). <https://www.evrensel.net/haber/400874/yazar-onur-gurleyen-distopyada-hayal-edilen-gelecek-fikri-daraliyor> 31 Mart 2020 (Erişim Tarihi: 30/01/2021)
- Karataş, Yaylagül Ceran (2017), “Ahlak, Siyaset ve Demokrasi Bağlamında Kötülük ve Şiddet” *İnsan & Toplum*, 7 (2) (Erişim Tarihi: 22/03/2022)
- Kardaş, Sedat (2019). “Divan Şiirinde Kötü Karakterler”, *Turkish Studies Language and Literature*, Volume 14 Issue 3, 2019, p. 1257, DOI: 10.29228/TurkishStudies.22919 ISSN: 2667-5641 Skopje/MACEDONIA-Ankara/TURKEY,
- King, Stephen (1999). *Mahşer (The Stand)*, (E Kitap), (Çeviren: Gönül Suveren), İstanbul: Altın Kitaplar Yayınevi, s. 10

- King, Stephen (2020). *Enstitü*, (Çeviren: Doğanay Banu Pinter), İstanbul: Altın Kitaplar
- Özakkaş, Tahir (2021). *Bütüncül Psikoterapi*. İstanbul: Litera Yayıncılık, s. 446
- Özden, Kemal&Özmat, Mustafa. (2014). “Salgın ve Kent: 1347 Veba Salgınının Avrupa’da Sosyal, Politik ve Ekonomik Sonuçları”, *İdealkent*, Sayı: 12, Nisan 2014, s. 82,
- Öztürk Durmaz, Emel (2013). “B Hücre Aktivasyonu ve Antikor Üretimi”, *Türkderm*, 47/1 (Özel Sayı), 24-27
- Pirrenne, Henri. *Ortaçağ Kentleri*, İstanbul: İletişim Yayınları, 2011.
- Sontag, Susan (2005). *Metafor Olarak Hastalık (Aids ve Metaforları)*, (Çeviren Osman Akınhay), İstanbul: Agora Kitaplığı, s. 8
- Tahiri, Emir (2020). “Koronavirüs yaklaşımı, kültürel farklılığı açığa çıkarıyor”, *Şarkul Avsat*, 13 Mart 2020, s.1 (Erişim Tarihi: <https://turkish.aawsat.com/home/article/2177946/emir-tahiri>)
- Volant, Eric, (2005). *İntiharlar Sözlüğü* (Çeviren: Turhan Ilgaz), İstanbul: Sel Yayıncılık, s. 282
- Yıldıztaş, Belma. (2010). *Jean Paul Sartre’da ve Albert Camus’de Özgürlük Kavramı*, Maltepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Felsefe Anabilim Dalı, Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi, İstanbul: s. 12

WOMEN EMPOWERMENT IN INDIA: MYTH OR REALITY

Priyanka Singh

Assistant Professor, Department of Economics, Shaheed Bhagat Singh College, Delhi
University

ABSTRACT

The Paper is an attempt to fill the informational gap that exists when it comes to myths and misconceptions related to Women Empowerment in Indian Scenario. Domestic Violence can be seen as a negation to Women Empowerment and it questions the very base of Women empowerment. Domestic Violence is a demonist tool used by the patriarchal Society to oppress and Exploit its women on one hand and to maintain their power and hegemony on the other. Domestic Violence against women is both spatial and temporal as it keeps changing its form as physical, sexual, mental or verbal torture from time to time. This Paper critically examines the laws that exist in India to protect its Women against Domestic Violence. The paper also tries to evaluate the current arguments that are pro and against the very notion of Marital Rape in India and evaluate this in context of the trends in Domestic Violence. The paper utilizes Government of India Official data from National Crime Record Bureau and National Family Health Survey to analyze the contemporary trends in Domestic Violence across Indian States. Finally we conclude by suggesting various solutions drenched towards both at Macro and Micro level to reduce the inhumane and derogatory treatment to which Indian Women are subject to.

Keywords: Women Empowerment, India, Domestic Violence, Marital Rape, Patriarchy.

SUICIDE IN BRAZILIAN PRISONS: AN INTRODUCTORY ANALYSIS ACCORDING TO DURKHEIM AND FOUCAULT

Gabriela Caixeta Gandolfi

Institute of Psychology – Universidade Federal de Uberlândia/Brazil

Maria Clara Perez Cazellato

Institute of Psychology – Universidade Federal de Uberlândia/Brazil

Peterson Elizandro Gandolfi

Postgraduate Program in Organizational Management of the Professional Master's Degree at
the Universidade Federal de Uberlândia/Brazil

ABSTRACT

Suicide is one of the leading causes of death in the 21st century, as evidenced by the World Health Organization in 2019. In Brazil, suicides are much more frequent inside than outside prisons; penitentiaries recorded 25.2 suicides per 100,000 prisoners, four times the rate of the general Brazilian population. The present paper aims to address the issue of suicides that occur in the Brazilian prison system, based on a critical analysis of Durkheim, who discusses the different types of existing suicides, as well as the subordination of individual cases to the social, political, and economic environment, and of Foucault, who analyzes the disciplinary society and the mechanisms used by the authorities to control the prison population. For this, as a methodological proposal, we opted for bibliographic research and documentary investigation for the suicide data in the National Council of the Public Ministry, National Penitentiary Department and the Brazilian Forum of Public Safety. It is possible to identify that, historically, Brazilian prisons have not been the focus of public policies, which contributed to the inadequate and improvised construction of prison infrastructure. In addition to overcrowding, the internal records of mistreatment of prisoners practiced by servers and, in other cases, among the internal groups themselves, resulting in massacres and rebellions, contributed to make prisons a very degrading and undignified environment. The theorists Durkheim and Foucault converge their ideas mainly on the issue of coercivity performed by social institutions and society exerts on individuals, especially on the prison population. In this sense, the main reasons that may be responsible for this self-extermination are the terrible conditions of the prison systems, such as overcrowded cells, mistreatment against the inmate population and the state negligence towards this group. This is something that should be rethought by the competent public authorities.

Keywords: Suicide; Brazilian Prison; Durkheim; Foucault.

**SOCIAL FUNCTION OF JUNIOR ENTERPRISES: PARTNERSHIP BETWEEN
APOIO – JUNIOR CONSULTANT AND NGO SOS-WOMEN&FAMILY
(UBERLÂNDIA/BRAZIL)**

Claudia Regina Braga da Cruz
SOS-Women&Family team.

Gabriela Stabile Lemos
Apoio – Junior Consultant, Business & Management Faculty at Universidade Federal de
Uberlândia/Brazil

Juliana Korndorfer dos Santos
Apoio – Junior Consultant, Business & Management Faculty at Universidade Federal de
Uberlândia/Brazil

Monayhá Percílio da Silva
Apoio – Junior Consultant, Business & Management Faculty at Universidade Federal de
Uberlândia/Brazil

Peterson Elizandro Gandolfi
Postgraduate Program in Organizational Management of the Professional Master's Degree at
the Universidade Federal de Uberlândia/Brazil

Suyane Darla de Almeida Rodrigues
SOS-Women&Family team

ABSTRACT

In Brazil, violence against women or gender violence has been perpetuated since the early days of colonization. The Covid pandemic has significantly affected people's lives, causing many people to have their activities restricted to the domestic environment. In the case of women, the confined conditions have led to even more cases of domestic violence. According to the Brazilian Forum for Public Safety, there was a 22.2% increase in the numbers of lethal violence in 2020 compared to the same period in 2019. Black women are the main victims in all issues related to female violence. The pandemic has inhibited many women from reporting the facts indicating that the numbers are much worse. The case to be studied is related in Uberlândia/Brazil where APOIO-Junior Consulting and the NGO SOS-Women&Family are located. In view of the growing demand for assistance, the need has been identified to strengthen the management and the capacities for action and planning of the respective NGO. Apoio Consulting is a non-profit organization composed of UFU students that specializes in business management consulting. SOS-Women&Family is an NGO that aims to intervene in a qualified, interdisciplinary way, by means of free services, in cases that require attention in markedly violent relationships, within the scope of gender, conjugal, and intra-familial relationships. During 06 months (2021), the Apoio Consulting team conducted an organizational analysis on the methods for the development of a strategic plan for the institution. The project was composed of an analysis of the sector and the market, a review of

the organizational culture, studies on the SWOT matrix, and the definition of tactical and operational goals defined based on the OKR methodology. Finally, there was the validation of the Business Canvas. As a result, there were learning gains, management improvement, enabling a new positioning of the organization in face of new challenges, especially in fundraising for project financing. In addition, the project provided a great opportunity for training for the team of students of the Junior Consulting in order to build leadership with more solid and engaged ethical values.

Keywords: Women Violence; Junior Enterprise; Brazil; University Extension.

PSYCHOMETRIC PROPERTIES OF TURKISH VERSION OF THE READINESS TO ENCOUNTER PARTNER ABUSE PATIENTS SCALE

Gülsüm Nihal ÇÜRÜK

PhD, RN, Associate Professor, Department of Nursing, Faculty of Health Sciences, Izmir University of Economics, Izmir, Turkey, ORCID:0000-0003-1862-7445

Ecem ÖZGÜL

PhD Student, RN, Research Assistant
Department of Nursing, Faculty of Health Sciences, Izmir University of Economics, Izmir, Turkey, ORCID: 0000-0002-1294-9446

Hafize ÖZDEMİR ALKANAT

PhD, RN, Assistant Professor, Department of Nursing, Faculty of Health Sciences, Giresun University, Giresun, Turkey, ORCID: 0000-0002-7714-9925

ABSTRACT

Objectives: Partner abuse is considered as a global public health problem with severe consequences. Healthcare professionals frequently encounter patients experiencing partner abuse and should be knowledgeable about how to respond to these individuals. The aim of this study was to examine the validity and reliability of the Turkish version of The Readiness to Encounter Partner Abuse Patients (READI-T) Scale.

Methods: A descriptive, methodological and cross-sectional design was used. The data were collected using a sociodemographic form and READI-T Scale between 13.12.2021-05.01.2022. The language and content validity, confirmatory factor analysis (CFA) were used to assess the validity of the scale. The scale's reliability was obtained using Cronbach's alpha coefficient, item-total correlations, and test-retest.

Results: The READI-T scale showed content validity indexes (CVI was 0.99) and adequate sensitivity. The factor loads in the self-efficacy sub-dimension ranged from 0.63 to 0.84, those in the emotional readiness sub-dimension from 0.82 to 0.91, those in the motivational readiness sub-dimension from 0.47 to 0.81, those in the partner abuse knowledge sub-dimension from 0.28 to 0.64. In CFA, it was inferred that the model had a good fit ($\chi^2/df=1.792$; GFI=0.88; CFI=0.94; RMSEA=0.050). A Cronbach's alpha value was obtained 0.92 for the entire scale.

Conclusion: READI-T scale is a valid and reliable measurement tool for Turkish nursing students.

Keywords: Partner abuse, Psychometrics, Students, Nursing

CRISIS EMERGENCY RESPONSE EFFICIENCY AND PALLIATIVE LOOTING VIOLENCE IN JOS COMMUNITIES

^{1,4}Ibrahim Kazeem AJADI, ^{1,2,5}Yahweh HASSAN, ^{1,3,6,7}Jesse C. NKWIRI, and ^{*1-}
^{3,4}Toyese OYEGOKE

¹Advocates for Good Governance & Economy, ²Health & Life Matters' Forum, ³Education Facilitators & Teenagers Orientation Forum, Pencil Team, Nigeria.

⁴Chemical Engineering Department, Ahmadu Bello University Zaria, Nigeria.

⁵Petroleum Engineering Department, University of Port Harcourt, Port Harcourt, Nigeria.

⁶Business Administration Department, Ahmadu Bello University Zaria, Nigeria.

⁷Mathematics Department, Foundations Academy Jos, Nigeria.

ABSTRACT

The COVID-19 outbreak emergence in late 2019 and its declaration as a pandemic by the World Health Organization in March 2020 rendered many countries helpless in terms of how to better manage the spike as everywhere lockdown. Many developing nations were caught unprepared not having a better strategy in place to better manage the spike. Which has resulted in economic hardship in developing countries due to the unexpected total/partial lockdown of economic activities. Government intervention across different states in the form of relief material distribution was reported to have been mismanaged. To better justify the validity of the said report and to also understand the factor that led the resident to loot the warehouse in their communities. Jos was considered as a case study in one of the locations in Nigeria where looting violence took place which also led to the loss of some lives during the contest for palliatives. 150 adult residents of Jos, including men and women, participated in this study. The study confirms that the relief material distribution was inefficiently carried out based on the data collected. Some of these include the absence of palliative distribution centres in many communities and a few people that received indicated they are not sufficient and were not efficiently distributed indicating bulk were politicized. The inefficient palliative distribution was seen to have largely promoted looting that took place. It was also deduced that the bulk of the participants indicated that other factors that motivate residents to loot the warehouse include food scarcity, hike in the food item price, lack of job, hunger for what to eat and a lot more. It is, therefore, necessary for the government to learn from present violence to design a better strategy for managing future pandemics in order to prevent any form of violence like looting, stealing, robbery and a lot more.

Keywords: Violence, Relief Material Management, Emergency Response, Looting, Crisis.

ECOLOGICAL VIOLENCE AND INDIAN ENVIRONMENTAL ETHICS: AN ECOCRITICAL STUDY OF ARUNDHATI ROY'S "THE GREATER COMMON GOOD"

Dr. Ankdeep Kaur Attwal

Assistant Professor, Department of English
Sri Guru Granth Sahib World University, (Pb.), India.

ABSTRACT

The paper seeks to study the ecocritical concerns in Arundhati Roy's "The Greater Common Good" (1999) and tries to establish the positioning of Roy as a staunch ecocritic and an environmentalist. Roy's text gives a comprehensive and critical view of the violence against environmental practiced in India since independence. The developmental projects initiated in newly independent India at the cost of environment, the Indian State's policies that adversely affect the poor, tribals and ecology, the disintegration and displacement of the communities leading to large-scale dissatisfaction with life and the resulting social turmoil form the major concerns of her writings. The whole idea here is to discuss her politics and the position from which she writes against the ecological violence. The study provides a brief analysis of theory and practice of ecocriticism, and of the selected text. An attempt has been made to situate the author in her socio-historical context. The paper establishes that ecocriticism is not just another way of reading a text in isolation from outer reality, but that it is a way of understanding our own relatedness to the globe we live on. Delving into humankind's engagement with nature in a literary work – the engagement which can be both overt and covert – is not only a very rewarding experience on a subjective level for a serious reader, such an act of reading also opens up ways of becoming sensitive to images of nature and also for problematising the idea of harmony between nature and humankind which is otherwise commonly taken for granted. The study suggests that Roy in "The Greater Common Good" projects how ecopolitics may determine the destiny of ecology and its people, and how human decisions can annihilate the earth with a single press of button.

Keywords: Ecocriticism, ecological violence, nature, culture, ecology, environmental ethics, anthropocene narrative.

Since its inception, literature has had an enduring relationship with nature. Delving into humankind's engagement with nature in a literary work – the engagement which can be both overt and covert – is not only a very rewarding experience on a subjective level for a serious reader, such an act of reading also opens up ways of becoming sensitive to images of nature and also for problematising the idea of harmony between nature and humankind which is otherwise commonly taken for granted. The paper seeks to study the ecocritical concerns in Arundhati Roy's "The Greater Common Good" (1999) and tries to establish the positioning of Roy as a staunch ecocritic and an environmentalist.

Close readings of "The Greater Common Good" reveal that because of Roy's sensitivity towards environment, the text engages with issues, which form the core of ecocriticism. The text gives a comprehensive and critical view of the ecological violence prevailing in the country since independence. The developmental projects initiated in newly independent India at the cost

of environment, the Indian State's policies that adversely affect the poor, tribals and ecology, the disintegration and displacement of the communities leading to large-scale dissatisfaction with life and the resulting social turmoil form the major concerns of her writings. The whole idea here is to discuss her politics and the position from which she writes. Such readings have received tremendous encouragement in the last about forty years because of the looming spectre of global warming and imminent climate change making our globe an extremely risky place for the survival of all kinds of life forms.

In the present research paper, an attempt has been made to study Arundhati Roy's "The Greater Common Good" from ecocritical perspective. As the selected essay has been published in various journals, so for the current study the one published in *The Cost of Living* (1999) has been used. The study provides a brief analysis of theory and practice of ecocriticism, and also of the selected text. A textual analysis of the essay has been done, while adopting the approach of rhetorical criticism. An attempt has been made to situate the author in her socio-historical context. Wherever possible, the contemporary relevance of the issues raised by the author has been pointed out by looking beyond the texts and relating their insights to the contemporary situation. This has been done with the acute awareness of how ecocriticism is not just another way of reading a text in isolation from outer reality, but that it is a way of understanding our own relatedness to the globe we live on.

Although 20th and 21st century witness violence in its many manifestations – in the form of world wars, civil wars, communal violence, gender-based violence and many other life-threatening clashes, the ecological violence is the one which has not only resulted in threat to human life, but also to every species on this earth. The mindless, reckless destruction of ecology either on the name of development or on the name of gaining or retaining political and economic power has created an impending danger to the entire planet. Another important aspect, worth mentioning here is that the ecological violence is not a direct violence against the subject; rather it is induced indirectly against the environment due to human greed for power and money. May be due to this indirect nature, when we talk about violence, the violence against environment is usually not taken into consideration and the discussion remains limited to the violence caused by sharp edged weapons or the technologically rich weapons, specifically in wars. In this paper, an attempt has been made to understand and to bring to the fore the violence against environment caused by human avarice. For this, the selected text is studied from ecocritical perspective to understand the ecological violence practiced in Independent India and to highlight the shifting ecological paradigms in the Indian culture.

Ecocriticism, which takes an "earth-centred approach to literary studies," as Glotfelty argues in the "Introduction" to *The Ecocriticism Reader* (1996: xix) has emerged as an important area of inquiry in the field of literary studies. Given the fact that destruction of biodiversity, depletion of valuable natural resources, proliferation of exploitative technologies, pollution and accelerated warming of our planet leading to perceptible climate change with ruinous consequences are no longer mere fictions but these are the issues which are being debated owing to their acutely felt immediacy by scholars from almost all fields of knowledge. Literary theory also, in its ecocritical avatara, engages with all these issues as represented in literary works. Thus it is clear that ecocritical approach is inherently plural as it draws on insights provided by earth sciences, philosophy, postcolonial theory, economic theory, sociology, anthropology, ethics, gender studies and political theory. Ecocriticism, in a nutshell, is an environmentally oriented approach to reading of literary works which focusses on

representations of nature and interactions between environment and human culture and how these interactions impact the overall tenor of life.

However, the legitimacy of ecocriticism, like that of nature writing has often been questioned by professional scientists who study complex phenomena like climate change and global warming and so on. They allege, and not without some justification, that ecocritics and nature writers are ill-informed and they often articulate ecocalypse in their writings, perhaps from a position of ignorance about scientific facts. This has been pointed out by Adam Trexler in “Meditating Climate Change: Ecocriticism, Science Studies, and Hungry Tide” (2014). Trexler suggests that in the last thirty years, over two hundred novels dealing with anthropogenic climate change have been published and nearly all these novels “shift the fictional climate for the sake of drama” (205). Trexler alleges that in focusing on a few characters in a limited setting, mostly in a metropolis, and in holding fraudulent corporations, corrupt governments or capitalism responsible for climate change, these novelists do not only dish out alarmist dystopias, they are also able to avoid writing about other current problems people face every day in the uncertain present. These authors also very conveniently avoid talking about the havoc that climate change is causing to people in the developing world. He calls such anthropocentric writing as contemporary canon in nature writing.

Trexler finds faults with ecocritics also, whom he blames for eliding “the climate change novel” for different reasons. He finds that the most well-known ecocritics such as Jonathan Bate, Lawrence Buell, Dana Phillips, Greg Garrard, and Timothy Morton have invoked climate change as a part of environmental crisis without saying much about its causes, remedies and how literature might engage it, and what kind of effect such engagement will have on the narrative.

Such evasions do mesmerise ecocriticism.

The main aim of the paper is to throw light on how ecocriticism is a way of investigating the environmental crisis by establishing connections between the physical environment, culture and literature. Ecocriticism, as has already been hinted at, breaches disciplinary boundaries in its eclectic thrust. Undergirding ecocriticism are the views of environmental ethicists like Arne Naess, the founder of deep ecology movement, Lawrence Buell who talks about challenges faced by ecocriticism, and of postcolonial thinkers such as Rob Nixon, Ramachandra Guha, Amitava Ghosh and others like them who scoff at environmentalism as a movement mandated by the West. Making its way through the conflicting claims made by various ecocritics about the aims of ecocriticism, it can be suggested that since the aims of ecocriticism are not to engage with the texts merely as an academic activity, but to bring about a transformation in how humans cognize and configure themselves in relation to nature. This immediately brings to mind Sartre, who in *What is Literature?* (1948), foregrounds the function of literature by raising two basic questions. The first question is what the writer wants to say in the text and if it is “worth the trouble of being communicated?” (22). The second question pertains to what aspect of the world the writer wants to disclose and what change does he “want to bring into the world by this disclosure?” (23). The paper also raises such questions in relation to Arundhati Roy’s “The Greater Common Good”. In raising such questions the ecocritical perspective tends to communicate the urgency of environmental issues and how literature can bring the required cultural change which perhaps may prove to be a step towards, if not a solution to environmental problems, then at least it may prove to be a desirable step towards according greater significance to environment while framing long term policies for development.

Since Arundhati Roy is an Indian author and raises voice for the Indian landscapes, hence it becomes important to consider the way environment has been cognized in the Indian philosophical tradition. The Indian philosophical traditions, especially *advaita*, lay emphasis on the oneness of the entire creation. The philosophical underpinnings of Sanskrit literary tradition lay emphasis on environmental wisdom which must inform the conduct of an individual. A whole system of environmental ethics can be derived from the Sikh scriptures. Insights gleaned from Indian scriptural and epic literature enrich the tenets of ecocriticism developed by the Western scholars.

In India, with the advent of modernity first under the British rule and then owing to its triumphal march in the Post-Independence period, economic growth took precedence over everything else. Most developmental projects initiated and executed during the last about one hundred and fifty years or so were pitted against environment in general. Utter disregard for ecology marked their initiation and execution. As a result, nature itself was rendered a tool for furthering economic agendas aimed at maximizing profit, something which proved to be deeply flawed as such an economic model not only exacerbated already existing economic disparities but it proved extremely detrimental to environment as well. With the Indian society getting gradually transformed from oikonomic – a household wisdom of living harmoniously with the nature – to economic society, most considerations for nature and ecology were given a go by. As a writer-activist, Roy has remained very active in espousing the cause of the marginalized sections of the society and as an environmentalist she espouses what Madhav Gadgil and Ramachandra Guha call as the “environmentalism of the poor”, which is evident in “The Greater Common Good” in which she lambasts the Indian government for its penchant for constructing big dams.

Although Arundhati Roy gained a lot of fame as an author with her debut novel *The God of Small Things* (1997), her reputation as an environmentalist rests on the way she deals with the environmental issues in her writings. Her environmental ethic which can be envisaged from her fictional and non-fictional works, which center around the idea that in the name of the common good, the State often allows such projects which have an extremely detrimental impact on environment and which lead to dispossession of people, especially the tribals. As an activist, Roy not only champions the cause of the displaced and dispossessed tribals, but also plays an active role against neo-imperialism and neo-liberal policies which lead to empowering just a privileged few at the cost of millions of people who are impoverished and dispossessed by such policies. In her writings, Roy gives ample evidence of the systems view of life which emanates from her ethical stance toward environment. Her texts advocate the urgency to adopt a systems view of life. However, the adoption of such a stance requires a radical shift in our ideologies and the praxis deriving from them.

In fact, it is Fritjof Capra, who in his *Web of Life* (1996) advocates that only a systems view of life can properly address the concerns of sustainability of development and conservation of all forms of life. The core value of such a view of life is a holistic perspective which neither creates hierarchies, nor binaries. Such a systems view of life can be inferred from Roy's works also.

In “The Greater Common Good” she presents a critique of Sardar Sarovar Dam at Narmada River. “The Greater Common Good” is a well-researched document on the outcome of the dam construction industry. Her critique also focuses on the ideologies and institutions associated with the developmental projects. Neoliberal growth is shown to be pitted against

nature as well as people. In her critique of the developmental project, she portrays them as essentially profit driven projects. Perhaps, such projects help imposing domination and exploitation of natural resources.

In 1999, Roy travelled to the Narmada valley and this visit to the valley made her realise the zeal of the struggle waged by the Narmada Bachao Andolan (NBA) activists. She realised that the government documents which are classified as secret documents hide various aspects regarding displacement, rehabilitation, hydrology, drainage, water-logging, catchment area treatment and politics. Perhaps, the State agencies were working with an open eye on the benefits and were blind to all other considerations. Roy laments that the downtrodden and the ecological concerns do not exist for the rich and the State and the common people, mesmerised by the rhetoric of the development behave like “wonderful, willing, well-behaved, gullible subjects” (CL 95).

Unfortunately, these projects are represented as the essential aids to the development of the country which needs sacrifice from the citizens. In “The Greater Common Good” Roy quotes Jawaharlal Lal Nehru: “If you are to suffer, you should suffer in the interest of the country” (7). With these words the first Prime Minister of Independent India presses the button which blasts the mountain and annihilates the ecology of the Narmada valley. Hence, the costs of the Narmada Valley Development Project in terms of displacement of people and ecological damage are justified in the name of “sacrifice”. In fact, the idea of “sacrifice” accords a sort of religious or moral justification to the Project which led to making numberless people homeless and caused irreparable damage to the ecology of the region.

Like Arundhati Roy, other writers such as Madhav Gadgil and Ramchandra Guha have also hold Jawahar Lal Nehru responsible for this *lassiez faire* policy with its potential to cause environmental crisis. Perhaps, Nehru’s decision to dam the river is a continuation of colonising attitude of the State which gives the ruler the right to control, bend and break the smaller things for the attainment of higher, but quite often elusive objectives. The adoption of neoliberal policies in the 1980’s under the dictates of the IMF, the World Bank and WTO further strengthened this colonising impulse. The liberalised economic regime paved way for the entry of giant multinational corporations in infrastructure and consumer goods industry in particular. These MNCs have only one agenda, which is immediate profit.

Roy points out how the State’s projection of benefits of dams is miles away from actual benefits:

We have three thousand six hundred dams that qualify as Big Dams, three thousand three hundred of them built after independence. One thousand more are under construction. Yet one-fifth of our population—200 million people—does not have safe-drinking water and two-thirds—600 million—lack basic sanitation. (14)

She suggests that the development that fulfills the basic necessities of people is the actual requirement of the nation instead of the big dams.

Narmada Valley Development Project which is perhaps the most ambitious river valley development project, has deprived farmers of water, land and irrigation. Dam-construction which is being discarded in the First World, is being encouraged in the Third World so much so that, the funding agencies like the World Bank are prepared to finance such projects in the Third World Countries even before the environmental clearances are granted. Roy points out: “The bank was ready with its chequebook *before* any costs were computed . . . *before* anybody had any idea of what the human cost or the environmental impact of dam would be! (emphasis

given in the original text)” (28). Such a hasty decision suggests that the World Bank is least bothered about the environmental impact of the project. Roy further explains how the aid given to these countries goes back to the First World in the form of the payment made for outdated machinery, arms and ammunition and the like. In the context of India, Roy quotes the World Bank Annual Report which says that: “Over the last five years (1993 to 1998) India paid the Bank \$1.475 billion dollars more than it received” (29).

Roy points out that the State has not commissioned any survey to evaluate the benefits of these dams. She mocks at the fact that the State has the detailed data of food grain production, bauxite mined in a year, National highways constructed, stock exchange, value of rupee, cricket matches and other such issues but the Government of India does not have any data of loss that the citizens of India and ecology have incurred due to the construction of these dams.

Roy calculates that at least 33 million people have been displaced out of which a huge percentage is that of the tribals. She sarcastically comments: “The ethnic “otherness” of their victims takes some of the pressure off the nation builders” (18-19). While highlighting the indifference of the State and the privileged class towards the small things, Roy quotes Morarji Desai who once remarked at a public meeting: “We will request you to move from your houses after the dam comes up. If you move, it will be good. Otherwise we shall release the waters and drown you all” (13). Desai’s words represent the inhumanity of the State policies which focus on the development of nation without any consideration for the lives of its common citizens. Dams which are “the Temples of Modern India” (13) have not only displaced and destroyed ecology but have also taken control of small, traditional systems that the tribal communities managed for thousands of years.

Roy delineates how these projects, besides the displacement of tribals, ruthlessly exploit natural resources and redistribute them to a favourite few. Narmada which flows from three States – Madhya Pradesh, Maharashtra and Gujarat passes “through 1,300 kilometers of beautiful, broad-leaved forest and perhaps the most fertile agricultural land in India” (25) and houses twenty-five million people who depends on the valley for their living. She records that in 1946, Nehru laid the foundation stone of 49.8 meters high Sardar Sarovar Dam; however, the dam planners in Gujarat suggested a much bigger dam on the basis of new topographical maps of the river basin which resulted in a dispute over water distribution among the three States. So, the Central Government set up the Narmada Water Disputes Tribunal in 1969. The tribunal assesses 28 MAF flow of water which is to be distributed among the three states. Roy here draws attention towards the politics of ecology. She points out the rejection of actual data of 22.69 MAF assessed by the tribunal. She writes that the Narmada is “legally bound by human decree” (27) to produce water according to the orders of the government of India.

The Narmada Sagar Dam and Sardar Sarovar Dam are the two big dams that hold more water than any other dam in India. In order to justify these projects and the harm they do to ecology, the State took plea of providing drinking water to Kutch and Saurashtra, the fact which was not mentioned earlier in the Narmada Water Disputes Tribunal. Roy points out how the water of the Sabarmati and the Mahi which flows closer to these areas has been dammed and diverted to Ahmedabad, Mehsana and Kheda; and the thirst of Kutch and Saurashtra is planned to be quenched by the waters of Narmada. In 1991, the State declared that the Sardar Sarovar Canal would provide drinking water to 8,215 villages. It is noteworthy here that 236 villages out of 8,215 are uninhabited. The data, however, remains fluctuating according to the needs of

the State. Similarly, the Sardar Sarovar Project that is claimed to produce 1450 Megawatts of power actually produces 50 Megawatts only.

In such an exploitative scenario, the tribals who are closely associated with environment and supported by the activists like Medha Patkar, “had resolved to lay down [their] lives for the river” (38). They went on indefinite hunger strike which captured the attention of the press and environmental activists in Washington. Activism at international level pressurised the World Bank to intervene and institute an Independent Review of the Sardar Sarovar Projects, something which is unprecedented in the history of the Bank. Roy comments that the Morse Committee in 1992 and later Pamela Cox Committee recommended that the project is flawed and has not taken into account the human and ecological concerns, thus, making the Bank to pull out of the Sardar Sarovar Project. But the struggle for the Narmada continued as the government of Gujarat decided to raise the 200-million-dollar shortfall on its own.

The impact of the dam on environment and the people proved severe. In the 1994 monsoon: “the level in the reservoir rose and water smashed down on the other side of the dam, 65,000 cubic meters of concrete and 35,000 cubic meters of rock were torn out of a stilling basin, leaving a crater sixty-five meters wide. The riverbed powerhouse was flooded” (48). Not only the people lost their livelihood but their entire social life was also upset as they were scattered to separate rehabilitation sites. Roy argues that the deplorable conditions of resettlement sites and starvation have adversely affected their lives to such an extent that they wish their sick babies to die instead of living such a life.

Roy often mixes stories with facts as is evident when she narrates an incident of one such man whose “mind was far away from the troubles of his sick baby. He was making me a list of the fruit he used to pick in the forest. He counted forty-eight kinds” (53). These people now cannot afford even a single fruit. These once self-sufficient and free people have to relearn how to live being impoverished. In fact, in this grim story of this man is hidden another tale, that is how the dam has destroyed fruit biodiversity in the affected areas.

She relates another story of Deviben, a widow whose land has been acquired for dam construction and later given to the Swami Narayan Trust which runs a little school and cultivates rest of the land. Similarly, in the village of Gora, blocks of flats were built on the acquired land which later were hired by Jai Prakash Associates, the dam contractors, for a nominal fee and lent further “for Rs. 32,000 a month” (62). Undoubtedly, these stories of individual sufferings add a razor's edge to Roy's criticism of the big dams.

Roy gives the example of the village Samraj where the land is allotted to the displaced dalits and tribals of Jalud. This allotted land is now acquired by S. Kumars “(textile tycoon turned national-builders)” (57) without paying any compensation to the owners. The land is actually a grazing field, the loss of which makes villagers to sell their livestock. After selling their goats and buffaloes, the villagers have to grow rice, wheat and cucumber on the banks of a small lake which gets rich silt when the water level recedes. Even this silt is taken away by the State from the banks of lake to beautify the stony land.

Roy dubs all this as “Fascist Maths” (58). She questions the displacement of 2,00,000 people in order to take water to 40 million people. The displaced people became landless overnight and without any consideration for the ecology, the construction work progressed rapidly.

Not only this, the ancient Shoolpaneshwar temple also submerged in the reservoir. Perhaps, the State “thinks nothing of destroying the sacred hills and groves, the places of

worship, the ancient homes of the gods and demons of the Adivasi” (63). Thus, the valley in which fossils, microliths, rock paintings and “uninterrupted record of human occupation from the Old Stone Age” (63) could be found, is submerged in water.

Roy exposes the preposterousness of the government to create a niche for the aquatic and terrestrial fauna affected by the dam. For setting up a wildlife museum in Kevadia colony and the Shoolpaneshwar Sanctuary, ostensibly for providing a new habitat to the animal species after destroying their original habitat, more people had to be displaced from these sites, as these people cannot be counted as dam oustees, hence are not eligible for compensation. Not only this, but the Hilsa fish, the species that cannot breed artificially is also wiped out from the Cauvery River in South India.

Besides this, Roy points out that the traditional crops which need less water have been replaced by “water-guzzling cash crops” (68). Also, irrigation with canal water raises the level of the water table leading to salinisation. This decreases the productivity of the soil and makes it toxic. Moreover, the concrete grid of canal replaces the natural drainage in the command area. So, an artificial drainage is required which leads to more forest depletion and damage to sensitive ecology. The construction of artificial drainage system adds more to the construction cost which is not included in the cost of the dam project.

Roy further criticises the State’s proposal to overcome the complexity of water management; the State suggests that “*all groundwater and surface water supplies are managed by the single authority* (emphasis given in the original text)” (73). In fact, vesting of all authority in a single body gives the power to a single authority to decide how to manage water and what to do with it. She points out that the local farmers cannot grow sugarcane as they cannot use the canal water. However, licenses have been given to “ten large sugar mills right near the head of the canal” (74).

Furthermore, the irrigation efficiency which is fixed at 60 percent, perhaps will be 35 percent because of surface evaporation and leakage, thus irrigating only half of the command area. Despite all these flaws, the Sardar Sarovar Dam was inaugurated on September 17, 2017 i.e. after 56 years of futile struggle and agitation by NBA activities.

As a conclusive remark, it can be said that Roy in “The Greater Common Good” projects how ecopolitics may determine the destiny of ecology and its people, and how human decisions can annihilate the earth with a single press of button. She raises a pertinent question: “How you can snatch a river away from one and gift it to another. How you can green a desert, or fell a forest and plant one somewhere else. You use caprice to fracture a people’s faith in ancient things—earth, forest, water, air” (79). Ben J. Richardson in “Anthropocene Micro-narratives: Arundhati Roy and the Ecology of Small Things” (2013) suggests that Roy’s methodology is “what Bruno Latour describes as the practice of “taking account”, whereby members of a social collective “speak for” those entities – whether sentient or otherwise – that cannot represent themselves . . . . Roy engages in this form of literary ecology, attempting to bring together those voices elided with prevailing Anthropocene Cultural narratives” (3). Roy’s writings – fictional and non-fictional project her concerns for the ecology, the outcastes, women, Adivasis, the poor and those who are denied a voice.

Works Cited:

Capra, Fritjof. *The Web of Life: A New Scientific Understanding of Living Systems*. Anchor Books, Random House Publishers, 1996.

- Glotfelty, Cheryl and Harold Fromm, eds. *The Ecocriticism Reader: Landmarks in Literary Ecology*. University of Georgia Press, 1996.
- Richardson, Ben J. "Anthropocene Micro-narratives: Arundhati Roy and the Ecology of Small Things." Duke University, 2013. sites.fhi.duke.edu/anthropocene/files/2013/03/Anthropocene-Micronarratives1.pdf. Assessed 28 September 2014.
- Roy, Arundhati. "The Greater Common Good". *The Cost of Living*. Modern Library, 1999.
- . *The God of Small Things*. Flamingo, 1997.
- Sartre, Jean-Paul. *What is Literature? And Other Essays*. Harvard University Press, 1988.
- Trexler, Adam. "Mediating Climate Change: Ecocriticism, Science Studies, and Hungry Tide". *Oxford Handbook of Ecocriticism*, edited by Greg Garrard, OUP, 2014, pp. 205-224.

THE ROLE OF NURSES IN DETERMINING AND PREVENTING VIOLENCE AGAINST WOMEN, CHILDREN AND INFANTS

Asst. Prof. Dr. Hatice Ceylan

Department of Nursing, Bucak School of Health, Burdur Mehmet Akif Ersoy University, Burdur, Turkey; PhD ORCID ID: 0000-0001-6423-6010

Assist. Prof. Dr. Halil İbrahim Taşdemir

Department of Nursing, Bucak School of Health, Burdur Mehmet Akif Ersoy University, Burdur, Turkey; PhD ORCID ID: 0000-0001-9893-356X

ABSTRACT

Nurses play an important role in identifying and supporting women who have experienced violence or abuse. However, studies evaluating the effectiveness of educational interventions for violence against women are scarce.

Aim: The purpose of this review is to examine the role of nurses in identifying and preventing violence against women, children and infants.

Methods: The articles to be included in the study were published in the databases of Science Direct, Web of Science, Springer Link, The Networked Digital Library of Theses & Dissertations, Ovid, CINAHL, Pubmed, Cochrane library, Proquest, without year limitation. The search was conducted in English using the terms “violence, nurses, clinical trials”. The titles and summary of the studies were reviewed by two researchers and five studies were included in the review.

Results: In the studies, it has been seen that many cases of violence have been detected thanks to the attention of nurses who are closely involved in the care of women, children or babies who are exposed to violence when they apply to a health institution. In addition, it has been observed that nurses who have taken courses on violence in their education are more careful in this regard.

Conclusion: In the studies included in the review, it was emphasized that the role of nurses, who applied to the health institution and could determine the types of violence, regardless of the reasons for not reporting, is very important.

Keywords: Violence, nurses, clinical trials

1. Introduction

Violence against women, children and infants is one of the social problems that we hear every day in the media, with judicial events around us, and that can appear in any society and at any age, regardless of any language or religion

Healthcare professionals have opportunities and responsibilities to reduce violence by identifying, preventing and informing. However, the problems experienced due to concealing the violence or not reporting the incident due to the health personnel's lack of knowledge and time, lack of skills, prejudice or abstention are an important obstacle in preventing and reducing violence

2. Method

2.1. Aim

This review aims to to examine the role of nurses in identifying and preventing violence against women, children, and infants.

Research questions;

1. What is the role of the nurse in determining and preventing violence against women?
2. What is the role of the nurse in determining and preventing violence against children and infants?

2.2. Research Design

This systematic review was prepared and presented according to the Cochrane guidelines (J Higgins, 2011).

2.3. Research Strategy

In order to identify the studies on the determination and prevention of violence against women, children, and infants, articles were searched in English. The articles to be included in the study were published in the databases of Science Direct, Web of Science, Springer Link, The Networked Digital Library of Theses & Dissertations, Ovid, CINAHL, Pubmed, Cochrane Library, Proquest, without year limitation. The key words are “Violence, nurses, clinical trials”. Inclusion and exclusion criteria for studies were determined according to the PICOS method. PICOS consists of population (P), administration (I), comparison group (C), study results (O), study design (S) (J Higgins, 2011).

Inclusion criteria;

- P: $\geq$ women, children, infants
- I: studies on violence
- C: Studies on the role of nurses in dealing with violence
- O: studies evaluating violence
- S: randomized controlled trial or experimental studies

Exclusion criteria;

- P: $\leq$ studies that did not include women, infants and children
- I: Studies not related to violence against women, children and infants
- C: Studies on the role of nurses in not dealing with violence
- O: Studies not evaluated to violence against women, infants and children
- S: non-randomized controlled trial or non-experimental studies

Because of the search, 802 studies were found. In the first stage, duplicate studies are deleted. Then, studies that did not comply with the title or abstract were removed, Full-text studies that met the inclusion criteria were reviewed, and at the final stage, studies that did not meet the inclusion criteria were removed and six studies were included in the review (Figure1).

2.4. Evaluation of the Risk of Bias

The two authors using the Cochrane Risk of Bias Assessment tool assessed the risk of bias of studies. Cochrane Risk of bias criteria;

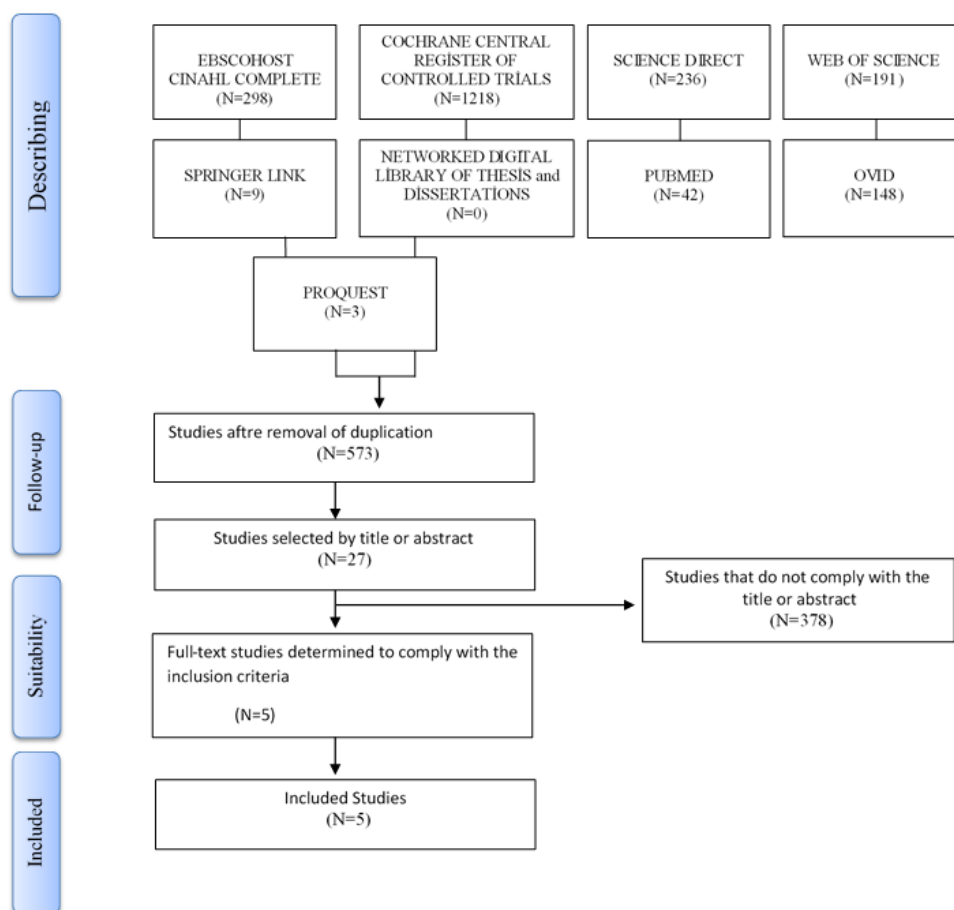
- Randomization pattern (selection bias)
- Hiding randomization information (selection bias)

- Blinding participants and staff (performance bias)
- Blinding in outcome evaluation (identification bias)
- Incomplete results data (loss bias)
- Selective reporting (reporting bias)
- Other biases

In the included studies, the risk of bias was assessed at three levels: low, uncertain, and high (JPT Higgins, Altman, & Sterne, 2017) (Figure 2).

Five studies were included in the review, but as one study was a pre-post test, no risk of bias was assessed. In one study, the risk of uncertain bias was decided according to the randomization method. Concealment of randomization information was considered sufficient in three studies, and an uncertain risk in one study because the method of randomization was not specified. Due to the nature of the interventions, it is difficult to blind participants in studies. Blinding participants was assessed as uncertain risk in all studies. Blinding outcome assessment, loss bias, reporting bias, and other biases were considered low risk.

Figure 1. Study selection flowchart (Moher, Liberati, Tetzlaff, & Altman, 2009)

Figure 2. Risk of bias assessment: +, low risk;?, uncertain risk; -, high risk

	Randomization pattern (selection bias)	Hiding randomization information (selection bias)	Blinding participants and staff (performance bias)	Blinding in outcome evaluation (identification bias)	Incomplete results data (loss bias)	Selective reporting (reporting bias)	Other biases
Angel et al., 2020	?	-	?	+	+	+	+
Merrill et al., 2019	?	?	?	+	+	+	+
Hooker et al., 2021	+	+	?	+	+	+	+
Vijayalakshmi et al.,2021	+	+	?	+	+	+	+
Silva et al., 2015	+	+	?	?	?	+	+

3. Results

3.1. Properties of included studies

Five studies with sample sizes ranging from 68-303 meeting the inclusion criteria were included in the review. Studies were conducted in Australia, India, Brazil, Texas and the United States of America. In three of the studies, nurses were trained and the situation was evaluated before and after (Angel et al., 2020; Hooker et al., 2021; Vijayalakshmi et al., 2021). In the other two studies (Silva ve ark., 2015; Merrill et al., 2020) the role of the nurse in detecting violence was investigated. When we look at the types of studies, three studies (Angel et al., 2020; Merrill et al., 2020; Vijayalakshmi et al., 2021) randomize kontrollü çalışma, bir çalışma (Silva ve ark., 2015;) semi-experimental and a study (Hooker et al., 2021;) pre-posttest is study (Tablo 1).

Tablo 1. Features included in the review

Author, year, Country	Study design	Population	Intervention	Control Group	Measuring tool	Results
Angel et al., 2020 Texas	randomized controlled study	Age 10-23 years students (303)	The 8-week internet-based programs were available on two separate websites. Participants were given the URL address(es) of their assigned programs and could access them asynchronously on any internet-connected device. Each week, 7e9 new activities were released on each website.	149	Child Opportunity Score The perpetration of violence assessment	The study supports the use of internet-based platforms to deliver violence prevention programs.
Hooker Et al., 2021, Australia	A cross sectional research	Australian community based Maternal and Child Health nursing workforce.	Survey questions explored nurse characteristics, knowledge and 'preparedness' to complete intimate partner violence work and previous violence training	233	Proportional group differences were analysed using Chi square test of independence	In particular, opportunities are needed for rural nurse training, delivered locally and tailored to rural needs and context. Nurse co-ordinators are key leaders to achieving sustained nurse intimate partner violence practices.
Vijayalakshmi et al., 2021 India	Randomized controlled trial	68 nurses	The experimental group was provided eight interactive sessions based on a Nursing Module on abuse among women with mental illness. The assessments were done in both groups at baseline, after the intervention, at three months and six months.	34	The data was collected using a self-rated questionnaire and case vignettes.	Results showed that training had a positive impact on nurses' knowledge and skills related to violence against women with mental illness. Therefore, it is necessary to provide continuous training on this issue to help nurses in providing holistic care to this vulnerable population.
Silva et al., 2015, Brazil	Cross-sectional, exploratory study with a quantitative approach	26 nurses	Data were collected through a self filling out the form containing information about the training of nurses to address women victims of violence.		Data were tabulated and analyzed using computerized process, using the Excel program. Analyses were quantitative and descriptive through the calculations of absolute and relative frequencies.	a better approach to the issue is needed in nursing to train nurses in quality care, since the consequences of violence against women can cause irreparable damage.
Merrill et al., 2020 United States	randomized controlled trial	aged 15–24 years adults	The trial was designed to assess the impact of a peer mentoring intervention on viral load and other HIV-related out- comes among AYA living with HIV	Kontr ol grubu yok	Violence measures were adapted from the ICAST-C and the WHO Multi-Country Study on Women's Health and Domestic Violence.	Study findings show the importance of developing targeted prevention and response efforts that are tailored to the youth's sex and the perpetrator type

4. Discussion

In this systematic review, the results of five studies examining the role of the nurse in determining and preventing violence against women, children and infants are summarized.

In most of the studies, it was examined whether the nurses had previously received training in detecting violence. In addition, nurses who received and did not receive training were compared. In all five studies, it was observed that nurses who had previously received training on violence were more effective in diagnosing violence.

According to the literature, nurses have a very important role in determining violence. Also a better approach of the theme in nursing is needed, not only in degree, as well as continuing education in order to effectively empower nurses to an approach with quality, since the consequences of violence against women, children and infants can cause psychological damage and irreparable physical. Similar results were found in the studies included in the review.

5. Limitation

The limitations of this systematic review are the inclusion of quasi-experimental and pre-posttest studies, due to the limited number of randomized controlled studies investigating the role of nurses in identifying and preventing violence against women, children and infants.

6. Conclusion

In this study, the role of the nurse in determining and preventing violence against women, children and infants was examined and provided A-level evidence in the evidence pyramid. The result of the systematic review of five studies showed that continuous training of nurses is an effective method in determining and preventing violence. It is expected that patients, healthcare professionals, academics, institution managers and all individuals will benefit from the results of the study. Institutional policies should be developed to ensure that nurses, who play an important role in detecting violence, receive training on violence.

It is thought that academicians will have information about the role of nurses in preventing violence and contribute to their systematic planning in different methods and patients. In addition, the results of the study add important information to the literature. The results are a guide for future researchers and will provide appropriate planning for research design. In the national and international literature, it is recommended to increase the number of randomized controlled studies examining the role of the nurse.

7. References

- Vijayalakshmi P, Gandhi S, Nikhil Reddy SS, Palaniappan M, BadaMath S. Empowerment of nurses' knowledge and skills on violence against women with mental illness: A randomized controlled trail. Arch Psychiatr Nurs. 2021 Jun;35(3):261-266. doi: 10.1016/j.apnu.2021.03.005. Epub 2021 Mar 16. PMID: 33966790.
- Silva, Liliane & Franca, Talita & Ferreira, Dalvacy & Dos Santos, Wendel & Silva, Catarina. (2015). The Nurse's Role in the Care of Women Victims of Violence. American Journal of Medical and Biological Research. 3. 78-81.
- Randa, Moreoagae & Mokoena, J. (2019). The Role Of Nurses Regarding The Care And Support Provided To Victims Of Gender-Based Violence. Gender and Behaviour. 17. 8.

- Guruge, S. (2012). Nurses' role in Caring for Women Experiencing Intimate Partner Violence in the Sri Lankan Context. International Scholarly Research Network. Volume 2012. Article ID: 486273.
- Merrill KG, Campbell JC, Decker MR, McGready J, Burke VM, Mwansa JK, Miti S, Frimpong C, Kennedy CE, Denison JA. Prevalence of physical and sexual violence and psychological abuse among adolescents and young adults living with HIV in Zambia. *PLoS One*. 2020 Jun 25;15(6):e0235203. doi: 10.1371/journal.pone.0235203. PMID: 32584889; PMCID: PMC7316234.
- Lee SM, Sung KM. [The Effects of Violence Coping Program Based on Middle-Range Theory of Resilience on Emergency Room Nurses' Resilience, Violence Coping, Nursing Competency and Burnout]. *J Korean Acad Nurs*. 2017 Jun;47(3):332-344. Korean. doi: 10.4040/jkan.2017.47.3.332. PMID: 28706168.
- Oscós-Sánchez MÁ, Lesser J, Oscós-Flores LD, Pineda D, Araujo Y, Franklin B, Hernández JA, Hernández S, Vidales A. The Effects of Two Community-Based Participatory Action Research Programs on Violence Outside of and in School Among Adolescents and Young Adults in a Latino Community. *J Adolesc Health*. 2021 Feb;68(2):370-377. Doi: <https://doi.org/10.1016/j.jadohealth.2020.10.004>. Epub 2020 Nov 18. PMID: 33221186.
- Hooker L, Nicholson J, Hegarty K, Ridgway L, Taft A. Maternal and Child Health nurse's preparedness to respond to women and children experiencing intimate partner violence: A cross sectional study. *Nurse Educ Today*. 2021 Jan;96:104625. doi: 10.1016/j.nedt.2020.104625. Epub 2020 Oct 13. PMID: 33130448.

LEGAL SOLUTIONS TO DOMESTIC VIOLENCE. BEYOND CURRENT LIMITATIONS

Mihaela Sava

Bucharest University of Economic Studies

ABSTRACT

The present paper is part of the research I am currently conducting in the framework of my doctoral thesis on the topic of combating domestic violence through criminal law means, in the Romanian Criminal Code, as well as special laws, focusing mainly on the impact of criminal law instruments on victims' safety. The latter is an important social issue, especially in the current context of long stays at home, which, together with relatively more difficult access to justice, has led to an escalation of domestic violence worldwide.

The paper is structured on two directions: on the one hand, I systematize the main legal progresses that the Romanian legal system has witnessed, in the last years, concerning the diminishing of domestic violence; on the other hand, I discuss the limitations still in place, in terms of efficiently fighting this problematic phenomenon. I outline the limitations by discussing several decisions from the Romanian jurisprudence on domestic violence, thus casting light on the inconsistencies and gaps, in the practice of Romanian Courts. The conclusions of the study will summarize the achievements, as well as the vulnerabilities, along the last decades, while advancing potential ways to legal and procedural improvements, through legislative changes or implementing of international conventions and best practices in the field.

Keywords: domestic violence, legal measures, Romanian law

THE EFFECT OF PLAY SUPPORT BASED ON CHILD PARENT RELATIONSHIP THERAPY ON PARENT'S STRESS AND ACCEPTANCE AND CHILD BEHAVIOR IN CHILDREN WHO HAVE WITNESSED DOMESTIC VIOLENCE

Yurdagül GÜNAYDIN

Assistant Professor (RN, PhD), Department of Midwifery, Yozgat Bozok University, Faculty of Health Sciences, 66900, Yozgat -Turkey. ORCID: 0000-0002-7914-8328

Handan ZINCIR

Professor, Department of Public Health Nursing, Erciyes University, Faculty of Health Sciences, 38260, Kayseri-Turkey. ORCID: 0000-0002-1722-4647

ABSTRACT

BACKGROUND: In domestic violence, the deterioration of mothers with parental skills, increased stress levels, weakening of bonds with their children and a decrease in their acceptance level, child behavior problems are the most common problems.

METHODS: This is the first randomized controlled experimental study to address children who have witnessed domestic violence in the society. This research is comprised of 38 mothers and children who had witnessed domestic violence. This research was carried out to determine the effect of the play support program based on child-parent relationship therapy on parental stress and acceptance, child behaviors in children who witnessed domestic violence. Mothers in the intervention group were given communication and child-centered play skills at 1-4 weeks. In the following 5-10 weeks, mothers and their children held a weekly 30 minute play session in the game room and received supervision about these sessions. After the application of the intervention group was completed, a 2-week training session was organized for the control group. Data were collected using the questionnaire form, "Parenting Stress Index" (PSI), Parental Acceptance-Rejection/ Parental Form (PAR), Strengths and Difficulties Questionnaire (SDQ), and semi-structured interview form. The data were collected before the application (first follow-up) and after the application (second follow-up). In addition, individual interviews were conducted with 12 mothers in the intervention group in accordance with the semi-structured interview form after the application.

RESULTS: In the study, it was determined in the group comparisons, the total scores of "PSI/ PAR, SDQ were significantly reduced between the application and pre-application term for intervention group ($p < 0.05$) and there was no significant difference in the control group ($p > 0.05$).

CONCLUSIONS: The program based on child parent relationship therapy can be tested in wider population groups with different models.

Keywords: Domestic Violence, Play Therapy, Witnessing Violence

STUDY OF REPRESENTATION OF CHILD SEXUAL ABUSE IN PERSIAN NEWS SITES

Mahsa Badri

PhD student of Social Communications, University of Tehran - Faculty of Social Science

Dr. Alireza Dehghan

Associate Professor, University of Tehran - Faculty of Social Science

Dr. Azam Ravadard

Professor, University of Tehran - Faculty of Social Science

ABSTRACT

In This study, the representation of child sexual abuse in Persian news sites has been studied. Child abuse as a rampant kind of violence, is one of the most serious social problems which apparently is not considered critical enough in many societies, including Iran.

Being the main source of awareness, media has a crucial role in this case. However, there are a myriad of contents in social network, there is just a tinge of formal news and reports to provide required information and necessary perception for public.

Concentrating on Persian news sites as formal source of information, this article studies their function in reflecting child abuse. This study aims to find out how these sites reflect child abuse, and whether their performance is informative or creating a stereotype of child abuse.

Two cases of child abuse "Neda" and "Mohammad Hussein" were selected as samples and all related news on Persian websites were studied based on Stanley Cohen's Moral Panic Theory, using content analysis method.

The results show that the representation of child abuse on Persian news sites is based on creating a moral panic about the event created by a moral devil who suddenly appears and endangers cultural values and his/her removal is the only way to return to the previous order.

Accordingly, the child abuse cases are cited as exceptions which happens because of harsh social conditions of victims on one hand, and the emergence of a "moral devil" who disrupts order due to certain characteristics on the other hand. Consequently, formal news of Persian sites stereotypes the violence, victims and the child abuser, with no attempt to analyze the complexities of the problem and various factors providing suitable condition for child abuse to occur.

Such representation can't be informative, rather, stimulates emotions such as hatred, anger, and sadness about a horrible, shocking and exceptional event, with a moral devil at its center whose elimination and punishment is the only solution, which evokes justice and seems to restore peace and order in the society.

Keywords: "Moral Panic", "Representation", "News coverage", "News Sites", "Child sexual abuse"

THE RELATIONSHIP BETWEEN ATTITUDES TOWARDS GENDER ROLES IN WOMEN'S EXPOSURE TO VIOLENCE AND GENDER PERCEPTION: SİİRT POPULATION

Bahar TUNCA

Ebe, Uşak Eğitim ve Araştırma Hastanesi Uşak/TÜRKİYE
Orcid: <https://orcid.org/0000-0002-7570-3435>

Hale UYAR HAZAR

Dr. Öğr. Üyesi, Bitlis Eren Üniversitesi Sağlık Yüksekokulu Ebelik Bölümü
Bitlis/TÜRKİYE, Orcid: <https://orcid.org/0000-0002-1236-6929>

ABSTRACT

Purpose: Study was conducted to determine the relationship between the attitude towards gender roles and gender perception in the exposure of women to violence in the Siirt population.

Materials and Methods: This analytic cross-sectional study was carried out among 431 women who visited Siirt/Eruh District State Hospital and Eruh Central Family Health Center between February 2021 and May 2021. Data were collected using an Introductory Information Form, the Gender Roles Attitudes Scale and the Gender Perception Scale. Descriptive statistics, Mann-Whitney U test, One-way analysis of variance, Duncan and Tahmane's T2 tests, Kruskal Wallis test and Spearman Rho correlation coefficient were used in the analysis of the data.

Results: 54.8% of women were exposed to violence. The total mean score from the Gender Roles Attitudes Scale was 129.7 ± 18.2 . The mean score from the scale was significantly positively correlated with women who were university graduates or above, single, working, had health insurance and were not exposed to violence ($p < 0.05$), and these women had a more egalitarian attitude. The mean score from the Gender Perception Scale was 88.1 ± 15.9 . A statistically significant difference was found between gender perceptions and women who were university graduates or above, working, single, had health insurance and were not exposed to violence ($p < 0.05$). A high positive statistically significant correlation was found between the Gender Perception Scale and the Gender Roles Attitudes Scale results of the women who were exposed to violence ($r = 0.635$; $p < 0.001$).

Conclusion: In conclusion, the traditional and gender perceptions of gender role attitude of women exposed to violence are low. Midwives, taking into account gender roles and gender perceptions, should fulfill their responsibilities towards women by using their roles as educators, counsellors, advocates, leaders and implementers to protect women from being exposed to violence.

Keywords: Attitude, Gender, Midwifery, Perception, Violence.

KADINLARIN ŞİDDETE MARUZİYETİNDE TOPLUMSAL CİNSİYET ROLLERİNE YÖNELİK TUTUM İLE TOPLUMSAL CİNSİYET ALGISI İLİŞKİSİ: SİİRT POPULASYONU

ÖZET

Amaç: Bu araştırma, kadınların şiddete maruziyetinde toplumsal cinsiyet rollerine yönelik tutum ile toplumsal cinsiyet algısı ilişkisini Siirt popülasyonunda belirlemek amacıyla yapıldı.

Gereç ve Yöntem: Araştırma, analitik-kesitsel olarak, Şubat 2021 ve Mayıs 2021 tarihleri arasında, Siirt/Eruh İlçe Devlet Hastanesi ve Eruh Merkez Aile Sağlığı merkezine başvuran 431 kadın ile yürütüldü. Veriler, Tanıtıcı Bilgi Formu, Toplumsal Cinsiyet Rollerine Yönelik Tutum Ölçeği ve Toplumsal Cinsiyet Algısı Ölçeği kullanılarak toplandı. Verilerin analizinde tanımlayıcı istatistikler, Mann-Whitney U testi, Tek yönlü varyans analizi, Duncan ve Tahmane's T2 testleri, Kruskal Wallis testi ve Spearman'ın korelasyon katsayısı kullanıldı.

Bulgular: Kadınların %54,8'i şiddete maruz kalmaktadır. Toplumsal cinsiyet rollerine yönelik tutum ölçeği toplam puan ortalaması $129,7 \pm 18,2$ 'dir. Ölçek puan ortalaması üniversite ve üstü mezunu, bekar, çalışan, sağlık güvencesi olan ve şiddete maruz kalmayan kadınlar lehine pozitif yönde anlamlı ve daha eşitlikçi bir tutuma sahiptirler ($p < 0,05$). Toplumsal cinsiyet algısı ölçeği toplam puan ortalaması $88,1 \pm 15,9$ 'dir. Üniversite ve üstü mezunu, çalışan, bekar, sağlık güvencesi olma ve şiddete maruz kalmama durumu lehine toplumsal cinsiyet algıları arasında istatistiksel olarak anlamlı fark bulundu ($p < 0,05$). Şiddete maruz kalan kadınların TCAÖ ile TCRTÖ arasında istatistiksel olarak anlamlı ve pozitif yönlü yüksek bir ilişki bulundu ($r = 0,635$; $p < 0,001$).

Sonuç: Bu çalışmada şiddete maruz kalan kadınların toplumsal cinsiyet rollerine yönelik tutumunun geleneksel ve toplumsal cinsiyet algılarının düşük olduğu sonucuna varıldı. Ebeler, toplumsal cinsiyet rollerine yönelik tutumu ve toplumsal cinsiyet algısını göz önünde bulundurarak, kadınların şiddete maruz kalmamaları için eğitici, danışmanlık, savunucu, liderlik ve uygulayıcı rollerini kullanarak kadına yönelik sorumluluklarını yerine getirmelidir.

Anahtar kelimeler: Algı, Ebelik, Şiddet, Toplumsal Cinsiyet, Tutum

Giriş

Dünya sağlık örgütünün 2021 yılında yayımlanan raporunda (World Health Organization [WHO], 2021), tüm dünyadaki kadınların %30'nun şiddet gördüğü belirtilmektedir. Kadınların şiddet görme oranının en düşük olduğu %1,9 oranı ile Kanada iken Pakistan %85 oranı ile en yüksek ülkedir. Ulusal düzeyde bakıldığında Türkiye'de kadınların şiddet görme oranı %38'dir. Türkiye OECD ülkeleri arasında son sırayı alan ülke konumundadır (Organisation for Economic Co-operation and Development [OECD], 2021). Dünyada ise 129 ülkenin yer aldığı listede 26. Sırada yer alıyor. Türkiye'de bir kocanın/partnerinin belirli koşullar altında karısını/partnerini dövmesinin haklı olduğunu kabul eden kadınların oranı ise %13,3'tür (OECD, 2021). Bu çalışmada, kadınların şiddete maruziyetinde toplumsal cinsiyet rollerine yönelik tutum ile toplumsal cinsiyet algısı ilişkisini Siirt popülasyonunda incelemek amaçlanmakta ve Kadınların şiddete maruziyet durumu nedir? Kadınların toplumsal cinsiyet rollerine yönelik tutumu nedir? Kadınların toplumsal cinsiyet algısı durumu nedir? Ve Kadınların toplumsal cinsiyet rollerine yönelik tutum ve toplumsal cinsiyet algısı ile şiddete maruziyet arasındaki ilişki nedir? Sorularına cevap aranmaktadır.

Yöntem

Analitik-kesitsel tipte olan bu çalışmanın evrenini, Siirt'in Eruh ilçe merkezinde yaşayan 15-49 yaş grubundaki 2415 kadın oluşturmaktadır. Araştırmanın örneklemini, Eruh Devlet Hastanesi ve Eruh Aile Sağlığı Merkezine gelen kadınlardan oluşmaktadır. Araştırmanın örnekleme hacmi, evreni bilinen örnekleme formülü ($n = \frac{Nt^2p.q}{d^2 (N-1) + t^2p.q}$) kullanılarak hesaplandı. Buna göre; $N=2415$, $p=0,10$ (İvit ve ark, 2008), $q (1-p) =0,90$, $t=1,96$, $d_1=0,05$ alındığında araştırmada örnekleme alınacak birey sayısı $n= 332$ ve %30 olası vaka kayıpları $n=99$ olarak alındığında araştırmanın örneklemini tabakalı örnekleme yöntemi kullanılarak Eruh Devlet Hastanesi ve Eruh Aile Sağlığı Merkezinden seçilen=431 kadın oluşturdu. Veri toplama aşaması bittikten sonra 95 katılımcının verileri eksik görüldüğünden çalışma dışı bırakılarak araştırma 336 kadın ile tamamlandı. Örneklem hacminin belirlenmesinde olasılıksız (convenient sample) örnekleme yöntemi kullanıldı.

Araştırma verilerinin toplanmasında; “Tanıtıcı Bilgi Formu”, “Toplumsal Cinsiyet Rollerini Tutum Ölçeği (TCRTÖ)” ve “Toplumsal Cinsiyet Algısı Ölçeği (TCAÖ)” kullanıldı. Araştırmaya Türkçe konuşabilen ve anlayabilen, 15-49 yaş aralığında olan, Siirt'in Eruh ilçesinde ikametgah eden kadınlar dahil edilirken, tanı konulmuş ruhsal problemi olan, İletişim kurmada problemi olan kadınlar dahil edilmedi.

Araştırma verileri IBM SPSS V23 ile analiz edildi ve tanımlayıcı istatistikler (ortalama $\pm$ s.s., ortanca (minimum – maksimum), frekans (yüzde)) bağımsız iki örnek t testi, Mann-Whitney U testi, tek yönlü varyans analizi, Duncan ve Tahmane's T2 testleri, Kruskal Wallis testi Spearman's rho korelasyon katsayısı kullanıldı. Önem düzeyi $p<0,050$ olarak alındı.

Bulgular

Kadınların %74,11'i 18-35 yaş grubunda, %26,8'i lise mezunu, %85,4'ü çalışmamakta (ev hanımı), %65,2'si evli, %34,25'i 12-17 yaş grubunda evli, %47,6'sı gelirini giderinden düşük olduğunu belirtmekte, %56,5'i sosyal güvenceye sahip ve %64,3'ü üçerdek aileye sahiptir. Kadınların eşlerinin %71,43'ü 26-45 yaş grubunda, %32,0'si lise mezunu ve %70,9'u çalışmaktadır.

Kadınların %54,8'i şiddete maruz kalmakta ve bu kadınların %23,2'si fiziksel şiddete, %46,1'i psikolojik şiddete, %3,6'sı cinsel şiddete ve %31,3'ü ekonomik şiddete maruz kaldığını belirtti. Kadınların TCRTÖ toplam puan ortalaması $129,7\pm 18,2$, TCAÖ toplam puan ortalaması $88,1\pm 15,9$ 'dur. TCRTÖ'den alınan en yüksek puan 170 ve TCAÖ'den alınan en yüksek puan 125'dir.

Kadınların eşlerinin çalışma durumuna göre; Eşitlikçi Cinsiyet Rolü, Kadın Cinsiyet Rolü, Evlilikte Cinsiyet Rolü, Geleneksel Cinsiyet Rolü, Erkek Cinsiyet Rolü, TCRTÖ ve TCAÖ puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark yoktur ($p>0,05$).

Kadınların şiddete maruz kalma durumuna göre TCRTÖ ortalama değerleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark vardır ($p<0,001$). Şiddete maruz kalmayanların ortalama değeri $135,3\pm 15,1$ iken şiddete maruz kalanların ortalama değeri $125,1\pm 19,3$ 'dir. Katılımcıların şiddete maruz kalma durumuna göre TCAÖ toplam puan ortancaları arasında istatistiksel olarak fark vardır ($p<0,001$). Şiddete maruz kalmayanların ortanca değeri 93 iken şiddete maruz kalanların ortanca değeri 85,5'tir.

Kadınların fiziksel şiddete maruz kalma durumuna göre, Eşitlikçi Cinsiyet Rolü puanları arasında fark yoktur ($p>0,05$). Kadınların fiziksel şiddete maruz kalma durumuna göre; Kadın

Cinsiyet Rolü ($p<0,001$), Evlilikte Cinsiyet Rolü ($p<0,001$), Geleneksel Cinsiyet Rolü ($p<0,001$) ve Erkek Cinsiyet Rolü ($p<0,001$), TCRTÖ ($p<0,001$) ve TCAÖ ($p<0,001$) puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark vardır.

Kadınların eşinin yaşı ile Eşitlikçi Cinsiyet Rolü alt boyutları arasında istatistiksel olarak anlamlı ve negatif yönlü çok zayıf bir ilişki vardır ($p=0,034$). Kadınların eşlerinin yaşı arttıkça Eşitlikçi Cinsiyet Rolü puanı azalmaktadır. Kadınların evlenme yaşı ile TCRTÖ toplam ve alt boyutları ve TCAÖ toplam puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki yoktur ($p>0,050$).

Kadınların yaş gruplarına göre TCRTÖ toplam ve alt boyutları ve TCAÖ toplam puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark yoktur ($p>0,050$).

Tartışma

Kadına yönelik şiddet, Covid-19 gibi pandemik özellikte bir halk sağlığı sorunudur ve kadınların insan haklarının ihlal edildiği anlamına gelmektedir. Yapılan bu çalışmada kadınların yarısından fazlasının şiddet gördüğü tespit edildi (*Araştırma sorusu 1*).

Araştırma bulgularına göre, kadınların toplumsal cinsiyet rolüne yönelik tutumunda; kadının eğitim durumu, çalışma durumu, medeni durum, sosyal güvence, eşinin eğitim durumu ve fiziksel, psikolojik ve ekonomik şiddete maruz kalma durumlar etkilidir. Yapılan çalışmada TCRTÖ puan ortalamaları bekarlar evlilere, çalışan kadınlar çalışmayanlara, sağlık güvencesi olanlar olmayanlara, çekirdek aile geniş aileye, şiddete maruz kalmayanlar kalanlara göre daha yüksektir. Dolayısıyla bu bekar, çalışan, sağlık güvencesi olan, çekirdek aileye sahip ve şiddete maruz kalmayan kadınlar daha eşitlikçi tutuma sahiptirler. Yine şiddet türlerinden fiziksel, psikolojik ve ekonomik şiddete maruz kalmayan kadınlar eşitlikçi, maruz kalan kadınlar geleneksel tutuma sahip olduğu görüldü (*Araştırma sorusu 2*).

Yapılan bu çalışmada kadınların TCAÖ puan ortalamaları; üniversite ve üstü öğrenime sahip olanlar daha düşük öğrenime sahip olanlara, çalışan kadınlar çalışmayanlara, bekarlar evlilere, sağlık güvencesi olanlar olmayanlara, şiddete maruz kalmayanlar kalanlara göre daha yüksektir. Dolayısıyla bu üniversite ve üstü öğrenime sahip, çalışan, bekar, sağlık güvencesi olan, şiddete maruz kalmayan kadınların toplumsal cinsiyet algısı daha olumlu yöndedir (*Araştırma sorusu 3*).

Bu çalışmada şiddete maruz kalan kadınların TCRTÖ ve TCAÖ puan ortalamaları şiddete maruz kalmayan kadınlara göre daha düşüktür. Şiddete maruz kalan kadınların; TCRTÖ ve alt grup puanları arasındaki anlamlı ve ters yönlü ilişki geleneksel tutuma sahip olduklarını, TCAÖ puanları arasındaki anlamlı ve ters yönlü ilişki olumsuz cinsiyet algılarını ortaya koymakta ve istenmeyen olumsuz bir sonuç olarak değerlendirildi (*Araştırma sorusu 4*).

Bu konuda daha fazla araştırmanın yapılması ve kadınların şiddeti açıkça ifade etmesi ile birlikte literatüre daha fazla katkı sağlayacaktır.

Araştırmanın, sadece Siirt popülasyonunda yapılması ve örneklemin olasılıksız örnekleme yöntemine uygun olarak seçilmesi çalışmanın sınırlılığını oluşturmaktadır. Bu nedenle araştırma sonuçları ülkedeki tüm kadınlara genellenemez. Araştırmanın ilk dahil edilme kriteri, “Türkçe konuşan ve anlayabilen kadınların alınması”dır. Ancak, araştırmanın yürütüldüğü bölgede yaygın kullanılan dilin Kürtçe olması nedeni ile, Kürtçeyi bilen kadınlar araştırmaya dahil edilmediler. Kürtçe bilen kadınlar ise genel olarak sosyo-ekonomik durumu daha düşük olup şiddet olgusuna açık bireylerdi ve bu kadınların çalışmaya dahil edilememesi araştırmanın bir diğer sınırlılığını oluşturmaktadır. Ayrıca veri toplama araçlarındaki verilerin güvenilirliği

kadınların verdiği bilgilerin doğruluğu ile sınırlıdır.

Sonuç

Bu çalışmada şiddete maruz kalan kadınların toplumsal cinsiyet rolleri tutumunun geleneksel ve toplumsal cinsiyet algılarının düşük olduğu sonucuna varıldı. Ebeler, toplumsal cinsiyet rolleri tutumu ve toplumsal cinsiyet algısını göz önünde bulundurarak, kadınların şiddete maruz kalmamaları için eğitici, danışmanlık, savunucu, liderlik ve uygulayıcı rollerini kullanarak kadına yönelik sorumluluklarını yerine getirmelidir.

Kaynakça

Organisation for Economic Co-operation and Development [OECD], 2021. Violence against women. <https://data.oecd.org/inequality/violence-against-women.htm>. **Adresinden**

25.04.2021 tarihinde ulaşıldı

World Health Organization [WHO]. (2021). Violence against women. World Health Organization. <https://www.who.int/news-room/fact-sheets/detail/violence-against-women>

MANEVİYAT ARAYIŞLARINDA ŞİDDETİN ROLÜ

Gülderen Durna

Dr. (Din Sosyolojisi), İngilizce Öğretmeni

ÖZET

Pandemi sürecinde eve kapanmak durumunda kalan bireyler, sosyal ve ekonomik alanda soyutlanırken şifacılığa ve manevi alana ilgi duymaya başlamıştır. Geçmiş yaşamında fiziksel olduğu gibi psikolojik, cinsel veya ekonomik şiddete maruz kalan bu kadınların, zedelenmiş ruhunu tamir etme çabası, şifacılık çalışmaları ve maneviyat arayışlarıyla yeniden hayat bulmuştur. Diğer bir ifadeyle, hayatının belirli bir döneminde şiddete maruz kalan kadınların gücünü yeniden eline alarak hayatına sahip çıkma hususunda deneyimlenen şiddetin kırılma noktalarından biri olduğu söylenebilir. Bireyin kimliğiyle birlikte kendi özünü arayış serüveni, onu farklı kişisel gelişim çalışmalarına yöneltmiştir. Aile içi yaşanan şiddetin bıraktığı yaralar, bireyin hayatını zihinsel, duygusal ve ruhsal anlamda kısıtlarken, geleceğine de ket vurmuştur. Dolayısıyla geçmiş yaşamdan özgürleşerek yeni bir ben inşa etmek için deneyimlenen Teta Healing, Access Consciousness, Jean Adrienne Arınma Sistemi ve Bilinçaltı Sembol Dili gibi öğretiler kişiye ışık tutmuştur. Bireyin sadece fizik bedenden ibaret olmadığını savunan bu öğretilere göre, kişinin ruhsal, duygusal ve zihinsel bedeni olumsuzluklardan arındığı takdirde bütüncül bir iyileşme gerçekleşecektir. Manevi ve enerjisel boyutlarda gerçekleştirilen bu şifa çalışmalarıyla bireyin içindeki huzursuzluk, yerini dinginliğe bırakmıştır. Diğer bir ifadeyle bireyin yaşadığı olumsuzluklar hayatında kendisi olmasına katkı sağlamış ve bireyi, kendisine zulmedenleri affedebilecek erdeme ulaştırmıştır.

Bu çalışmanın amacı, yukarıda belirtilen öğretilerle en az 3 yıldır ilgilenen bireylerin şiddete yönelik bakış açılarını betimlemektir. Hayatının çeşitli dönemlerinde şiddete maruz kalmış bu bireylerin şiddet eylemini şifalandırma yöntemleri, katılımcıların kendi nazarından resmedilecektir. Öğretilerin kitaplarından faydalanılan bu araştırmada dökümantasyon yönteminin yanı sıra derinlemesine görüşme yöntemi kullanılmıştır.

Araştırmanın örneklemini, hayatında şiddet görmüş ve kişisel gelişim alanına yönelmiş 12 kadın katılımcıdan oluşmaktadır. Böylelikle son dönemde ivme kazanan kişisel gelişim alanının toplumdaki bireyleri şifalandırma açısından nasıl rol oynadığı anlaşılmaya çalışılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Şiddet, Şifacılık, Maneviyat, Kadın

HONOR KILLING AS A WORST DILEMMA AGAINST WOMEN: PAKISTAN'S CURRENT SITUATION IN AN ISLAMIC CONTEXT

Dr. Naseem Akhter (Associate Professor)

Department of Islamic Studies,
Shaheed Benazir Bhutto Women University, Peshawar, Pakistan.

ABSTRACT

The civilization or uncivilization of a culture is reflected in its customs and traditions. Culture, traditions, and societal evils are not the same thing; culture is something that has existed for a long time in a certain location. The environment, which includes regional beauty, food, and colour, as well as dress, happy and sad traditions, is liberated from lies, deception, artificial preservation, loss, and conspiracy. When a pure culture is intermingled with social evils, when self-made harmful traditions and rituals arrogantly join the culture, the culture begins to crumble. Karo-Kari, Vani, Honor murders, and underage weddings are just a few of the out-of-date practices that have tragically become engrained in Pakistani culture. "Honor killing," for example, is a barbaric practice that is nearly tough to abolish. Despite the fact that this fistula has no religious or cultural significance, it has become a severe public worry. Traditional ruling societies have always captivated the human intellect with their ability to think and behave within cultural limits. Despite the fact that the world is evolving, society is retreating to a pre-modern mindset. It has suppressed rational debate while fostering violent behavior, all of which is a violation of human rights. The International Forum and Islamic principles have long supported women's rights, which are protected by laws, conventions, and treaties; nonetheless, few societies have been unaware of women's dignity. The topic of honour killing in Pakistan is discussed in this research paper in the perspective of Islam. For academics and scholars, this study paper might be extremely useful in terms of its unique topic.

Keywords: Customs and traditions, Society, Honor killing, Pakistani culture, Women, Civilization, Islamic teachings

MEMORY, IDENTITY AND VIOLENCE: A STUDY OF SELECT INDIAN ENGLISH FICTION

Kirandeep Kaur

Research Scholar, Dept. of English, Sri Guru Granth Sahib World University
Fatehgarh Sahib, Punjab, India

ABSTRACT

This research paper attempts to critically explore how violence defines and redefines the concepts of memory and identity for the people associated with violence in one way or the other. It is inevitably clear that violence not only affects the victims, but the witnesses and the perpetrators of violent acts also get affected adversely. This paper will focus on the psychodynamics of violence in Indira Goswami's *Pages Stained With Blood* (2002), Amandeep Sandhu's *Roll of Honour* (2012) and Jaspreet Singh's *Helium* (2013). These texts are written in the backdrop of communal violence in 1984, when thousands of Sikhs were massacred in Delhi in the aftermath of the assassination of the then Prime Minister, Mrs. Indira Gandhi. Goswami's novel portrays with great poignancy how violence affects the relationships and lives of people. The narrator, though does not personally go through the physical pain, however, the mental trauma she gets by bearing a witness to the heinous crimes keeps tormenting her throughout her life. Sandhu's novel is set in a military school in Punjab, where the young cadets experience how the changing political waves impact their lives in hostel, the brutality they witness leaves them in a constant state of psychological trauma. The very idea of identity is questioned by the cadets whether to join the army and be one amongst those who attacked the holy shrine of the Sikhs, the Golden Temple. Singh's novel deals with three kinds of people who have been affected by violence. Raj, the narrator, has witnessed his Sikh professor being burnt alive by the mob and can never forget this memory. His father is responsible for perpetrating violence and in his old age, suffers mental disorder. Nelly, the professor's wife loses her family and spends rest of her life seeking justice.

Keywords: Violence, Psychodynamics (of Violence), Memory, Identity, Trauma.

India is a multi-cultural, multi-religious and multi-lingual country. If on the one hand India's diversity is a matter of strength, on the other hand, the same diversity is a matter of multiple schisms in the nation's body politic. Despite constitutionally avowing that India is a secular country, and despite trumpeting endlessly that we value unity in diversity, the present scenario appears rather depressing. Communal violence has been erupting with sickening regularity in various parts of the country. The history of the country validates the fact that there have been sporadic incidents of violence based on religion, caste or class; however, we have got several writers who choose to write about these issues to present the human side of the story. This research paper attempts to critically explore how violence defines and redefines the concepts of memory and identity for the people associated with violence in one way or the other. It is inevitably clear that it not only affects the victims, but the witnesses and the perpetrators of violent acts also get affected adversely. This paper will particularly focus on the psychodynamics of violence in Indira Goswami's *Pages Stained With Blood* (2002), Amandeep Sandhu's *Roll of Honour* (2012) and Jaspreet Singh's *Helium* (2013). These texts are written in

the backdrop of communal violence in 1984, when thousands of Sikhs were massacred in Delhi in the aftermath of the assassination of the then Prime Minister, Mrs. Indira Gandhi. The disturbing times of 1984 left an indelible mark on the psyche of thousands of people.

Literature that foregrounds communal tensions and conflicts often resonates with violence. The Oxford Dictionary of English defines violence as “behavior involving physical force intended to hurt, damage, or kill someone or something”. Etymologically the word “violence” comes from the Latin “violentia” which means “vehemence, impetuosity” (n.p.). Violence has become an inevitable part of human condition. “The World Report on Violence and Health” (2002) by World Health Organization defines violence in these words:

The intentional use of physical force or power, threatened or actual, against oneself, another person, or against a group or community, that either results in or has a high likelihood of resulting in injury, death, psychological harm, maldevelopment or deprivation (5).

This means that violence can manifest itself in many ways; it may be physical, in the form of a wound or a scar; psychological or mental, in the form of grief or agony; or it may be in the form of a threat. Also another important thing is that it may involve others or it may be self-inflicted. Violence, hence, is not only physical or psychological, it has social and cultural dimensions as well. We hear, see or witness incidents of violence almost on daily basis which victimize or traumatize us with varied degrees of intensities. Raymond Williams in his *Keywords: A Vocabulary of Culture and Society* (1976) looks at violence from “use of physical force to unruly behavior” (278) which is a wide spectrum over which violence can be perceived and there is hardly any arena of social life which is free from it. The aftermath of violence is undoubtedly the physical as well as psychical trauma. The mental torture of an incident can make the victim forcefully re live or re experience the same events innumerable times. Even after many years, the traumatic memories keep haunting the affected person and sometimes for life.

Memory, as defined by Oxford Dictionary, refers to a person’s ability to remember things. An individual’s memory is something really personal. It is a storehouse of knowledge of one’s culture and one’s history. As Anne Whitehead argues, “memory is a phenomenon which is historically conditioned”. History and memory are interconnected, history helps us reliving the memories, and memory never lets us forget our history. Sigmund Freud and Josef Breuer in their work *Studies on Hysteria* (1995), put stress on the transient nature of memory. According to them, sufferers may or may not remember the whole of their experiences but every traumatic event is likely to provoke a conscious or unconscious reaction. And with time, these faded yet significant memories play a vital role in the formation of an individual’s identity. Amartya Sen in his *Identity and Violence* (2006) writes that a person’s identity has multiple affiliations. There are several factors responsible in one way or the other which contribute in the construction as well as the destruction of identity. Hence, violence has a complex and crucial relationship with memory and identity. The texts taken up for this research paper are studied in this light.

The book *Pages Stained With Blood* by Indira Goswami portrays the political violence and social unrest in Punjab before and after Operation Blue Star, a military assault on one of the holiest shrines of the Sikhs, the Golden Temple Amritsar in June 1984. It is also an exploration of the violence that the country had witnessed and the writer has tried to express her disappointed regarding the failure of the state in extending necessary protection to the intended victims as the text depicts: “It’s strange that there are no policemen in sight, nor any sign of the army” (141). The situation gets worse and violent when it is instigated by the same system

which is supposed to control it. She is neither the victim nor the perpetrator herself, however the very sight of the massacre traumatizes her and does not let her live a peaceful life:

From 6 June to 8 June, 1984 my notebook carries nothing but accounts of blood and dust ... Killings and more killings! . . . Some images are etched in my mind, too deep to be washed away. . . . I could not help imagining the contorted look on the face of the soldier, the hazy image haunting me for a long time (109).

The narrator herself was not a direct victim of the violence in Delhi. In fact, she did not get any physical injury, yet the mental trauma she gets after witnessing the bloodshed around her is rather worse than any injury.

The text constantly reveals the narrator's fear for the scariness of the night. As night symbolizes darkness, gloominess, she associates it with her inner restlessness and the mere memory of the sight of blood in the streets of Delhi keeps her awake all night. She herself is so disturbed that she suspects the presence of some murderer around her: "I have heard about Raman Raghav the assassin who pierced sleeping people on the road with his trident, a long time ago, and now I feel Raman Raghav's presence in my balcony, feel all alone as he roams around me. . . . I cannot go back to sleep" (8). Also she feels sympathetic for the old Sikh Baba who stays somewhere near the gol chakkar in front of her balcony and she sometimes has the urge to talk to him: "I want to talk to him, find out where he comes from, when he came to Roshanara Road, why he's so lonely. . . . Yet, at dead of night, he scares me" (20). The same person becomes an object of fear in the darkness of night.

Violence affects the personality of people and their relationships with those around them also get affected. In the beginning of the text, the narrator is really fond of Brigadier Man Singh and loves to spend time with him, however, she sometimes becomes suspicious of his identity as well as of his intentions as he often avoids answering her question: "In this long army life have you ever killed anyone?" (46). The dreadful days of communal violence of 1984 completely changed or rather destroyed the lives and relationships of many people. When the narrator gets to hear the involvement of Brigadier Man Singh in those acts of brutal violence, she herself admits later on in the text: "Dissatisfaction and despair seem to be my predominant emotions. Most of the time my thoughts are with the dead and I have silent communication with them. I am suspicious of those around me and doubt their integrity" (75). Along with the human loss, there is a huge loss of social cohesion or solidarity due to violence.

The text *Roll of Honour* by Amandeep Sandhu shows different manifestations of violence and how violence affects different people, physically as well as psychologically. The text is written in the backdrop of the violent and crucial times of 1980s in Punjab. Through the character of Appu, it is shown that the Operation Blue Star in Amritsar was not an attack on Golden Temple only, but also on the Sikh sentiments.

The year 1984 had scarred the lives of thousands of people and Amandeep Sandhu is one amongst them, as he writes, "*Since 1984, the stench of fear has plagued me*" (emphasis in the original) (1). 1984 was a watershed year in the history of Independent India, and Punjab in particular. P. George Eapen in his book *The Silence of the Many* (2015) writes about the attack on the Golden Temple by the Indian army as one of the most tragic events in the history of India from his own experience of being an army officer, "The assault was undoubtedly, one single event in the post independent history of India, which was to have traumatic effect on the political, social and religious fabric of the country" (xxiii). As a student at a military school in Punjab, the narrator notices, "It was the summer of 1984. On the way to Jassabad from Patiala,

I saw more soldiers on the roads of Punjab than I had ever seen in any war movie” (3). On their return to the school after vacations, the students had brought with them the stories of “a home, a village, a gurdwara invaded and desecrated by the army, about innocents killed” (28). What they had seen, heard or experienced had drastically changed their behaviour especially towards each other. They started looking at each other as people from different religions. The Hindu boys in the class, were still friendly with the Sikh boys, “Hope Operation Blue Star hasn’t affected things between us” shows their insecurities (56). The violence these cadets had been facing inside and outside, “Invisible walls had formed between people” (232), had badly affected their relationship with each other.

The seniors at the school have always intimidated the juniors and there had been a regular practice of “ragra” where the seniors would punish, tease and bully the juniors. One most popular form of exploiting the subordinates and to show power and domination was sodomy. Sodomy was used as a tool to gain power. “The sodomy lent a new dimension to how the class engaged with the seniors. Cadets whisked away solo cadets from rival classes into dark corners, behind hostels or at the tubewells and threatened them with beatings” (82-3). The students had been victimized in several ways. They were neither safe at home due to the mysterious operations by the police, nor were they safe at school as they had to bear stringent punishments given by the authorities as well as by the seniors. The school is like a microcosm of Punjab. The violence inflicted upon the juniors by the seniors goes hand in hand with the violence inflicted upon the Sikhs by the government. The trouble had already started in Punjab and now had reached the school which is otherwise considered to be a safer place. The narrator, through his experiences in the school reflects that the Operation Blue Star was an attack on what Sikhs thought was their entitlement. People failed to understand, “Why the Indian government and the army considered the gurdwaras to be dangerous, priests to be traitors, leaders to be renegades and people with turbans—the Sikhs—to be enemies” (18). The army men were now considered to be the “Killers” by the people of Punjab (52). As other than flushing out the “terrorists” out of the Temple and killing Bhindrawale, the army had also “looted the library next to the Clock Tower” and they had “burnt the manuscripts, stolen rare gold and silver coins, carpets, swords and the armoury of ancient times” (55). These attacks reflect that the target was not only to remove the militants, but to hurt the Sikh sentiments as well. It is appropriate to quote a commentator Joyce Pettigrew, who writes in his book *The Sikhs of the Punjab: Unheard Voices of State and Guerrilla Violence* (1995) that this unprecedented act was, “not to eliminate a political figure or a political movement but to suppress the culture of a people, to attack their heart, to strike a blow at their spirit and self-confidence” (34-5). Thus, the Sikhs were outraged and felt mutilated. Thus the army’s attack completely changed the meaning of identity for Appu, who had always wanted to join army ended up hating the profession and chose to be a writer so that he could tell the world his story.

The text *Helium* by Jaspreet Singh deals with the violence of 1984 anti-Sikh riots following the assassination of the then Prime Minister Mrs. Indira Gandhi. It not only deals with the agony and trauma of the people who were the victims, but also the ones who perpetrated violence as well as those who merely witnessed it. The text puts light on violence inflicted upon the minority community of the Sikhs when thousands of Sikhs were massacred, Sikh women were raped, their houses were looted and set on fire in the Capital and many other parts of the country. Some commentators have classified the 1984 riots as genocidal in nature as only the Sikhs were targeted. Cynthia Keppley Mahmood in *Fighting for Faith and Nation* (1996) writes:

Both the explicit targeting of *amritdhari* [initiated] Sikhs as traitors following Operation Blue Star and the clear earmarking of Sikh residences and businesses in the post assassination carnage speak to an incipient genocidal campaign (138).

From the available evidence and eye witness accounts, it is clear that only the Sikh community was at the receiving end. The text *Helium* shows how the Sikhs became the target right after Mrs. Indira Gandhi's demise. There were ". . . dozens of Sikh bodies on fire . . . . Gurdwaras on fire, Guru Granth on fire" (32). The way the Sikhs, their shops, houses, even Gurudwaras were attacked, ransacked and burnt to ashes proves that it was a well-planned and organized pogrom. The abettors of violence were none other than some political leaders, government officials and the police whose duty it was to protect the victims.

Raj, the narrator, was not subjected to any physical violence personally, but the mere sight of the brutality kept tormenting him for the rest of his life. His professor, Prof. Singh was attacked by an angry, drunk mob shouting, "*Khoon ka badla khoon say. Give us that traitor sardar*" (29) and was burnt alive at the railway station for being a sardar. The man shouted, "Sardar, you sister-fucker, you killed our mother. Gadar, now we will kill you" (30). Raj of course cursed his helplessness as he could do nothing but be just a mute witness to the gory sight of his dear professor burning and turning into ashes. At that moment, he wished his father were there to help him save the victims. However, he found later on that many such mobs were deliberately incited to kill the Sikhs by many government officers, including his own father. He was so frustrated that he left the country to study abroad. When he comes back after twenty five years, he started getting flashbacks of the horrific events of 1984. These flashbacks proved to him that he had not forgotten even a single detail of that fateful day. At the very railway station immediately after his return, he relived those tragic moments which had compelled him to go abroad. Thus the tragic memories of mere witnessing have not set him free even after more than two decades.

Nelly, the professor's wife who, after losing her husband and children had shifted to Shimla and was working in the archives. She could never come out of her grief. Her husband was brutally murdered, her daughter was mercilessly thrown in the fire in front of her eyes, her brother was killed by the mob, her son suddenly disappeared and her house was ransacked and burnt. Her working in the archives is symbolic of her desire to keep the records of the violence alive with the hope of getting some justice someday. She represents thousands of women who are "the ones most betrayed" (264). She believed that, "The women die every day, they relive the trauma over and over. Just because they survived, outlasted, they feel the weight, the guilt, they bear the burden of shame, witness the shamelessness of the conductors of the pogrom" (264). Even after the horrible events of 1984, she relived them almost everyday. Nelly's commitment towards her search for truth and preserving it proves her to be a figure of resistance.

Raj's father was an IPS officer at the time of the carnage in 1984 and he was one amongst many others who led the marauding mobs to kill the Sikhs. As a child, Raj always wanted to become like his father, "big and significant" (231). For Raj, his father betrayed, "the Constitution, his oath, his profession; more important, he betrayed me" (232-3). Raj took his father to the streets of Delhi to show him the consequences of his deeds. Though he himself "didn't strike a match", did not kill anyone or raped any woman, however, he misused his position and "enabled" all that happened in 1984 (255). It would not be a lie to say that the "sons of the dead fathers have grown up to become drug addicts and gang members" (256-7). He made his father read articles

and look at the pathetic pictures to awaken his conscience. Raj took his father to the slum, the resettlement colony where the “worst massacres took place” (255). The father started shaking and was angry but remained silent. He then tried to justify himself by saying, “I had no choice” (259). Though Raj found it a lame alibi yet Raj’s father was justified in his own way. He should have saved the Sikhs or prevented the massacre of the Sikhs but he did not. He did his duty by following the orders given to him. He was a normal person and not a “monster” as Raj had called him (264). By exposing his father, Raj got some relief from the painful memories. Thus it can be concluded that violence affects everyone associated with it, be it a victim, a perpetrator or a mere witness. Violence has completely changed the meaning of people’s life. Appu was passionately dreaming of becoming an army officer, however, took relief in becoming a writer and telling his story. Goswami got so frightened by witnessing violence that she lost all the comfort and peace of her life. Doing some social work at the relief camps brought some relief to her. Raj, could never forget his haunting memories, in fact had to relive them when he came back after a long period. Nelly got her identity fixated, she was in a constant search of truth, however, she unfortunately died without getting justice. Raj’s father had always taken pride in his identity of an IAS Officer, however, the truth, when revealed, took a toll on him. He was cursed by his loving son and left alone in his old age. Hence, violence does not spare any one.

WORKS CITED

- Breuer, Josef, and Sigmund Freud. *Studies on Hysteria: (1893-1895)*. Hogarth Press, 1995.
- Eapen, P. George. *The Silence of the Many*. New Delhi, 2015.
- Goswami, Indira. *Pages Stained With Blood*. Translated by Pradip Acharya. Katha, 2002.
- Mahmood, Cynthia Keppley. *Fighting for Faith and Nation: Dialogue with Sikh Militants*. University of Pennsylvania Press, Philadelphia, Pennsylvania. 1996.
- Oxford Advanced Learner’s Encyclopedic Dictionary*. Oxford UP, 1992.
- Pettigrew, Joyce. *The Sikhs of the Punjab: Unheard Voices of State and Guerrilla Violence*. India, 1995.
- Sandhu, Amandeep. *Roll of Honour*. Rupa Publications, 2012.
- Sen, Amartya. *Identity and Violence*. Penguin UK, 2006.
- Singh, Jaspreet. *Helium*. Bloomsbury, New Delhi. 2013.
- Whitehead, Anne. *Trauma Fiction*. Edinburgh University Press, 2004.
- Williams, Raymond. *Keywords: A Vocabulary of Culture and Society*. Oxford University Press, 1976.
- World Health Organization. “World Report on Violence and Health.” https://www.who.int/violence_injury_prevention/violence/world_report/en/summary_en.pdf